

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑๓/๒๕๑๔ (สามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

เนื่องจาก พลตรี ศิริ ลิริโยธิน ประธานสภาผู้แทน ไปราชการต่างประเทศ นาย
น้อม อูปรมย์ รองประธานสภาผู้แทน คนที่ ๒ จึงเป็นผู้ดำเนินการประชุมแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๗๗ คน ครบองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งต่อที่ประชุม : วันนี้มีเรื่องที่จะแจ้ง
ให้ที่ประชุมทราบดังต่อไปนี้ คือ

เรื่องที่ ๑ ได้รับหนังสือจากกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่า ตามที่ได้พระราชกฤษฎีกา
ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน เขตเลือกตั้งจังหวัดสุโขทัย แทนตำแหน่งที่ว่าง เมื่อวันที่
๓ กันยายน ๒๕๑๔ นั้น บัดนี้การเลือกตั้งดังกล่าวได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ปรากฏว่า นายทัศนัย
แสนโกศิก เป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

ฉะนั้นจึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : และเนื่องจากบัดนี้ นายทัศนัย แสนโกศิก ได้
มาอยู่ ณ ที่นี้แล้ว เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๙๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ขอเชิญ

ท่านได้โปรดยื่นขึ้น และกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมสภานี้ด้วยถ้อยคำที่ข้าพเจ้าจะได้กล่าวนำ ดังต่อไปนี้

“ข้าพเจ้า (ออกชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นชอบข้าพเจ้าโดยบริสุทธิ์ใจเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

นายทัศนัย แสนโกติก (สุโขทัย) : ข้าพเจ้า นายทัศนัย แสนโกติก ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของข้าพเจ้าโดยบริสุทธิ์ใจเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ ๒ ได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ตามที่สภาผู้แทนได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติได้แล้ว รวม ๕ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๖ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาคดีแพ่งคดีบางอย่างเพิ่มเติม พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเมืองเก่าและตำบลหนองแห่น อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามมาตรา ๑๑๙ ของรัฐธรรมนูญ นั้น

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๑๔ (สามัญ) ชุดที่ ๒ วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๔ วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนโดยไม่แก้ไข

จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ ๓ ได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอรายงาน - เงินรายรับรายจ่าย แห่งราชอาณาจักรไทยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบแล้วต่อรัฐสภา

เรื่องนี้ได้แจกแก่ท่านสมาชิกแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ได้แจกเกี่ยวกับงบประมาณแผ่นดินปี ๒๕๑๑ ที่เสนอต่อบรรดาท่านสมาชิกสภาผู้แทนนั้น ข้าพเจ้าได้ไปอ่านแล้ว รู้สึกว่าบทพรรณอยู่หลายอย่างหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน นั้น รู้สึกว่าทำงานล่าช้าไ้ไ้ม่มาก อันนี้เป็นประการหนึ่งและอีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ เกิดมีการคอร์รัปชันอยู่ในกรมชลประทาน ซึ่งสังกัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ และเป็น เพราะเหตุใดกรมตรวจเงินแผ่นดินที่แรก บอกว่าทราบว่ามีตัวคอร์รัปชันเหมือนกัน และ ตอนหลังเกิดว่ายังไม่อยากจะทำอย่างนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเสียใจมาก และอยากจะขอเตือนต่อท่าน รัฐบาลไว้ด้วยว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อตรวจไปพบคอร์รัปชันที่ไหน ต้องรีบ รายงานต่อรัฐบาลทันที

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ เอาละครับ เรื่องนี้เป็นระเบียบวาระ แจ้งต่อที่ประชุมครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ ๔ ได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภา แจ้งว่า ตามที่สภาผู้แทนได้ส่งร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่ง สภาผู้แทนได้ลงมติให้ใช้ได้แล้ว และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญนั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๑๔ (สามัญ) ชุดที่ ๒ วันพุธที่ ๑

กันยายน ๒๕๑๔ วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วลงมติแก้ไขเพิ่มเติม จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ดั่งนั้นจึงขอให้ที่ประชุมสภากำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ร่วมกับกรรมาธิการฝ่ายวุฒิสภา ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ฉะนั้น ขอให้ที่ประชุมพิจารณาว่าสมควรจะตั้งกรรมาธิการร่วมกันมีจำนวนฝ่ายละกี่คน

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระผมขอเสนอให้มีจำนวนฝ่ายละ ๑๑ คนครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอจำนวนฝ่ายละ ๑๑ คน

นายดิลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : กระผมขอเสนอให้มีจำนวนฝ่ายละ ๑๕ คนครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอจำนวนฝ่ายละ ๑๕ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีกไหมครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งสองท่านเสนอและไม่มีผู้รับรองนั้น ไม่ถูกต้องครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ ขอบขอบคุณครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระผมขอเสนอให้มีจำนวนฝ่ายละ ๑๑ คนครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอจำนวนฝ่ายละ ๑๑ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : กระทบขอเสนอให้มีจำนวนฝ่ายละ ๑๕ คนครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : จะมีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนออีก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี ปรากฏว่ามีผู้เสนอจำนวนฝ่ายละ ๑๑ คน และ ๑๕ คน มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปนี้จะขอลงมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้จำนวนฝ่ายละ ๑๕ คน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้จำนวนฝ่ายละ ๑๑ คน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติกำหนดให้ตั้งกรรมวิธีการร่วมกันมีจำนวนฝ่ายละ ๑๕ คน ต่อไปนี้เชิญเสนอชื่อกรรมการฝ่ายสภาผู้แทนได้

นายน้อย ทินราช (นครราชสีมา) : กระทบขอเสนอ นายสุรินทร์ เทพกาญจนา ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : กระผมขอเสนอ นายสมพร จุริมาศ
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญธรรม ชุมดวง (สุโขทัย) : กระผมขอเสนอ นายชิน ระวีวรรณ ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นางสมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ดิฉันขอเสนอ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายมีเดช วรลีหะ (ขอนแก่น) : กระผมขอเสนอ นายแคล้ว นรปติ ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท เฉลิม อินทะกนก (นครราชสีมา) : กระผมขอเสนอ นายยศ อินทร์โกมลย์สุด
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสมบุญ ศิริธร (พระนครศรีอยุธยา) : กระผมขอเสนอ นายอาทิตย์ สุภาไชยกิจ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : กระทบขอเสนอ นายจรูญ วัฒนากร ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : กระทบขอเสนอ นายติลก บุญเสริม
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอาทิตย์ สุภาไชยกิจ (พัทลุง) : กระทบขอเสนอ นายขุนทอง ภูผิวเดือน ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพันธ์ สีท่าไผ่ (หนองคาย) : กระทบขอเสนอ นายสะไกร สามเสน ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายณวง เอี่ยมศิลา (อุดรธานี) : กระทบขอเสนอ นายบุญถม เย็นมะโนช ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประชา ตงศิริ (สกลนคร) : กระทบขอเสนอ นายสนอง กฤษณะเสรี ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายชิต เวชประสิทธิ์ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายวิวัฒน์ อินทร์อุดม (อุดรธานี) : กระทบขอเสนอ นายสมบูรณ์ ทวีวัฒน์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เพื่อไม่ยุ่งยาก กระทบขอปิดการเสนอรายชื่อครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอปิดการเสนอชื่อกรรมการแล้ว

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระทบขอเสนอเปิดการเสนอรายชื่อกรรมการครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอปิด และเสนอเปิดรายชื่อกรรมการ และมีผู้รับรองถูกต้อง

ต่อไปนี้จะถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะเปิดการเสนอชื่อต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรให้ปิดการเสนอชื่อ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดการเสนอชื่อ
กรรมาธิการต่อไป เชิญเสนอได้

นายศ อินทรโกมัลย์สุด (นครราชสีมา) : กระผมขอเสนอ นายสุธน ชื่นสมจิตต์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : กระผมขอเสนอ นายโกศล ไกรฤกษ์ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญเลิศ ชินวัตร (เชียงใหม่) : กระผมขอเสนอ นายสุธรรม สายศร ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญเรือง ชุ่มอินทรจักร (ลำปาง) : กระผมขอเสนอ นายคล้าย ละอองมณี
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสมบุรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : กระผมขอเสนอ นายเผด็จ ศรีภูธร ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : กระผมขอเสนอ นายอนันต์ ภัคดีประไพ ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุธน ชื่นสมจิตต์ (ขอนแก่น) : กระทบขอเสนอ นายชวน กิติศรีวรพันธุ์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

เจ้าบุญเลิศ ณ เชียงใหม่ (เชียงใหม่) : กระทบขอเสนอ นายทวีช กลิ่นประทุม
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช (เชียงราย) : กระทบขอเสนอ จำสิบเอก ทรงธรรม
ปัญญาดี ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

จำสิบตรี อนันต์ เรืองกุล (สงขลา) : กระทบขอเสนอปิดการเสนอชื่อครับ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ปิดการเสนอชื่อแล้ว จะมีท่านผู้ใด
ขอเสนอเปิดการเสนอชื่อต่อไปอีกหรือไม่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ใจของข้าพเจ้าไม่ยากให้ปิดอยากจะเสนอ
นายน้อม อุปรมัย ก็พอดีเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอเปิดการอภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็น
ด้วย โปรดรับรอง

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เปิดอภิปรายหรือ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอเสนอเปิดการเสนอชื่อต่อไป ขอประทานโทษ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีใครรับรองบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้รับรอง ข้าพเจ้าก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้ปิดการเสนอรายชื่อแล้ว ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอเป็นกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. คือ ๑. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา ๒. นายสมพร จุริมาศ ๓. นายชิน ะวีวรรณ ๔. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๕. นายแคล้ว นรปติ ๖. นายยศ อินทรโกมาลย์สุต ๗. นายอาทิตย์ สุภาไชยกิจ ๘. นายจรูญ วัฒนากร ๙. นายดิลก บุญเสริม ๑๐. นายขุนทอง ภูผิวเดือน ๑๑. นายสะไกร สามเสน ๑๒. นายบุญถม เย็นมะโนช ๑๓. นายสนอง กฤษณะเศรษฐี ๑๔. นายชิต เวชประสิทธิ์ ๑๕. นายสมบุรณ์ ทวีวัฒน์ ๑๖. นายสุธน ชื่นสมจิตต์ ๑๗. นายโกศล ไกรฤกษ์ ๑๘. นายสุธรรม สายศรี ๑๙. นายคล้าย ละอองมณี ๒๐. นายเพ็ญ ศรีภูธร ๒๑. นายอนันต์ ภักดีประไพ ๒๒. นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ ๒๓. นายทิวช กลิ่นประทุม ๒๔. จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ในการเลือก เดี่ยวเจ้าหน้าที่จะแจกรายชื่อให้ท่านสมาชิก และก็ขอได้โปรดขีดชื่อที่ท่านไม่เลือกออกเสีย ให้คงเหลือรายชื่อไม่เกิน ๑๕ ท่านอย่าใช้กากบาทนะครับ ให้ขีดออกเสีย ชัดช่ากันเลย เดี่ยวเจ้าหน้าที่จะได้แจกรายชื่อ

ต่อไปนี้เจ้าหน้าที่จะได้นำกระดาษที่พิมพ์รายชื่อแจกให้ท่านสมาชิก

(เจ้าหน้าที่ได้นำกระดาษที่พิมพ์รายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมาธิการ แจกแก่สมาชิกในที่ประชุมจนทั่วหมด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : โปรดขีดชื่อที่ไม่ต้องการออกให้เหลือไว้ ๑๕ ชื่อ นะครับ ใครยังไม่ได้กระดากพิมพ์รายชื่ออีกบ้างครับ โปรดยกมือขึ้น เจ้าหน้าที่จะได้นำไปแจกให้

ได้รับหมดแล้วนะครับ โปรดขีดรายชื่อผู้ออกเสียเลยนะครับ ผู้ที่ไม่ต้องการไม่ใช้กากบาทนะครับ ขีดขีดที่เห็นว่าไม่ต้องการออกเสีย ให้เหลือชื่อไว้เพียง ๑๕ ชื่อครับ

ต่อไปนี้ขอให้เลขาธิการรัฐสภาเรียกชื่อสมาชิกมาลงคะแนน

(นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ รองเลขาธิการรัฐสภา ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา ได้เรียกชื่อสมาชิกให้นำซองใส่แผ่นกระดาษเลือกชื่อกรรมการมาใส่ลงกระบะ ที่จัดไว้ในที่ประชุมตามลำดับอักษรชื่อที่ละคนจนครบ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญท่านผู้มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นกรรมการตรวจนับคะแนนด้วยครับ ๑. นายปัญญา เกสรทอง ๒. เรือตรี พายัพ ณะอบเหล็ก ๓. นายสมชาย โลหะโชติ ๔. นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ ๕. นายชวินทร์ สระคำ ๖. ร้อยตรี อำพัน หิรัญโชติ ๗. นายวรศักดิ์ นิมานันท์

(ผู้ตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่และเริ่มตรวจนับคะแนน เมื่อผู้ตรวจนับคะแนนได้ตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : บัดนี้การตรวจนับคะแนนได้เสร็จแล้ว ขอให้เลขาธิการรัฐสภาประกาศผล

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : ผลของการนับคะแนน ปรากฏผลดังนี้ คือ

๑. นายชิน ระวีวรรณ	ได้	๗๘ คะแนน
๒. นายสมบูรณ์ ทวีวัฒน์	ได้	๗๘ คะแนน
๓. นายสะไกร สามเสน	ได้	๗๗ คะแนน

๔. นายสุธน ชื่นสมจิตต์	ได้	๗๗ คะแนน
๕. นายบุญถม เย็นมะโนช	ได้	๗๖ คะแนน
๖. นายยศ อินทรโกมลย์สุด	ได้	๗๕ คะแนน
๗. นายจรรยา วัฒนากกร	ได้	๗๔ คะแนน
๘. นายทวิช กลิ่นประทุม	ได้	๗๔ คะแนน
๙. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา	ได้	๗๓ คะแนน
๑๐. นายเผอัญ ศรีภูธร	ได้	๖๙ คะแนน
๑๑. นายชวน กิติศรีวรพันธุ์	ได้	๖๖ คะแนน
๑๒. นายสุธรรม สายศร	ได้	๖๕ คะแนน
๑๓. นายโกศล ไกรฤกษ์	ได้	๕๙ คะแนน
๑๔. นายอนันต์ ภัคดีประไพ	ได้	๕๙ คะแนน
๑๕. นายสมพร จุริมาศ	ได้	๕๕ คะแนน
๑๖. นายขุนทอง ภูผิวเดือน	ได้	๕๔ คะแนน
๑๗. นายอาทิตย์ สุภาไชยกิจ	ได้	๕๓ คะแนน
๑๘. นายคล้าย ละอองมณี	ได้	๕๒ คะแนน
๑๙. จำลิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี	ได้	๕๒ คะแนน
๒๐. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์	ได้	๕๑ คะแนน
๒๑. นายติลก บุญเสริม	ได้	๕๑ คะแนน
๒๒. นายชิต เวชประสิทธิ์	ได้	๔๗ คะแนน
๒๓. นายแคล้ว นรปติ	ได้	๔๐ คะแนน
๒๔. นายสนอง กฤษณะเศรษฐี	ได้	๓๕ คะแนน

ผู้ที่มีรายชื่อตั้งแต่หมายเลข ๑ ถึง หมายเลข ๑๕ ได้เป็นกรรมาธิการร่วมกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม
สภาผู้แทน ครั้งที่ ๓/๒๕๑๔ (สามัญ)

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : รายงานการประชุมสภาผู้แทนนี้เราก็มองไม่เคยได้พูดกัน ความจริงเราก็เชื่อคณะกรรมการที่ได้แต่งตั้งไปตรวจสอบแล้ว ก็คงจะตรวจได้ถูกต้อง ก็รับรองกันเรื่อยมา คราวนี้ผมก็เห็นว่าควรรับรอง แต่ผมมีเรื่องที่จะพูดกับท่านประธาน จึงขอถือโอกาสนี้พูดเกี่ยวกับกระทู้ คือกระทู้นี้ก่อนนี้ได้บรรจุกระทู้ด้วย ๔ กระทู้เสมอมา วันนี้เหลือ ๓ กระทู้...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณสุรินทร์ เอราระเบียบวาระที่ ๒ ก่อน

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ระเบียบวาระที่ ๒ ผมรับรองรายงานครับ เรื่องกระทู้ถามผมขอพูดหน่อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รับรอง เดี่ยวคุณนั่งลงก่อน ตามระเบียบวาระที่ ๒

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) : กระผมก็รับรองรายงานการประชุมแต่มีข้อสังเกตเล็กน้อย เพื่อเป็นข้อสังเกตของที่ประชุมนี้เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการจัดรายงานการประชุม และเพื่อความสะดวกในการตรวจ ถ้าหากจะมีการอภิปรายในสภา จะใช้เวลาเพียงเล็กน้อย เมื่อจบการอภิปรายของสมาชิกผู้มีเกียรติคนใด ก็ให้เจ้าหน้าที่จดชวเลขแล้วก็เชิญเจ้าหน้าที่พิมพ์พบปะกับผู้อภิปราย เพื่อตรวจสอบการอภิปรายของตนในขณะนั้น ถ้ามีการผิดพลาดก็จะได้แก้ไข เป็นการรับรองไปในตัว กระผมคิดว่าจะเป็นการประหยัดเวลาประหยัดเงินและก็จะช่วยให้การทำงานของกรมการตรวจรายงานการประชุมรวดเร็วยิ่งขึ้นทั้งนี้ในประเทศต่างๆ ที่เจริญเขาทำกัน เช่น สหรัฐอเมริกา จึงฝากเป็นข้อสังเกตของท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณครับ จะได้รับไว้พิจารณาต่อไป

เรื่องรับรองรายงานการประชุม ตามระเบียบวาระที่ ๒ นี้ จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด
ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๓/๒๕๑๔ (สามัญ)

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุ่ถาม....

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : คือผมสงสัยครับท่านประธาน คือ
กระตุ่ถามเคยบรรจุ ๔ กระตุ่ วันนี้มา ๓ กระตุ่ ที่นี้ผมตั้งกระตุ่เรื่องเกี่ยวกับไปเมกกะ ดู
เหมือนเกี่ยวกับเวลาครับ ท่านประธาน เพราะผมทราบว่วันที่ ๑๖ เป็นนัดสุดท้ายจะปิด
ประชุมสมัยสามัญแล้ว เกรงว่กระตุ่ด่วน เรื่องไปเมกกะ ซึ่งชาวไทยอิสลามส่วนมากเป็นคน
บักซ์ได้จะไปกันเ็นปลายกันยายนี เกรงว่กระตุ่นี้ไม่ได้เข้าแล้ว การแก้ไขความเดือดร้อน
ของชาวไทยอิสลามในบักซ์ได้จะไม่มีการแก้ไขตามสมควร ผมอยากจจะกราบเรียนท่านประธานว่
การไปเมกกะส่วนมากคนที่ไปกลับมาแล้วเป็นที่นับถือเชื่อถือของชาวไทยอิสลาม ถ้าเราปล่อยให้
เขาไปในลักษณะที่ยังเดือดร้อนอยู่เหมือนก่อน โดยไม่ได้รับการแก้ไขนั้น การปกครองก็ตี
ความเชื่อถือที่ชาวไทยอิสลามจะมีต่อรัฐบาลกิตติ แทนที่เราจะได้ทำเร็วขึ้นดีขึ้นกลับช้าลง ก่อ
ความไม่สงบขึ้นในบักซ์ได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ต้องการ ผมเลยอยากจจะเรียนถามท่านประธานว่
จะกรุณาให้เข้าในสมัยนี้ได้หรือไม่ เท่านั้นแหละครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือการจัดกระตุ่เข้าบรรจุระเบียบวาระนั้นก็
เป็นเรื่องที่ว่ต้องแบ่งโควตากันตามสมควรระหว่างกระตุ่ด่วนกับกระตุ่ธรรมดา สำหรับวันนี้
ก็จัดกระตุ่ด่วน ๓ กระตุ่ธรรมดา ๓ ตามเวลาที่เรัจจะมีพียงมีหนึ่งชั่วโมงครึ่ง ความจริงการ
จัดกระตุ่เข้าระเบียบวาระนั้น ทางสภานี้ถือเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง แต่ว่ในปัจจุบันนี้ กระตุ่
มากมายเหลือเกิน ที่ตั้งค้างอยู่ก็ระบายไปตามความเหมาะสมครับ อย่างไรก็ตามกระตุ่ที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติข้องใจก็จะได้พิจารณาในนัดต่อไป ถ้าสามารถทำได้

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : เมื่อพูดถึงเรื่องกระตุ่แล้ว ผมอยากจจะขอ
ความคิดเห็นหรืออยากจจะกราบเรียนท่านประธานว่ จะจัดระบบการตอบกระตุ่นี้เสียใหม่
จะได้หรือไม่ครับคือกระตุ่นี้ถ้าหากว่กระตุ่ใดที่จำเป็นจะต้องถามรัฐมนตรีกระทรวงเดียวกันนะ

ครับ สมาชิกหลายท่านก็ควรจะถือโอกาสให้ได้ถามรัฐมนตรีผู้ นั้นเสียในโอกาสเดียวกัน กระทั่งต่าง ๆ ก็จะมีโอกาสที่จะเข้าสู่สภานี้มากขึ้นและเร็วขึ้นด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ เอละครับ จะรับไว้พิจารณา กระทั่งถาม
ถ้วน ลำดับ ๑ ของคุณทองดี อิศราชีวิน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก่อนที่จะตั้งกระทั่งถามข้าพเจ้าอยากจะขอ
กราบเรียนถามท่านประธานเสียก่อนว่า เท่าที่ข้าพเจ้าดูในระเบียบวาระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างพระราช
บัญญัติหมายเลข ๔ ถึง ๑๓ นั้น ยังปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติของข้าพเจ้าตั้ง ๕ ร่างด้วยกันคือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง ข้าพเจ้าเสนอ
ต่อสภาเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๒

๒. ร่างพระราชบัญญัติถ่ายถอดการประชุมสภาผู้แทน ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอละครับ คุณทองดีครับ เดี่ยวค่อยอภิปราย
ในเรื่องนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นี้ของข้าพเจ้าตั้ง ๕ ร่าง ทำไมยังไม่บรรจุ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ทางสภาจะได้รับพิจารณาของท่านต่อไป

บัดนี้เป็นเวลากระทั่งถามครับ กระทั่งถามถ้วน ลำดับ ๑ ของนายทองดี อิศราชีวิน
เรื่อง กระทรวงเศรษฐกิจสั่งขึ้นราคาข้าวสาร ถามกระทรวงเศรษฐกิจ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเองวันนี้แต่งในชุดเครื่องแบบไว้ทุกข์
ทั้งนี้เพราะว่าคราวที่แล้วไม่มีโอกาสได้ร่วมเอนกสโมสรกับพรรคพวกด้วยกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอละครับ ถามไปเลยครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นถึงมาแต่งเครื่องแบบไว้ทุกข์

เพื่อไว้อาลัยแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดพรรคอิสระธรรม ซึ่งเป็นฝ่ายค้านของราษฎร ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

ได้ทราบว่าการรัฐบาลได้ประกาศให้ร้านค้าข้าวสารขึ้นราคาข้าวสารอีกกระสอบละ ๑๕ บาท โดยกำหนดราคาคือ ร้านค้าย่อยทางบก เดิมราคากระสอบละ ๑๖๐ บาท ให้ขายราคากระสอบละ ๑๗๕ บาท ร้านค้าย่อยทางเรือ เดิมขายกระสอบละ ๑๕๘ บาท ให้ขายกระสอบละ ๑๗๓ บาท และกำหนดราคาขายปลีกให้แก่ประชาชนใหม่ น้ำหนัก ๑๕ กิโลกรัม ราคาถูกละ ๒๘.๕๐ บาท ราคาเดิมขาย ๒๕.๕๐ บาท และถุงน้ำหนัก ๕ กิโลกรัม ขายถูกละ ๙.๕๐ บาท เดิมขายเพียงถูกละ ๘.๕๐ บาท ทั้งนี้เป็นการให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ของอธิบดีกรมการค้าภายในเมื่อเร็ว ๆ นี้

พฤติการณ์ดังกล่าวนี้ยังความเดือดร้อนให้แก่ปวงชนชาวไทยผู้ยากจนอย่างยิ่ง โดยเฉพาะชาวนาผู้ผลิตข้าวเปลือกขายได้ในราคาต่ำมาก จึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลจะสั่งระงับการขึ้นราคาข้าวสารดังกล่าวโดยด่วนจะได้หรือไม่ หากไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

นายบุญชนะ อัดถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ผมขอตอบกระทู้ถามของสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้ คือ ข้าวสารตามที่ได้มีการปรับปรุงราคาไปแล้วนั้น เป็นการปรับปรุงราคาตามความเคลื่อนไหวของราคาข้าวเปลือกในตลาด และได้คำนึงถึงประชาชนผู้มิรายได้น้อยอยู่แล้ว คือได้กำหนดว่าราคาขายส่งของกรมการค้าภายในนั้นให้ถูกกว่าราคาขายส่งของโรงสีชนิดหนอยประมาณกระสอบละ ๑๐ บาทหรือกว่านั้น เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าจะไม่น่าจะเปลี่ยนแปลงราคานั้นแต่อย่างใด และเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแต่เดือนเมษายนมาแล้ว ถึงเวลานี้ก็ปรากฏว่าประชาชนไม่เดือดร้อนมากนัก หรือจะเรียกได้ว่าถ้าเทียบกับราคาจากโรงสีหรือจากร้านค้าทั่วไปแล้วก็ยังถูกอยู่มาก ผมขอเรียนเหตุผลและรายละเอียดเพื่อทราบ ดังต่อไปนี้ คือ เมื่อก่อนนี้ราคาข้าวสารจำชนิด ๕ เปอร์เซนต์ที่กำหนดขายแก่ร้านค้าย่อยในความสงเคราะห์ของกรมการค้าภายในนั้น ได้ถือราคาข้าวพุงเป็นมาตรฐานเปรียบเทียบในการกำหนดราคา

โดยจำหน่ายให้กระสอบละ ๒๐๗ บาท และให้ร้านค้าย่อยนำไปจำหน่ายแก่ประชาชนในราคา
 ถึงละ ๓๒ บาทหรือถุงละ ๑๑ บาท (ถึงหนึ่งก็ ๑๕ กิโลกรัม และถุงหนึ่งก็ ๕ กิโลกรัม) ที่นี้
 ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๑๔ ข้าวเปลือกชั้นหนึ่งที่ไปสีเป็นข้าว ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ๕
 เปอร์เซนต์ ได้ลดลงเหลือเกวียนละ ๗๕๐ บาทถึง ๗๙๐ บาทจึงได้พิจารณาว่าควรจะหาทาง
 ลดราคาข้าวสารลงไปเพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่พ่อค้าข้าวทั่วๆ ไปด้วย จึงได้กำหนดให้เหลือเพียงกระสอบ
 ละ ๑๖๐ บาท แล้วก็ให้ร้านค้าย่อยจำหน่ายให้แก่ประชาชนถึงละ ๒๕.๕๐ บาท หรือถุงละ
 ๘.๕๐ บาท ที่นี้ต่อมามีเมื่อได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วก็เห็นว่าถ้ายกเลิกค่าพรีเมียมเสียเฉพาะข้าว
 คุณภาพต่ำ ก็อาจจะทำให้ราคาข้าวเปลือกสูงขึ้นเป็นประโยชน์ - แก่ชาวนา จึงได้ประกาศยกเลิก
 เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๑๔ ราคาข้าวเปลือกก็ได้สูงขึ้นค่อนข้างจะเร็ว ทำให้ราคาข้าวสาร
 ภายในประเทศสูงตามขึ้นไปด้วย ราคาข้าวเปลือกชั้นหนึ่งสูงขึ้นถึงเกวียนละ ๙๐๐ บาทถึง
 ๙๔๐ บาทในระยะนั้น กรมการค้าภายในจึงได้ปรับราคาข้าวสารที่จำหน่ายให้แก่ร้านค้าย่อย
 เพื่อจำหน่ายแก่ประชาชนขึ้นอีกเล็กน้อย อย่างเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว ถึงกระนั้นก็ตามราคา
 ที่ปรับนี้ก็ยิ่งถูกกว่าที่ขายกันในท้องตลาดถึงถึงละ ๖.๕๐ บาทถึง ๗.๕๐ บาท นอกจากนี้การ
 ปรับราคายังทำให้ชาวนาจำหน่ายข้าวเปลือกได้ในราคาสูงขึ้นด้วย และหากไม่ปรับราคาให้
 ไกล่เคียงกับราคาตลาดแล้ว จะทำให้พ่อค้าข้าวของเอกชนทั่วไปถือโอกาสซื้อข้าวสารจากร้านค้าย่อยของ
 กรมการค้าภายใน แล้วไปขายปลีกในราคาสูงขึ้น ซึ่งเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของทางราชการ
 และราคาที่ปรับใหม่นี้ก็อย่างที่ผมได้เรียนมาแล้ว ก็ยังต่ำกว่าราคาที่เคยจำหน่ายโดยกำหนด
 สูงต่ำตามราคาพยุ่งเมื่อก่อนโน้น กล่าวโดยสรุปก็คือ ก่อนวันที่ ๒๒ มีนาคมนั้น เราขาย
 กระสอบละ ๒๐๗ บาท ผมเองได้พิจารณาเองและสั่งให้ลดลงมาเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม เหลือ
 กระสอบละ ๑๖๐ บาท คือลดไป ๔๗ บาท ลดค่อนข้างมาก ทั้งนี้ก็เพราะคิดว่าในระยะนั้น
 ถ้าเราไม่ลด ประชาชนที่ยากจนก็อาจจะเดือดร้อนมาก แต่ที่นี้ช่วงเวลาเดือนเดียวเท่านั้น หลังจาก
 ที่เราเลิกพรีเมียมแล้ว ข้าวสูงขึ้น จึงได้ขอขึ้นไปอีกเพียง ๑๕ บาทต่อกระสอบ คิดเป็นกิโลกรัม
 ละไม่กี่สตางค์ แต่ในราคานี้ก็ได้ยืนอยู่จนถึงบัดนี้ ทั้งๆ ที่ราคาข้าวเปลือกได้สูงขึ้นไปมากแล้วเกือบ
 เกวียนละพันบาท สำหรับข้าวคุณภาพดี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไป ชักถามครั้งที่ ๑

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถาม ๖ ประเด็นว่า การกระทรวงเศรษฐกิจเป็นครั้งที่ ๑ ตามที่ท่านบอกว่าเวลานี้ราคาข้าวเปลือกก็สูงขึ้นแล้ว ระหว่าง ๕๐๐ บาทถึง ๕๔๐ บาทต่อเกวียนนั้น รัฐบาลทราบหรือไม่ว่ามีคนกลางไปกว้านซื้อข้าวจาก ตาสีตาสายมาตามีในราคาต่ำกว่าราคานี้ รัฐบาลทราบหรือไม่ อย่างในจังหวัดภาคเหนือ ท่านประธานที่เคารพ โปรดไปดูราคาถึงใหม่เกวียนหนึ่ง ๕๐๐ บาท นี้รัฐบาลทราบไหม ถ้า รัฐบาลทราบ รัฐบาลจะแก้ไขอย่างไร และนอกจากนี้ท่านก็บอกว่าราคาข้าวเปลือกสูงขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นราคาข้าวสารก็ควรจะสูงขึ้นตามนั้น ท่านยังกล่าวตลาดเคลื่อนไหวต่อความเป็นจริง รัฐบาลทราบหรือไม่ที่ท่านขึ้นราคากระสอบละ ๑๗๕ บาทขึ้นไปอีก ๑๕ บาทต่อหนึ่งกระสอบ นั้น อันนี้เป็นราคาซึ่งรัฐบาลกำหนด แต่รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าตามร้านค้าพวกแจ็กเบ๊ยะ ถั่วแก่เฮง ถั่วแก่ดี ถั่วแก่เล็ง ถั่วแก่ก้าง ถั่วแก่อึ้ง อ้ายนี้มันราคาแพงกว่า รัฐบาลจะกำหนดราคาให้เท่า ของรัฐบาลจะได้หรือไม่ หากไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ข้าพเจ้าขอซักสั้น ๆ เท่านั้น

นายบุญชนะ อัตถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : เรื่องคนกลางไป กว้านซื้อข้าวเปลือกจากชาวนานั้นก็มีมูลความจริง เราก็รู้กันอยู่ทั่วไป ทางที่แก้รัฐบาลทุกสมัยก็ได้ พยายามแก้ไขโดยวิธีให้สหกรณ์เข้ามีส่วน แต่สหกรณ์เราไม่ได้ดำเนินงานให้เป็นผลดีตาม ความมุ่งหมาย เพราะว่าคอนเซ็ปท์ (concept) หรือแนวปรัชญาเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้สหกรณ์กำจัด คนกลางนั้น เราไม่สามารถดำเนินการได้ผลเต็มที่ แม้แต่ประเทศอื่นก็มีปัญหาในเรื่องนี้ แต่ ความพยายามของรัฐบาลที่จะให้สหกรณ์ทำตัวเป็นคนกลางช่วยเหลือชาวนาในการซื้อในการ ขายอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ก็ทำอยู่แล้ว และได้พยายามยิ่ง ๆ ขึ้น ต่อไปก็จะมีสหกรณ์เอกชนประสงค์ ซึ่งผมคิดว่าคงจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สำหรับเรื่องราคาข้าวเปลือกข้าวสารที่ท่านผู้มีเกียรติ ได้ซักถามนั้น ผมได้เรียนไว้โดยชัดแจ้งแล้วว่าราคาที่กรมการค้าภายในประกาศขายและกำหนด นั้น เวลานี้กระสอบละ ๑๗๕ บาท ถูกกว่าโรงสีครบ โรงสีขายถึงกระสอบละ ๑๘๖ บาทเวลานี้ แสดงว่าไม่ได้เปลี่ยนแปลงกันมากนัก แล้วก็เข้าไปขายกำไรกันอีกต่อไปอีกต่อหนึ่ง สำหรับ ร้านค้าย่อยในความควบคุมของกรมการค้าภายในนั้น เรามีอยู่ ๕๓๖ ร้าน แต่พยายามกำกับ

ว่าให้ขายตามราคาที่รัฐบาลกำหนด อย่าขายเพิ่มกว่านั้นเพราะจะทำให้ประชาชนเดือดร้อน ถ้าร้านค้าไหนทำผิดคำแนะนำของกรมการค้าภายในเราก็มอาจจะถอนสิทธิในการที่จะให้ซื้อข้าวถูกจากรัฐบาลเสีย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไป ชักถามครั้งที่ ๒

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอชักถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อกี้ท่านบอกว่าท่านจะแก้ไขราคาข้าวนั้นเพื่อจะให้สูงขึ้นราคาข้าวเปลือกของพวกชาวสวนชาวนาอะไรเหล่านี้ ท่านบอกว่าท่านจะแก้ไขโดยวิธีการสหกรณ์ ก็เมื่อท่านทราบอย่างนี้ทำไมท่านไม่แก้ไขวิธีการสหกรณ์ ท่านก็บอกว่าจะทำ ๆ อีกรี่สิบปี อีกรี่ชาติถึงจะทำได้ ท่านบินออกไปต่างประเทศบ่อย ๆ ลองไปดูที่ประเทศเดนมาร์กเขาซิ ท่านก็ไปเปลืองงบประมาณแผ่นดิน ท่านออกตระเวนท่องเที่ยวรอบโลก เมื่อเขามีวิธีการอย่างใดทำไมท่านไม่ปฏิบัติ ท่านก็บอกว่าจะทำ ๆ ข้าพเจ้าเกรงว่าถ้าทำวิธีแบบนี้ จะทำ ๆ กว่าถ้าจะสูงงาก็ไหม้เสียแล้ว ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเป็นอย่างนี้ ท่านจะจัดการรีบเร่งตั้งวิธีการสหกรณ์ ไปปรึกษากระทรวงพัฒนาการแห่งชาติโดยด่วนจะได้หรือไม่ทั้งนี้เพื่อจะได้ช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาผู้ยากจนจริงอยู่ท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่อนุทรร้อนใจเพราะท่านไม่ต้องซื้อข้าวสารกิน ท่านอาจจะมิผู้เอาไปถวายให้ก็ได้ ท่านประธานที่เคารพ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้ตรงประเด็นหน่อยครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ก็ท่านไม่รู้ว่ราคาแพงหรือถูก ท่านไม่ทราบอย่างนี้เป็นต้น แล้วท่านประธานที่เคารพโปรดคิดดูเวลานี้ น้ำท่วมภาคเหนือ น้ำท่วมภาคอีสาน ข้าวสารก็ต้องราคาแพง รัฐบาลทราบไหม แล้วนอกจากนี้รัฐบาลจะรีบเร่งส่งข้าวสารไปจำหน่ายในราคาที่ถูกที่สุดให้แก่ราษฎรผู้ยากจนกำลังประสบอุทกภัยโดยด่วนจะได้หรือไม่ แล้วเมื่อกี้ท่านบอกว่าโรงสีราคาแพงกว่าที่รัฐบาลกำหนดไว้กระสอบหนึ่ง ๑๗๕ บาท รัฐบาลกำหนดราคา แต่ของโรงสีไปขายกระสอบละ ๑๘๖ บาทนั้น รัฐบาลจะกำหนดราคาให้โรงสีขายข้าวของรัฐบาลจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

นายบุญชนะ อັตถการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ผมขอตอบข้อสุดท้ายเสียก่อน ถ้าเราไปกดราคาข้าวโรงสีนะครับ เช่น ให้ถูกลงมาอีก สมมติว่าถึงละ ๑๕ บาทหรือ ๑๐ กว่าบาท อย่างที่พูดกันนี้ ก็คล้าย ๆ กับไปบังคับให้เขาซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาถูกลงไปอีก ซึ่งเราไม่มีความประสงค์อย่างนั้น เพราะว่าต้นทุนการผลิตข้าวเราก็ทราบอยู่แล้วว่าเกี่ยวหนึ่ง ถ้าข้าวชั้นดีราคาเกี่ยวหนึ่งตั้งเกือบ ๕๐๐ บาท เวลานี้ขายก็ได้ต่ำกว่าต้นทุนในการผลิตอยู่แล้วนี่ ผมพูดตามตัวเลขของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพราะฉะนั้นเราต้องดูทั้งข้าวเปลือกข้าวสารครับ ส่วนข้าวทางราชการที่ขายถูกกว่าข้าวของโรงสีนั้นก็เพราะเหตุว่า รัฐบาลยอมขาดทุนครับ เวลานี้ขาดทุนนะครับที่ขายนี้ ไม่ใช่ว่าได้กำไรครับ แต่ที่ขึ้นมาจาก ๑๖๐ บาทเป็น ๑๗๕ บาทนี้ก็เพื่อให้ทางราชการขาดทุนน้อยลงเท่านั้น อันนี้เป็นเหตุผลใหญ่ในการที่กำหนดราคาครับ เหตุผลใหญ่ที่ผมเรียนแล้วในตอนแรก คือว่าดูราคาข้าวเปลือกในตลาด แล้วก็ดูว่าราคาที่เรากำหนดนั้นไม่เดือดร้อนแก่คนที่ยากจนและก็ต้องถูกกว่าโรงสี ที่ท่านผู้มีเกียรติพูดถึงวิธีการที่จะทำให้ราคาข้าวสูงขึ้นนั้น รัฐบาลได้ดำเนินการอยู่ตลอดมา ผมขอเรียนย้ำอีกทีหนึ่งที่ได้ครับว่าเราได้เลิกฟรีเมยมแล้ว สำหรับข้าวคุณภาพต่ำทุกประเภท เวลาที่เราไม่ได้เก็บค่าฟรีเมยมเลยราคาข้าวก็สูงขึ้นเป็นประโยชน์แก่ชาวนา ส่วนวิธีการสหกรณ์ ผมก็ได้เรียนแล้วว่าเราจะเริ่มโครงการสหกรณ์อเนกประสงค์อย่างน้อย ๕ แห่งเป็นการเริ่มต้น และก็แพร่ขยายต่อไปมากขึ้นเรื่อย ๆ นี่ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะแก้ปัญหาเรื่องคนกลาง ที่นี้โครงการพยุงราคาข้าวก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งผมก็พูดหลายหนแล้วว่าเราได้พยายามที่จะซื้อข้าวเปลือกให้มากที่สุดจากชาวนา แต่ว่าเนื่องจากการเงินจำกัด และที่ผู้คนจำกัด สถานที่เก็บจำกัด เพราะฉะนั้นปีใหม่นี้ก็คิดว่าถ้าใช้วิธีรักษาเสถียรภาพของราคาข้าวตามราคาตลาดคือ รัฐบาลซื้อตามราคาตลาดอาจจะแก้ปัญหาได้ดีกว่าปีที่แล้ว ๆ มา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไป ชักถามครั้งที่ ๓

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอชักถาม ๖ ประเด็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจเป็นครั้งสุดท้าย เมื่อกี้ท่านบอกว่า รัฐบาลนี้พยายามลดราคาข้าวสารลงแล้วเพื่อให้ขาดทุนน้อยลงนั้น รัฐบาลเอง ข้าพเจ้าก็กลัวที่จะกล่าวว่า ท่านเป็นเจ้าของประเทศชาติ โฉน

จะมาเอากำไรจากรัฐ แต่ความจริงต้องลดช่วยเขาอย่างนี้ถูก ข้าพเจ้าเห็นด้วย ลดให้ถูกลงมา ยิ่งกว่านี้ก็คงจะเป็นประโยชน์แก่กระดูกสันหลังของชาติ ท่านประธานที่เคารพ เพราะท่านเหล่านี้ เป็นผู้เสียภาษีอากรให้แก่รัฐ ให้แก่รัฐบาล และเงินทองเหล่านี้มาเป็นเงินเดือนของข้าราชการ ทูกระทรวงทบวงกรม อันนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วย ขอให้มันถูกกว่านี้จะได้ไหมท่านประธานที่เคารพ และนอกจากนี้ท่านบอกว่าจะแก้โดยสหกรณ์อเนกประสงค์นี้ สหกรณ์อเนกประสงค์นี้ข้าพเจ้า เพิ่งมาได้ยินในสมัยที่ปฏิวัติข้าพเจ้าก็เคยเป็นอดีตเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ มาแล้ว สมัยก่อนเมื่อปี ๒๔๙๕ - ๒๔๙๘ เพิ่งมาได้ยินคราวนี้ วิธีการที่ท่านบอกว่าจะเริ่ม สหกรณ์อเนกประสงค์นั้นนะ ท่านจะเริ่มเมื่อไร อีกกี่เดือน อีกกี่ปี ข้าพเจ้าขอทราบ ถ้าท่าน เริ่มท่านจะเริ่มโดยวิธีใด จะจัดการให้แพร่หลายไปทุกตำบล ทุกหมู่บ้านทั่วราชอาณาจักรไทย จะได้หรือไม่ แล้วนอกจากนี้ท่านก็ได้กล่าวว่าจะลดพรีเมียมเพื่อจะให้ราคาข้าวเปลือกของชาวนา สูงขึ้นนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามทางฝ่ายรัฐบาลว่า เป็นเพราะเหตุใดในงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่ในชั้นกรรมาธิการขณะนี้ ท่านถึงตั้งน้อยมากเพียง ๑๓๐ ล้านบาท เงินช่วยเหลือชาวนา เป็นเพราะเหตุใดทำไมท่านไม่ตั้งสักพันล้านบาท เพราะ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอลถามว่า ข้าพเจ้าเคยกล่าวในสภานี้หลายครั้ง กระดูกสันหลังของชาติเวลานี้ ท้องกึ่งแล้ว เป็นผิยีนตายซากอยู่แล้ว ท่านประธานที่เคารพ ควรจะช่วยเขา เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนถามทางคณะรัฐบาลซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้ว่า สำหรับโดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ นั้น ท่านจะเพิ่มงบประมาณการช่วยเหลือซื้อข้าวจากชาวนาสักพันล้านบาท จะได้หรือไม่ และนอกจากนี้ในคณะกรรมการงบประมาณแผ่นดินปี พ.ศ. ๒๕๑๕ นี้ เมื่อ ตัดงบประมาณรายอื่น ๆ ลงได้ ท่านจะเพิ่มเงินไปช่วยเหลือเป็นทุนหมุนเวียนการเกษตรของชาวนา ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ นี้จะได้หรือไม่ เป็นข้อซักสุดท้าย

นายบุญชนะ อัดถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ผมขอตอบข้อ ซักถามของท่านสมาชิกผู้มิเกียรติครั้งที่ ๓ ดังต่อไปนี้ ในเรื่องค้าข้าวสารข้าวเปลือกพุงราคา ของทางราชการนั้น ผมขอเรียนยืนยันว่า ความจริงรัฐบาลไม่ได้มุ่งกำไรเลย เป็นแต่เพียงต้องการ จะกระตุ้นให้มีการซื้อขายกันให้เป็นไปตามปกติ เพราะฉะนั้นในการค้าข้าวสารอย่างที่ผมได้เรียน

แล้ว เราขาดทุนอยู่เรื่อย ๆ และในการซื้อข้าวเปลือกในฤดูที่แล้วมาจนถึงเวลานี้ รัฐบาลก็จะขาดทุนประมาณ ๖๐ - ๗๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นเงินที่ขาดทุนนี้ ถ้าเราดูให้ดีก็คือเงินภาษีอากรของราษฎรนั่นเอง ส่งกลับไปให้ราษฎรได้ซื้อของถูก และให้ชาวนาได้ราคาดีขึ้นนั่นเอง สำหรับเรื่องสหกรณ์อเนกประสงค์นั้น เป็นความประสงค์ของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติที่จะขยายงานออกให้มากที่สุดที่จะทำได้และเร็วที่สุดที่จะเร็วได้แต่ก็ต้องดูความนิยมของประชาชน และของสมาชิกเสียก่อนว่ามีความนิยมพอเพียงหรือไม่ ถ้ามีความนิยมมากพอก็อาจจะขยายได้เร็วขึ้นทั่วราชอาณาจักร ตามเจตนาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับเรื่องงบประมาณช่วยเหลือชาวนานั้น ถึงแม้จะตั้งงบประมาณไว้เพียง ๑๐๐ - ๑๓๐ ล้านบาทในงบประมาณ แต่ความจริงทางราชการได้ช่วยเหลือชาวนาในงบอื่น ๆ อีกมาก เช่นงบชลประทาน เป็นต้น ก็เป็นจำนวนหลายพันล้านบาท และอีกอย่างหนึ่งการช่วยเหลือชาวนานั้น ผมคิดว่าเราอาจจะทำได้โดยวิธีให้ความรู้ ให้อุปโภค ให้อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งอยู่นอกงบประมาณที่ตั้งไว้ให้ชัดเจนในงบประมาณแผ่นดิน อาจจะตั้งอยู่ในกระทรวงเกษตรหรือกระทรวงอื่น ๆ อีกหลายแห่งด้วยกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระทั่งถามด้วย ลำดับ ๒ ของนายสนั่น ธีระศรีโชติ เรื่อง การทุจริตต่อหน้าที่ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ความจริงเหตุการณ์นี้มันเกิดที่จังหวัดเชียงใหม่ นะครับ แต่ว่าข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชน และก็ไม่ชอบการทุจริตคดีมิชอบอยู่เป็นอันมากทีเดียว ซึ่งเคยเสนอร่างพระราชบัญญัติปราบปรามคอร์รัปชันมาแล้วก็ต้องขอภัยสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่ทั้งหลายด้วย ในการที่ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถามคราวนี้

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด้วย ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏจากคำร้องเรียนและหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่น "เสียงเชียงใหม่" ฉบับประจำวันที่ ๓๐ มิถุนายน ศกนี้ ได้ร้องเรียนยังผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ว่านายอำเภอจอมทองทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นต้นว่า

๑. เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม สกนี้ ได้เบิกเงินค่าหินลูกรังถมถนนสายต่าง ๆ และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ไปตรวจเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ปรากฏว่าถนนสายต่าง ๆ ที่อ้างว่าเอาหินไปถมนั้นไม่มีหินใหม่แม้แต่ก้อนเดียว สภาพถนนยังคงเดิม

๒. เบิกเงินค่าน้ำมันรถดับเพลิง ซึ่งรถคันนี้ตั้งแต่มีมาไม่เคยวิ่งไปไหนเลย

๓. ยกยอกเงินค่ากุญแจของวัดน้ำตกแม่กลาง

๔. เบิกเงินค่าถมถนนพียงฝ่ายหลังถ้ำ ตำบลสองแคว อำเภอจอมทอง ได้หินลูกรังไม่เต็มตามจำนวน

นอกจากนี้ปรากฏว่านายอำเภอผู้นี้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่บังคับบัญชาข้าราชการประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ชอบใช้วาจาหยาบคายด่าว่าและหมิ่นประมาท ข้าราชการและข้าราชการที่ขึ้นกับอำเภอ ทำให้ราชการและข้าราชการในอำเภอได้รับความเดือดร้อนในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง ถ้าไม่พอใจราชการคนใดก็ตั้งข้อหาขู่เชิญ จึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านทราบเรื่องนี้หรือไม่ และได้ดำเนินการสอบสวนในเรื่องนี้ตามคำร้องเรียนไปแล้วเพียงใด

๒. ท่านจะสั่งพักราชการหรือดำเนินการลงโทษนายอำเภอผู้นี้โดยด่วนจะได้หรือไม่

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความสนใจ ดังนี้

ข้อกล่าวหานายอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามนัยแห่งกระทู้ถามนี้ทางกระทรวงมหาดไทยได้ทราบและได้สอบสวนไปยังจังหวัดเชียงใหม่แล้ว ยังไม่ปรากฏว่านายอำเภอจอมทองได้กระทำความผิดหรือทุจริตตามที่ได้กล่าวอ้างแต่ประการใด เมื่อไม่มีความผิดเกิดขึ้นตามนัยแห่งกระทู้แล้วเช่นนี้ จึงมิได้มีการลงโทษแก่นายอำเภอจอมทองแต่ประการใด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ชักครั้งที่ ๑

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แจ้งว่า ได้ทำการสอบสวนไปแล้วว่านายอำเภอผู้นี้ไม่มีความผิดนั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนชี้แจง รายละเอียดข้อเท็จจริงตามที่ได้รับรายงานและสืบสวนมาแล้ว ดังต่อไปนี้ คือเรื่องตามข้อ ๑ ที่มีข้อกล่าวหาว่า เกี่ยวกับเรื่องเงินค่าลูกรังถมถนนสายต่าง ๆ ที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ไปทำการตรวจสอบเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ดังกล่าวแล้วนั้น เรื่องนี้ ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่าในการที่จะดำเนินการทำถนนหนทางหรือใช้หินลูกรังถมถนนนั้นนายอำเภอกับเสมียนตราได้สมคบกันดำเนินการทำฎีกาเบิกเงินจากคลังจังหวัดเป็นเงิน ๒๗,๐๐๐ บาทมา แต่ว่าเงินจำนวนนี้ทางนายอำเภอเป็นผู้รับเก็บไว้แต่ผู้เดียวโดยไม่ได้นำฝากคลังออมสินในนามของสุขาภิบาลแต่ประการใด หลังจากนั้นมาประมาณวันสองวันก็ได้จ่ายเงิน ๔,๗๐๐ บาทนี้ให้แก่เสมียนตราไปเพื่อเป็นรางวัลแก่คณะกรรมการสุขาภิบาล ต่อมาปรากฏว่าเงินจำนวนนี้นายอำเภอก็ยังใช้จ่ายโดยลำพังแต่ผู้เดียว จนกระทั่งนาที่สุดท้ายจนจะถึงเวลาที่จะสิ้นปี ปรากฏว่าเงินจำนวนนี้จะหมดหรืออย่างไรไม่ทราบทางนายอำเภอก็ได้สั่งให้เสมียนตราที่ทำฎีกาเบิกถอยหลังเพื่อเคลียจำนวนเงินที่นายอำเภอได้ใช้จ่ายไปหมดแล้ว และสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ตามบัญชีที่ปรากฏอยู่กับเสมียนตรานั้น มียอดบัญชีอยู่เป็นเงิน ๙,๐๐๐ บาทในบัญชีเงินสดของเสมียนตรา แต่ว่าตัวเงินไม่มีเลย คงมีเหลือเพียง ๘๐๐ - ๙๐๐ บาทเท่านั้น ทางนายอำเภอจึงแจ้งให้ทางฝ่ายเสมียนตราทำฎีกาเบิกเป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท โดยฎีกานั้นอ้างว่าจะเอาไปซื้อลูกรังมาถมถนน เพื่อเอามาเป็นหลักฐานแสดงหักบัญชีให้แก่ทางฝ่าย ค.ต.ง. คือคณะกรรมการตรวจเงินฯ ไปตรวจ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ปรากฏว่าทาง ค.ต.ง. ได้ไปตรวจแล้วก็ผ่านไป เพราะฉะนั้นหลักฐานฎีกาไปเบิกถูกต้อง ปรากฏต่อมาว่า ทาง ค.ต.ง. ได้ไปตรวจดูตามถนนเส้นต่าง ๆ ว่าได้อะไรหินลูกรังไปถมนั้นไม่มีหินใหม่ไปถมเลย จึงได้ให้ข้อสังเกตไว้ในการตรวจสอบว่า ฎีกาไปเบิก ๘,๐๐๐ บาท ค่าลูกรังนี้ให้ผ่านไปไม่ได้ แต่ขอตั้งข้อสังเกตว่าหินลูกรังไม่มีมาถมในถนนสายนี้เลย นายอำเภอทราบอย่างนั้นจึงตั้งข้อหาแจ้งความไปยังตำรวจให้จับเสมียนตราไปขังไว้ในข้อหาว่าทำหลักฐานปลอมและยกยกอุกฤษฏ์ เดียวนี้คดีก็ยังคงดำเนินกันอยู่เรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าการดำเนินคดีเกี่ยวกับเสมียนตราที่ท่านสอบสวนได้ความประการใดและตามที่มียางานหรือตามที่ข้าพเจ้าสอบสวนนี้เป็นความจริง

หรือไม่ ที่นายอำเภอตั้งข้อหากลับแกลิ่งเอาเสมียนตราเข้าคุกเข้าตะรางไปเช่นนี้ เพราะฉะนั้น ขอท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ช่วยชี้แจงให้ข้าพเจ้าฟังด้วย

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้ จากการตรวจสอบสำนวนการสอบสวนแล้วข้อเท็จจริงเป็นการไม่ตรงกันกับข้อสืบสวนของท่านที่ท่านได้มา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพบการทุจริตรายนี้ นั้น เป็นการตรวจพบโดยนายอำเภอจอมทองซึ่งในฐานะประธานของสุขาภิบาลอำเภอจอมทอง เป็นผู้ตรวจพบ แล้วได้ดำเนินการจับกุมและสอบสวนดำเนินคดีแก่เสมียนตราอำเภอ คือ นายเมธี ตรีศักดิ์ ซึ่งถูกย้ายไปเป็นเสมียนตราอำเภอต๋อยสะเกิดแล้วจึงได้เกิดเป็นคดีขึ้น และคดีนี้เจ้าพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสืบสวนและสอบสวนแล้วและส่งฟ้อง เป็นคดีที่กำลังดำเนินการอยู่ในศาลแล้ว เพราะฉะนั้นข้อสืบสวนตามข้อเท็จจริงต่าง ๆ ตามที่ท่านได้มานั้น จึงเป็นข้อที่แตกต่างกับสำนวนการสอบสวนที่เป็นคดีอยู่ในศาล

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตี่ย คุณสนั่นครับ ผมขอชี้แจง คือเรื่องที่คุณตั้งกระทู้ถามมานั้น เป็นเรื่องที่คุณกล่าวหาบุคคลในอำเภอจอมทองทุจริต และคุณก็มีพยานหลักฐานต่าง ๆ มา ที่นี้เจ้าตัวผู้ถูกกล่าวหาที่นั่นเขาไม่มีโอกาสที่จะมาชี้แจงแถลงความจริงประการใด ถ้าคุณมีหลักฐานประการใดว่าทุจริตจริง ผมว่าคุณชอบที่จะเสนอต่อเจ้าพนักงานสอบสวนตามกฎหมาย หรือเสนอต่อผู้บังคับบัญชา ที่นี้ถ้าคุณจะมาชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ กันในวาระกระทู้นี้ ผมว่ายืดยาวเหลือเกินครับ ตั้งสี่รายการที่คุณกล่าวว่ากระทำความผิดนั้น ผมว่าถ้ามีหลักฐานแล้วละก็เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้บังคับบัญชาของนายอำเภอจะดีกว่าไหมครับ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน เรื่องกระบวนการกระทู้ถามก็ต้องมีเป็นธรรมดาครับ ถ้าหากเราสงสัยอะไรเราก็มีเอกสิทธิ์ที่จะถามได้ แต่การที่จะถามนั้นถ้าหากไม่มีข้อมูลมาชี้แจงให้ฟัง ทางฝ่ายผู้ตอบก็ไม่อาจที่จะตอบได้ เพราะนี่ก็ไม่ออกว่าเรื่องอะไร ก็เป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทน เมื่อพบเห็นอะไรที่ไม่ชอบไม่ควร ก็จำเป็นต้องเอามาชี้แจงต่อรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง เพื่อจะได้ดำเนินการให้ความยุติธรรมแก่ผู้ผิดผู้ถูกต่อไป

ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวหาผู้หนึ่งผู้ใด ขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ และที่ข้าพเจ้าชี้แจงไปอย่างนี้ก็เป็นรายงานการสอบสวนที่ข้าพเจ้าพึงจะกระทำในหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนชาวไทยครับ ข้าพเจ้าจะละเลยเพิกเฉยในเมื่อมีผู้มาแจ้งขอความช่วยเหลือว่าบุคคลนั้นเป็นอย่างนั้น ไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะเลยเสียก็จะดูอะไรอยู่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ชักถามครั้งที่ ๒

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ข้อแรกที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่าได้ดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าก็จำเป็นจะต้องเชื่อ เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้ทราบข้อเท็จจริงทั้งหมดจริง ๆ ทีเดียวจากรายงานการสอบสวนเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็มาชี้แจงให้ท่านทราบและหวังว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคงจะให้ความดีความชอบแก่ผู้ที่เขาทำถูกต้องและก็ต้องลงโทษผู้กระทำความผิด ข้าพเจ้าหวังเช่นนั้น ลำดับต่อไปข้อสอง ที่ว่าเบิกเงินค่าน้ำมันรถดับเพลิง ซึ่งรถนี้ตั้งแต่ซื้อมาไม่เคยวิ่งไปไหนเลย เรื่องนี้ก็มียู่ที่ว่า ค่าน้ำมันรถดับเพลิงนี้แหละครับ จ่ายให้เดือนละประมาณ ๑,๕๐๐ บาท เพื่อเติมน้ำมันรถดับเพลิง ปรากฏว่ารถคันนี้เมื่อเติมน้ำมันแล้วก็ไปรดน้ำสนามหญ้าหน้าอำเภอ ๗ - ๘ วันก็ไปที่หนึ่ง ระยะทางที่วิ่งประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ เมตรเท่านั้น และในขณะที่ไปเติมน้ำมันรถดับเพลิงนี้ก็เอารถประจำตำแหน่งไปเติมน้ำมันเสียด้วย เติมเต็มปรีในอัตรา ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน ทั้ง ๆ ที่นายอำเภอผู้นี้ได้รับค่าน้ำมันรถไว้เดือนละ ๒๐๐ บาทอยู่แล้วเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใคร่ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า เงิน ๒๐๐ บาทที่ว่าเอาไปเติมน้ำมันนั้น ได้เติมไปจริงหรือไม่ และ ๑,๕๐๐ บาทที่ไปเติมน้ำมันรถดับเพลิงนั้น ได้มีการสอบสวนและทำบัญชีไว้ถูกต้องหรือไม่เพียงใด และรถนั้นเอาไปใช้อะไรบ้าง ดับเพลิงกี่ครั้ง หรือประโยชน์ในการที่จะเอาไปล้างตลาดมีอย่างใดหรือไม่ ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีครับ..

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ ในเรื่องการเบิกเงินค่าน้ำมันนั้นนั้นจริงอยู่ไม่ได้มีการเกิดเพลิงไหม้ รถดับเพลิงไม่ได้วิ่งออกไปดับเพลิงที่ไหน แต่ตามธรรมดาถรถนั้นนั้นก็ต้อง

มีการลองเครื่อง และนอกไปกว่านั้นอีก จากการที่ได้สอบไปยังจังหวัดเชียงใหม่แล้ว นายอำเภอในฐานะประธานสุขาภิบาลได้ใช้ประโยชน์จากรถดับเพลิงคันนี้บรรทุกน้ำไปแจกจ่ายให้แก่ประชาชนในเขตสุขาภิบาล ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง ก็ได้ใช้รถคันนี้บรรทุกน้ำเอาไปเติมถังน้ำสำหรับดับเพลิงภายในตลาดในเขตสุขาภิบาลรวม ๓-๔ ประการนี้ จึงทำให้มีการใช้น้ำมันสำหรับที่จ่ายประจำรถนี้ไปเป็นการถูกต้องตามความต้องการของประชาชนในเขตสุขาภิบาลนั้น ๆ และในเรื่องการใช้น้ำมันนั้น ตามระเบียบของสุขาภิบาลได้มีการควบคุมการเบิกจ่ายน้ำมัน มีผู้เบิกและผู้จ่ายลงนามในเอกสารการเบิกจ่ายเป็นการถูกต้องเรียบร้อย ไม่ปรากฏว่านายอำเภอได้มาเบิกน้ำมันเอาไปใช้เป็นการส่วนตัวแต่ประการใด

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงให้ทราบนั้น ก็รู้สึกที่ท่านได้รับรายงานว่าทางอำเภอจอมทองนี้ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ระเบียนการเบิกจ่ายถูกต้อง ข้าพเจ้าก็ขอขอบพระคุณ แต่ว่ามีใครที่จะให้ข้อสังเกตไว้ว่า ในการรายงานว่าได้ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายทุกประการนั้น ย่อมชอบที่จะเป็นธรรมเนียมของการรายงาน แต่ว่าการติดตามการควบคุมสอดส่องนั้น ได้มีผู้ใดได้ทำการสอดส่องควบคุม ดูข้อเท็จจริงและวิธีปฏิบัติดังที่ข้าพเจ้าได้ทราบข้อเท็จจริงมา และได้ทราบเรียนไปแล้วหรือไม่ อันนี้ขอให้ข้อสังเกตทางกระทรวงมหาดไทยควรจะได้มีการตรวจสอบกันมีผู้ควบคุม มีการทดสอบ (test) ก่อนที่จะมีการตรวจสอบถึงคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินท่านประธานที่เคารพ ในอันดับต่อไปคือข้อที่ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถามเป็นอันดับที่ ๓ คือการยกยอกเงินค่ากรฐินของวัด วัดน้ำตกแม่กลางนะครับ คือเรื่องนี้มีอยู่ว่า วัดน้ำตกแม่กลางนั้นนะครับเดิมเป็นวัดร้าง ที่นี้พระภิกษุองค์หนึ่งซึ่งมาจากจังหวัดลำพูนก็ได้มาดำเนินการก่อสร้างวัดนี้ขึ้นมา โดยเชื่อของเขามาเป็นจำนวนเงินประมาณ ๓-๔ หมื่นบาท และไปเชื่อเฉพาะเสาคอนกรีต และเชื่อค่ากระเบื้องมุงหลังคา มา ๕ พันกว่าบาท ในประมาณเดือนตุลาคมหรือพฤศจิกายน ได้มีพวกกรุงเทพฯ นี่แหละครับ พรรคพวกเพื่อนฝูงของข้าพเจ้าเองได้ไปทอดกฐินที่วัดนี้ โดยที่มีนายอำเภอเข้ามาต้อนรับ ขับสู้อย่างเป็นกรรมการกฐินอยู่ด้วย ว่าอย่างนั้นปรากฏว่าในการทอดกฐินนี้ได้เงินเป็นจำนวน ๑๔,๐๐๐ บาท รวบรวมแล้วได้ปัจจัยเป็นเงิน ๑๔,๗๐๐ บาท เงิน ๑๔,๗๐๐ บาทนี้ทางนายอำเภอ

และกำหนดผู้ใหญ่บ้านตั้งเป็นคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง แล้วก็นำเงินไปฝากที่ธนาคาร โดยใช้บัญชีว่าเงินกองทุนน้ำตกแม่กลาง มีผู้สั่งจ่ายเงินคือนายอำเภอ กำหนดและผู้ใหญ่บ้าน ๓ คน ซึ่งความจริงในเรื่องนี้ทางธนาคารก็ได้ทักท้วงไว้แล้วว่า การที่นำเงินของวัดมาฝากนี้จะต้องได้รับอนุมัติจากเจ้าอาวาส และบัญชีของเจ้าอาวาสวัดนี้เขาก็มีอยู่แล้ว ควรจะฝากรวมกันในนามของวัด ไม่ควรจะมาแยกกันอย่างนี้ นายอำเภอก็ไม่ยอมเชื่อฟัง ก็คงนำเงินกองทุนจำนวน ๑๔,๗๐๐ บาทนี้ไปฝากในนามของตนเองและกำหนดผู้ใหญ่บ้าน ดังที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนแล้ว ที่นี้เรื่องนั้นก็ปรากฏต่อมา พระภิกษุที่มาจากจังหวัดลำพูนเห็นว่าเงินจำนวนนี้ได้เคยจะกักกันไว้ในการทอดกฐิน โดยคำปวารณาของญาติโยมมาให้เอาไปสร้างวิหาร พอถึงเวลาจะดำเนินการสร้างวิหาร แล้วเอาเงินไปใช้หนี้ค่ากระเบื้องเขาเหล่านั้นะครับ ทางพระภิกษุได้ไปขอให้ทางนายอำเภอนี้จัดจ่ายเบิกเงินจำนวนนี้มาเสีย จะได้เอาไปใช้ค่ากระเบื้องเขาเป็นเงิน ๕,๕๐๐ กว่าบาทนี้ ปรากฏว่าทางนายอำเภอนี้ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการถอนออกมาให้ได้ พระภิกษุของคือนั้นก็เลยหนีจากวัดน้ำตกแม่กลางไปอยู่จังหวัดลำพูนตามเดิม ต่อมาเมื่อพระภิกษุองค์หนึ่งชื่อพระภิกษุชูปนะครับ ได้มาดำเนินงานแทน ปรากฏว่าได้พยายามหาเงินหาทองทำบุญสุนทานขึ้นมาได้เงิน ๘,๐๐๐ บาท เอาไปใช้หนี้เขา ไปใช้หนี้นายจันทร์ ศรีจอมทอง และได้อีก ๕,๕๐๐ บาทไปใช้หนี้ค่ากระเบื้องเขา ที่นี้เงินจำนวนที่เหลืออยู่อีก ๑๔,๗๐๐ บาทที่อยู่กับนายอำเภอนั้นทางฝ่ายพระภิกษุชูปนะครับก็ตั้งคณะกรรมการประชุมกันขึ้นมาว่า ขอให้ไปเรียกเงินจำนวนนี้จากนายอำเภอให้ถอนมาเสีย จะได้จัดการสร้างวิหารต่อไป ปรากฏว่านัดประชุม ๒-๓ ครั้ง นายอำเภอไม่ไปประชุม ไม่ได้ไปชี้แจงแต่ประการใด เรื่องนี้จึงใคร่เรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ท่านได้ทราบเรื่องหรือเปล่าเกี่ยวกับเรื่องเงิน ๑๔,๗๐๐ บาทนี้ เพราะว่าการกระทำแบบนี้ะครับ ทำให้พวกเราสมาชิกรัฐสภาทั้งหลายได้เรียกรงเงินที่จะไปทอดกฐินที่วัดจอมทองในคราวที่จะถึงนี้ะครับ ถ้าหากว่าปรากฏว่านายอำเภอไปยกยอกเงินของเขาเอาไปฝากธนาคารไว้แต่ส่วนตัวเช่นนี้ แล้วทางพระสงฆ์องค์เจ้าขอเบิก แล้วก็ไม่มียอมจ่ายมาให้ แล้วเงินจำนวนที่พวกเราเสียสละไปที่จะไปทอดกฐินในคราวต่อไปนี้จะมีสูญไปอย่างเท่าอย่างที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้นะครับ เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีด้วย นอกจากนั้นะครับ ไหนๆ ก็ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ แล้ว จึงขอเรียนถามไปเสียเลยเกี่ยวกับเรื่องเงินค่าสร้างถนนฝายหลังถ้ำ

จำนวนจะต้องใช้ลูกรังประมาณ ๑,๘๐๐ คิว เป็นเงินประมาณ ๒๒,๐๐๐ บาท จากเงินลูกรังจำนวนนี้ ปรากฏว่าลูกรังไม่มีจริง เพราะว่าผู้ที่ไปตรวจจับนั้นได้แก่ปลัดอำเภอและผู้ช่วยสมุหบัญชีอำเภอ จะเป็นกรรมการตรวจรับลูกรัง แต่นายอำเภอไม่ยอมให้ไปตรวจจับของจริง ให้ไปตรวจจับคืออย่างนี้ปลัดอำเภอ นายสมบูรณ์ นาคเสน ไปเซ็นรับลูกรัง ที่ศาลากลาง ส่วนนายดุสิต นาคเสน ผู้ช่วยสมุหบัญชีเซ็นรับลูกรังที่บนอำเภอ ไม่ได้เห็นลูกรังเลยครับ เรื่องนี้จึงใคร่ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี ฯ เสียด้วยว่าเป็นความจริงหรือไม่ครั้งที่ ๓ ครั้งสุดท้ายนี้ นะครับ คือปรากฏว่าได้มีประชาชนที่ขออนุญาตซื้อปืนเอาไว้แล้ว ไปขอเยี่ยมเสมียนตราอำเภอที่กำลังถูกคุมขังอยู่ นายอำเภอทราบเรื่องก็โกรธ และชี้ตง่าไปขออนุญาตซื้อปืน เพื่อดซื้อปืนของประชาชนผู้นั้นเสีย เรื่องนี้เป็นความจริงหรือไม่ขอให้รัฐมนตรี ฯ ช่วยตอบด้วยครับ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้ เรื่องเงินค่ากฐินนี้ เรื่องราวค่อนข้างจะยืดเยื้อ และซับซ้อนสักเล็กน้อย ข้อเท็จจริงนั้นปรากฏว่าเมื่อเทศกาลกฐินปี ๒๕๑๓ มีพวกกรุงเทพฯ ได้นำกฐินขึ้นไปทอดที่วัดหน้าตอกแม่กลาง เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม นายอำเภอจอมทองร่วมกับคณะกรรมการวัดตลอดจนประชาชน กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ได้รวบรวมกันร่วมในการกุศลนี้ด้วย ในฐานะเจ้าของบ้าน และเมื่อได้ดำเนินการแล้ว คณะกรรมการทอดกฐินที่ไปจากกรุงเทพฯ นั้น เกิดมีความคิดเห็นแตกแยกกันในเรื่องการกรานกฐิน โดยเหตุว่าเจ้าอาวาสวัดนั้นเป็นเจ้าอาวาสโบราณ ท่านมีความรู้ในทางสมัยใหม่ในการกรานกฐินอะไรนี้ ไม่ค่อยคล่องแคล่วนัก ฝ่ายหนึ่งนั้นเห็นว่ามีพระองค์อื่นที่หนุ่มแน่นและก็มีความรู้ดี การกรานกฐินได้จะให้พระองค์นั้นกรานกฐิน แต่เมื่อประชุมคณะสงฆ์ ซึ่งเป็นหน้าที่ของสงฆ์ที่จะประชุมกัน ก็ได้ยกย่องให้พระแก่ที่เป็นเจ้าอาวาสวัด คือท่านหลวงพ่อสิงห์คำ เป็นผู้รับกฐินก็ได้สำเร็จลุล่วงไปเป็นการถูกต้องในเรื่องการทอดกฐิน เมื่อได้มีความคิดเห็นแตกแยกกันดังนี้ กรรมการที่ตั้งขึ้นไปก็เลยไม่ยอมยอม ก็เลยเกิดยุ่งกันใหญ่ ในที่สุดหัวหน้าคณะทอดกฐินขอให้นายอำเภอตั้งคณะกรรมการขึ้นรับเงินไปจัดการดำเนินการ นายอำเภอพร้อมด้วยผู้ใหญ่บ้าน คหบดี ได้เป็นกรรมการรับเงินนี้ไว้ตามวัตถุประสงค์ของหัวหน้าทอดกฐิน

ในคราวนั้น โดยมีวัตถุประสงค์ว่าต้องการที่จะให้เอาไปบูรณะวิหารเท่านั้น มิให้ไปใช้ในการอื่น นายอำเภอพร้อมด้วยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คหบดี ที่เป็นกรรมการจึงได้นำเงิน ๑๔,๕๖๐.๕๐ บาท ไปฝากไว้ที่คลังออมสิน บัดนี้เงินทั้ง ๑๔,๕๖๐.๕๐ บาทนั้น ทุกบาททุกสตางค์ยังอยู่ที่ธนาคารออมสินที่อำเภอจอมทองเป็นการถูกต้องเรียบร้อย ในเรื่องที่ ๒ เรื่องเกี่ยวกับถมถน ในเรื่องนี้ทางจังหวัดได้ตั้งคณะกรรมการไปตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าการจัดซื้อ การเบิกจ่ายเงินเป็นไปตามระเบียบราชการทุกประการไม่มีข้อบกพร่อง จึงไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ตามที่ท่านผู้ตั้งกระทู้อยากจะให้กระทำสำหรับในเรื่องที่ท่านได้ให้คำแนะนำให้กระทรวงมหาดไทยอย่าไปพึ่งคำรายงานมากนักให้จัดการควบคุมกันลงไปให้มันกระชับกระชิดนั้น กระทรวงมหาดไทยขอรับไว้ด้วยความขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง และได้ดำเนินการในเรื่องนี้ โดยกระชับชิดอยู่แล้ว และเรื่องการเข้าควบคุมนั้นก็ต้องเป็นไปตามขั้นขั้นตอน รัฐมนตรีจะไปคุมถึงน้ำตกแม่กลางก็ไม่ไหว มันก็ต้องมีจังหวัด มีอำเภอเขาคูไปตามลำดับ มันก็เป็นอย่างนี้ละครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระตุ้ตามด่วนลำดับ ๓

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ในฐานะผมเป็นผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่ และเมื่อกันี้ผู้ตั้งกระทู้ได้พูดถึงสมาชิกสภาเชียงใหม่ว่า ขอโทษที่ได้ตั้งกระทู้ถาม จึงขออนุญาตท่านประธานสักสองนาที ก่อนอื่นผมในฐานะผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่ตั้งกระทู้ถาม โดยซักถามว่านายอำเภอจอมทองมีพฤติกรรมโน้มเอียงไปในทางทุจริตในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ขอถือโอกาสนี้เรียนชี้แจงต่อที่ประชุมว่าในจำนวนนายอำเภอในจังหวัดเชียงใหม่ ๑๗ อำเภอ กับปลัดกิ่งอีกหนึ่งกิ่งนั้น บุคคลที่เป็นนายอำเภอเหมาะสมที่สุดคนหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ นั้น คือนายอำเภอจอมทองคนนี้อย่างหมดเวลาที่ผมเป็นสมาชิกฝ่ายค้านและโจมตีข้าราชการที่ทุจริต สืบเนื่องของเหตุที่เป็นข่าวในหนังสือพิมพ์กิตติ นายอำเภอจอมทองซึ่งเป็นนายอำเภอคนแรกที่ดีที่สุดของอำเภอจอมทองเนื่องมาจากการไปขัดขวางคณะกรรมการอำเภอบางท่านทุจริตต่อหน้าที่ ดังที่มีการจับกุมเพราะฉะนั้นขอให้เพื่อนสมาชิกในสภานี้เข้าใจว่านายอำเภอคนนี้เป็นคนดี ถ้ากระทรวงมหาดไทย

จะมีการโยกย้ายนายอำเภอนี้ในตอนหลัง ผมจะถือเป็นสาเหตุที่ทะเลาะกับกระทรวงมหาดไทย เพราะเขาเป็นคนดีจริง ๆ

นายสนั่น วีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : คือตามที่คุณไกรสร ขอภัยที่ออกนาม นะครับ ที่ได้ขอบคุณผมและก็รับรองว่านายอำเภอจอมทองคนนี้เป็นคนที่ดีนั้น ถ้าหากว่า จากการสอบสวนทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือกระทรวงมหาดไทยได้สอบสวน แล้ว เห็นว่านายอำเภอผู้นี้เป็นคนที่มีความดีจริง ๆ ผมขอร้องให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจงปูนบำเหน็จความชอบให้แก่นายอำเภอผู้ต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไป กระทั่งถามถ้วนลำดับ ๓ ของนาย สัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง เรื่อง การช่วยเหลือชาวสวนยาง ถามกระทรวงเกษตร

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ผมขอตั้งกระทั่งถามถ้วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ดังต่อไปนี้

เนื่องจากราคายางตกต่ำทำให้ชาวสวนยางทั่วไป โดยเฉพาะในบักซ์ใต้เดือดร้อน มากจึงขอเรียนถามว่า

๑. เงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่เก็บจากชาวสวนยางนั้น คงเหลือจ่าย อยู่สามร้อยห้าสิบล้านบาทเศษ จริงหรือไม่

๒. เพื่อช่วยเหลือให้ราคายางสูงขึ้นอย่างน้อยก็โลกรัมละ ๕๐ สตางค์ ท่านจะ สั่งเลิกเก็บเงินตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเป็นการชั่วคราวและเป็นการถ้วนที่สุด จะได้หรือไม่

๓. เพื่อช่วยเหลือชาวสวนยางในภาวะราคายางตกต่ำเช่นนี้ จะยกเลิกการเก็บ อากรขาออกในการส่งยางออกขายต่างประเทศ จะได้หรือไม่

๔. รัฐบาลนี้มีนโยบายจะช่วยเหลือชาวสวนยางด้วยการประกันราคาผลผลิตที่แน่นอนเช่นเดียวกับข้าวเปลือก จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

๕. กระทรวงเกษตรมีโครงการช่วยเหลือชาวสวนยางระยะยาว นอกจากการให้ปลูกลยางพันธุ์ดีอย่างไรบ้าง

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : กระทรวงเกษตรขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องต่อไปนี้

๑. เงินสงเคราะห์การทำสวนยางนี้ไม่ได้เก็บจากชาวสวนยาง แต่เก็บจากผู้ส่งยางออก แล้วมาให้การสงเคราะห์แก่ชาวสวนยางที่ต้องการปลูกลยางเก่าและยางพันธุ์ดี และเพียงสิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๑๔ ได้ผูกพันรับจ่ายให้ชาวสวนยางไว้แล้ว ๕๕๖,๓๑๑,๖๖๔.๗๑ บาท ส่วนเงินสงเคราะห์ที่ยังไม่ได้ผูกพันมีอยู่เวลานี้เพียง ๓๗,๘๐๒,๒๓๑.๘๘ บาท และมีผู้ยื่นขอรับการสงเคราะห์เมื่อเดือนกันยายนและพฤศจิกายน ๒๕๑๓ กำลังรอการพิจารณาอนุมัติอยู่ถึง ๑๕,๘๘๔ ราย ซึ่งคาดว่าจะได้รับอนุมัติปลูกลยางแทนในเนื้อที่ ๘๖,๐๐๐ ไร่ จะต้องใช้เงินถึง ๑๔๒ ล้านบาท เงินสงเคราะห์ที่ยังไม่ได้ผูกพันจึงมีอยู่ไม่พอจ่าย มิได้มีเงินเหลือแต่ประการใด

๒. ราคายางจะสูงขึ้นหรือต่ำลงนั้นเป็นไปตามราคาของตลาดโลก ฉะนั้นการเลิกเก็บเงินสงเคราะห์จะไม่ทำให้ราคายางสูงขึ้นแต่อย่างไร การจะแก้ไขปัญหากเกี่ยวกับราคายางตกต่ำนั้นมีทางกระทำได้ คือปลูกลยางสวนยางเก่าที่ให้น้ำยางน้อยให้เป็นพันธุ์ยางดีโดยเร็วที่สุด เพื่อลดราคาต้นทุนให้ต่ำลง จะได้มีเงินเหลือเป็นกำไรสูงขึ้นและจะต้องทำการปลูกลยางแทนโดยเร็ว เพราะประเทศอื่นที่ปลูกลยางได้ทำการปลูกลยางทดหน้าไปมากแล้ว หากเราลดหรืองดเก็บก็จะทำให้ประเทศเราเสียเปรียบ ตามเขาเข้าเข้าฉะนั้นจึงไม่สามารถจะเลิกเก็บเงินสงเคราะห์ในขณะนี้

๓. ในเรื่องภาษีขาออกนั้นก็เก็บจากผู้ส่งออกเช่นเดียวกับเงินสงเคราะห์การปลูกลยางในปัจจุบันเมื่อยางราคาต่ำกว่ากิโลกรัมละ ๕.๕๐ บาท ก็เสียภาษีขาออกเพียง ๑ เปอร์เซนต์ ในเดือนสิงหาคมนี้ กรมศุลกากรประกาศราคายางเพื่อคิดเก็บภาษีขาออกเพียงกิโลกรัมละ ๕ บาท ซึ่งจะเสียภาษีขาออกเพียงกิโลกรัมละ ๕ สตางค์ผู้ส่งยางออกเป็นผู้เสีย

การจะเลิกเก็บภาษีขาออกก็จะไม่ทำให้ราคายางสูงขึ้นแต่อย่างใด เพราะราคายางจะสูงหรือต่ำ เป็นไปตามราคาของตลาดโลกดังกล่าวมาแล้ว

๔. การประกันราคายางนั้นรู้สึกว่าจะทำได้ยาก เพราะราคายางที่พ่อค้ายางรับซื้อ ในปัจจุบันนี้ก็ซื้อตามราคาขึ้นลงของตลาดอยู่แล้ว 'ไม่ได้ซื้อต่ำกว่าราคาตลาดโลกหากมีประกันราคาขึ้น รัฐจะต้องเสี่ยงในเรื่องกำไรขาดทุน อนึ่งการประกันราคาผลผลิตของยาง ต้องใช้เงินมาก และในขณะนี้ประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติได้จัดตั้งสมาคมและตกลงจะตั้ง ตลาดร่วมขึ้น ฉะนั้นในอนาคตการกำหนดราคายางควรจะอยู่ในมือของประเทศผู้ผลิตยาง ธรรมชาติ และคงจะได้ราคาดีขึ้น

๕. โครงการที่จะช่วยเหลือสวนยางระยะเวลายาว นอกจากการให้ปลูกยาง พันธุ์ดีนั้น ได้แก่การค้นคว้าปรับปรุงผลผลิตจากยางให้เข้าลักษณะและมาตรฐานที่โรงงาน-อุตสาหกรรมยางทั่วโลกต้องการ เช่นการทำยางแห้งและยางแห้งผสม เพื่อสามารถแข่งขันกับ ยางเทียมหรือที่เรียกว่ายางสังเคราะห์ นอกจากนี้ยังร่วมกับสถาบันวิจัยยางของมาเลเซียและ ของประเทศผู้ผลิตยาง เพื่อหาวิธีใช้ยางในลักษณะต่างๆ เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันก็หันไป สนับสนุนและส่งเสริมการปลูกพืชอื่น นอกจากยางที่มีตลาดและราคาดี เพื่อไม่ต้องอาศัย อาชีพผลิตพืชชนิดเดียว ขณะนี้กำลังดำเนินการศึกษาและสำรวจพืชแทนยาง โดยได้รับความร่วมมือจากโครงการพัฒนายางจากสหประชาชาติ และทราบว่ากรมพัฒนาที่ดินก็กำลัง ดำเนินการในโครงการสำรวจที่ดินอย่างละเอียด เพื่อศึกษาว่าดินแบบใดควรจะเหมาะแก่การ ปลูกพืชชนิดใดด้วย

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา): ผมก็ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี ฯ ที่ได้ชี้แจง ว่าเงินที่เหลือ ๓๕๐ ล้านบาทเศษนั้น ความจริงยังเหลือไม่ถึง แล้วก็ยังเหลือเพียง ๑๙๒ ล้านบาท ซึ่งจะต้องจ่ายตามข้อผูกพันจากผู้ขอรับการสงเคราะห์ต่อไป ผมก็ขอขอบคุณครับ ที่ได้แก้ข้อข้องใจข้อนี้ไป แต่ที่ผมถามในข้อ ๒ เพื่อว่าจะให้เลิกการเก็บตามพระราชบัญญัติ กองทุนสงเคราะห์ชั่วคราว คือหมายความว่าขอให้เลิกเก็บเป็นการชั่วคราว ไม่ได้หมายความว่า

ให้ยกเลิกเลย ทุกคนก็ยอมทราบดี โดยเฉพาะชาวสวนยางว่า วิธีที่จะแก้ปัญหาเรื่องราคายางตกต่ำนี้ วิธีการสงเคราะห์ยางและให้ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้นนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด เนื้อที่สวนยางของเราภาคใต้ทั้งหมดมี ๔ ล้าน ๕ แสนไร่ แล้วก็รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้เริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นมาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ พ.ศ. ๒๕๑๔ ก็รวมเป็นเวลา ๑๐ ปีแล้ว ที่นี้ปัญหาที่ผมเรียนถามท่านรัฐมนตรีนี้ คือเป็นปัญหาเฉพาะหน้า หลักการของกองทุนสงเคราะห์ยางนั้นดีแน่ ผมไม่เถียงครับ ชาวสวนยางทุกคนเดี๋ยวนี้ก็ขอรับการสงเคราะห์อยู่ เห็นด้วย แต่ว่าปัญหาก่อนที่เราจะก้าวไปถึงเป้าหมายที่จะให้มีการปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีเต็มเป้าหมายนั้น ปัญหาเรื่องราคายางมันเกิดขึ้นก่อน ชาวสวนมันทนไม่ไหว กรรมกรกรีดยางมันทนไม่ไหว มันไม่พอกิน เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าเหตุการณ์ทางภาคใต้นี้จะยุ่งยากขึ้นมาเป็นลำดับ โจรผู้ร้ายชุกชุมขึ้น เพราะคนที่เคยประกอบอาชีพสวนยางมานับเป็นสิบ ๆ ปีนั้นมากระทบกระทั่งจากราคายางแรงตั้งแต่กลาง พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นมา ผมก็คอยดูท่าทีของรัฐบาลนี้ว่าจะแก้ไขปัญหาน้อย่างไร แต่ก็ยังไม่เห็นรัฐบาลจะได้เคลื่อนไหวอย่างไรเลยถึงได้ตั้งกระทู้ถามมาแล้วก็ ส.ส. ภาคใต้เมื่อปลายเดือน ก่อนนี้จำนวน ๒๐ กว่าท่านก็ได้ร่วมประชุมกันและได้ยื่นข้อเสนอไปให้ยังรัฐบาล ก็มีหลักการอย่างเดียวกับกระทู้ถามของผม ผมก็อยากจะทราบเสียในคราวเดียวกันด้วย ที่นี้เฉพาะประเด็นที่ว่าเรื่องกองทุนสงเคราะห์ที่ว่าไม่ใช่ให้เลิกเก็บ ไม่ใช่ให้ยกเลิก ไม่ใช่ช้อย่างนั้น เพียงแต่ว่าลดลง หรือว่าเลิกชั่วคราว หรือโดยวิธีรัฐบาลหาเงินอื่นมาชดเชยชั่วคราวเมื่อราคายางขึ้นตามปกติแล้วค่อยไปเก็บใหม่ ถ้าอย่างนี้ผมเห็นว่าวิธีการที่จะส่งเสริมกองทุนสงเคราะห์นี้ก็ไม่เห็นจะขาดประโยชน์ไปได้อย่างไรครับ หาเงินอื่นมาชดเชยให้ก่อนคล้าย ๆ ให้ยืมก่อนก็ได้ หรือจะลดลงชั่วคราวก็ได้ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์มาตรา ๖ ก็ให้อำนาจท่านรัฐมนตรี อยู่แล้วที่จะพิจารณาเรื่องนี้ ให้อำนาจท่านอยู่แล้วครับที่นี้ที่ท่านว่าการเก็บเงินกองทุนสงเคราะห์จำนวนกิโลกรัมละ ๕๐ สตางค์นี้เก็บจากพ่อค้าผู้ส่งออก ผมเกรงไปว่าท่านรัฐมนตรี ๆ ยังจะไม่เข้าใจ เก็บจากพ่อค้าส่งออกจริงที่ด่านศุลกากรครับ แต่ว่าพ่อค้าเวลาเขาไปซื้อยางจากเจ้าของสวนยาง เขาก็หักเอาไว้แล้ว ผลที่สุดเงินจำนวนนี้เจ้าของสวนยางเป็นผู้ออกครับกองทุนสงเคราะห์สวนยางนี้ไม่ใช่รัฐบาล

สงเคราะห์ชาวสวนยางน่ะครับ ชาวสวนยางเขาสงเคราะห์กันเองครับ ไม่ใช่รัฐบาลสงเคราะห์ อันนั้นน่ะครับเวลานี้เห็น ๕๐ สตางค์ที่ด่านศุลกากรนี้พ่อค้าเขาก็หักเอาไว้แล้ว เพราะฉะนั้นที่ท่านตอบว่าการที่จะเลิกเก็บ แล้วไม่ทำให้ราคายางดีขึ้น ถูก ราคายางไม่ดีขึ้น แต่รายจ่ายของเจ้าของสวนยางน้อยลง ก็เท่ากันเป็นการเพิ่มเงินรายได้ทางตรงทีเดียวเลย แม้ราคายางจะไม่ขึ้น แต่ตัดค่าใช้จ่ายลง อย่างนี้ผมก็อยากจะเรียนถามท่าน ว่าเกี่ยวกับการกองทุนสงเคราะห์นี้ ถ้าจะเลิกชั่วคราวหรือลดตามที่คุณแทนภาคใต้ ๒๒ ท่านเสนอไปนั้นพอจะทำได้ไหม และก็เดี๋ยวนี้คนภาคใต้ทั้งภาคกำลังคอยฟังท่านอยู่ เพราะกำลังเป็นเรื่องเดือดร้อนจริง ๆ ครับ ที่นี้สำหรับประเด็นที่ ๓ เรื่องการประกันราคาว่าทำได้ยาก ผมก็คิดว่าในเมื่อชาวปลูกยางทำได้ ทำไม่สวนยางจะทำได้ อันนี้ขอให้ท่านรัฐมนตรีฯ ตอบด้วย ที่ทำไม่ได้เพราะเหตุใด เรื่องการประกันราคาที่นี่สำหรับข้อ ๕ ว่าเกี่ยวกับการช่วยเหลือชาวสวนยางระยะยาว ท่านก็บอกว่าจะต้องมีการปรับปรุงเกี่ยวกับคุณภาพยาง แล้วก็ปลูกพืชผลอื่น ๆ แทนยางอย่างนี้ผมคิดว่า อันนี้ก็เป็โครงการระยะยาวที่ท่านตอบก็ถูกต้องแล้ว แต่ว่าท่านอย่าลืมว่าการที่จะไปเปลี่ยนแปลง ประเพณีของคนที่ยึดถือมาหลายชั่วอายุคน การปลูกยางนั้นฝังเข้าไปในจิตใจคนภาคใต้แล้ว เป็นประเพณีแล้ว และรัฐบาลก็ส่งเสริมให้มีการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น แต่ในด้านตลาดนี้ท่านไม่ได้เตรียมโครงการเอาไว้เลย แล้วก็อีกประการหนึ่งการที่จะช่วยเหลือระยะยาว นั้นก็ความหมายของผมเป็นต้นว่าการจัดระบบการค้าเกี่ยวกับยางนี้ เราอาจจะค้าขายกับประเทศโดยไม่เลือกประเทศแต่เดี๋ยวนีเราใช้อัตราราคาตลาดอเมริกาเท่ากับอังกฤษซึ่งเป็นเรื่องที่ว่าเขาจะบีบเมื่อไรก็ได้ อันนี้ทางรัฐบาลคิดบ้างหรือเปล่าในเรื่องเกี่ยวกับตลาดนี้ ผมก็ขอซักถามท่านดังได้ถามมาแล้วนี้ครับ ขอได้ตอบให้ความเข้าใจหน่อยครับ

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยการกระทรวงการคลัง) : ก่อนอื่นผมขอชี้แจง เมื่อกันท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอาจจะเข้าใจผิดไปนิดหนึ่ง คือว่าเงินที่เหลืออยู่นี้ไม่ใช่ ๑๕๒ ล้านบาทน่ะครับ ๓๗ ล้านบาทเท่านั้น เกี่ยวกับเรื่องประเด็นแรกที่ถามว่าเรื่องการงดเก็บชั่วคราว อันนี้ถ้าพูดถึงตามอำนาจหน้าที่แล้วผมก็งดได้หรือลดได้ แต่ว่าเมื่อเรามองดูถึงในแง่ว่าเวลานี้เงินเราที่เก็บได้นี้ ตามเต็มอัตรา คือก็โลกรั่มละ ๕๐ สตางค์นี้

ก็ยังไม่พอเพียงกับความต้องการของราษฎรซึ่งมีจำนวนมาก อย่างที่ผมได้เรียนมาแล้วว่าเวลานี้หลายหมื่นรายคือ ๑๕,๕๐๐ กว่ารายใน ๑๕,๕๐๐ กว่ารายนี้ ความจริงเป็นเนื้อที่แสนกว่าไร่ แต่ว่าคณะกรรมการตามที่ประสพการณ์ที่เคยมีมาแล้วนั้นนะ จำนวนที่ขอมาทั้งหมดนี้คงจะไม่ได้เต็มที่ เพราะว่ามีไม่ถูกหลักเกณฑ์บ้าง ไม่มีหลักฐานบ้างหรืออะไรอื่นใด เพราะฉะนั้นก็ลดลงมาเหลือประมาณ ๕๐,๐๐๐ กว่าไร่ ๕๖,๐๐๐ ไร่ ที่นี้ถ้าเผื่อว่าจะได้ลดตอนนี้เมื่อเงินไม่พอก็ต้องตั้งงบประมาณ แต่งงบประมาณก็ไม่ได้ตั้งไว้ เพราะฉะนั้น ถ้าเผื่อว่าจะลดเสียตอนนี้ก็เท่ากับว่าลดรายได้ที่จะนำเอามาสงเคราะห์นี่ลงไปอีกมาก เพราะใน ๕๖,๐๐๐ ไร่ นี้ จะต้องถูกตัดลงไปอีกมาก เพราะว่า ๓๗ ล้านบาท ที่มีนี้ไม่พออยู่แล้ว และเวลานี้เราก็พยายามใช้เงินอื่นคือเงินที่ยังฝากอยู่นี่เอามาช่วยหมุนเวียนเป็นชั่วคราวเป็นจำนวนมากเป็นร้อยกว่าล้านอยู่แล้วด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อว่าเมื่อเงินนี้ไม่สามารถจะมาหมุนอีกแล้วและงบประมาณไม่ได้ตั้งก็รู้สึกว่าจะเป็นการทำให้โครงการปลูกแทนนี้กลับล่าช้า ทำให้เกิดปัญหามากขึ้น คือหมายความว่าชาวสวนยางเองจะเดือดร้อนต่อไปอีกนาน เพราะฉะนั้นโครงการระยะยาวนี้ มันมิใช่โครงการคล้ายๆ วายาวเสียเฉยๆ โครงการระยะยาวเพื่อจะแก้ปัญหาให้มันหมดสิ้นไปเป็นการถาวร เวลานี้พวกที่ได้รับการปลูกแทนอยู่แล้ว เราจะปลูกแทนถึงขนาดที่ว่ากริตยางได้แล้ว ถึงแม้ยางราคาจะตกต่ำเสมอ ๓ บาทกว่าเขาก็ยังไม่กำไร แต่ถ้าเผื่อว่าไม่ได้ปลูกแทนนี้ ๔.๕๐ บาทนี่เขาก็แย่ เพราะฉะนั้นเราถึงต้องพยายามทำโครงการระยะยาวนี้ เพื่อให้แก้ปัญหาถาวร การแก้ปัญหาเฉพาะหน้านี้ ผมเกรงว่าจะไปเป็นอุปสรรคแก่การที่จะไปแก้ปัญหาถาวร ที่นี้เรื่องการประกันราคาจะทำได้ก็เป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเงินอีกครั้ง เพราะเวลานี้เราก็พยายามที่แล้วๆ มาทางรัฐบาลก็พยายามแก้ปัญหาเรื่องข้าวโดยการประกันราคา เงินก็ไม่พอ เรียกว่าไม่ทันจ๊กจ๊กหลังหรือเกาไม่ทันหายคัน เพราะฉะนั้นเพื่อจะหาเงินมาทำเรื่องอย่างอีกด้วย ผมก็ไม่ทราบว่าจะงบประมาณที่จะทำอย่างไรกันในการดำเนินงานทางด้านอื่น ส่วนเรื่องการเปลี่ยนอาชีพหรือจะแก้ไข ก็เวลานี้เราทางกองทุนสงเคราะห์สวนยางเราก็ดำเนินการโดยวิธีว่า ผู้ที่จะปลูกแทนนี้เรายังยอมให้ปลูกแทนด้วยพืชอื่นต้นไม้อื่นตามที่กำหนดไว้ เช่นอย่างจะเป็นมะพร้าว หรือปาล์มน้ำมัน หรือไม้ผลอื่นใดซึ่งเป็นไม้ยืนต้นซึ่ง

ก็ได้ทำเป็นจำนวนมาก ผมก็จำตัวเลขไม่ได้แน่นอน แต่ว่ามีจำนวนมากมาแล้วหลายหมื่นไร่ ที่ได้ให้การสงเคราะห์จากการสงเคราะห์สวนยางนี้ แต่แทนที่จะปลูกยาง เขาได้ไปปลูกพืชอื่น ที่นั้นนอกจากนั้นทางกระทรวงเกษตรยังพยายามหาทางอื่นอย่างสมมติว่า ส่งเสริมบำรุงส่งเสริม การเลี้ยงสัตว์ จริงอยู่อาชีพนี้อาจจะไม่ใช่ออาชีพที่ราษฎรถนัด แต่ก็ต้องแก้ไขปรับปรุงไป เรา จะอยู่หากินแบบอาชีพเดิมตลอดชาติไปนี้ ผมเกรงว่าจะลำบาก เพราะว่าสถานการณ์ของโลก มันเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลา ขอขอบคุณ

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ผมขอซักถามเป็นครั้งที่ ๒ ดังนี้ สำหรับ เกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์นี้ ท่านรัฐมนตรีตอบว่า ถ้าจะเลิกเก็บหรือว่าจะลดลงเลิกเก็บชั่วคราว หรือลดลงนี้ แล้วก็ให้ทางรัฐบาลได้ออกเงินทดแทนไปก่อนอย่างนี้ท่านก็บอกว่าไม่มีงบประมาณ ไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ แต่ผมคิดว่า ถ้ารัฐบาลตั้งใจจะช่วยชาวสวนยางจริง ๆ อย่างช่วยชาวนา บกกลางก็พอจะเอามาช่วยเป็นภาวะฉุกเฉินได้ผมก็คิดว่าอย่างนั้นนะครับ เพราะว่าท่านช่วย ชาวนาได้ แต่ว่าเหตุใดคนภาคใต้ นับเป็นล้าน ๆ คนที่กำลังคอยความช่วยเหลือจากรัฐบาลนี้ อยู่ ทำไมท่านจะช่วยไม่ได้ จะไม่มีวิธีหนึ่งวิธีใดที่เดียวหรือ ผมอยากเรียนถามอย่างนี้ แล้วก็ ที่ว่าเดี๋ยวนี้ที่เก็บ ๕๐ สตางค์อยู่แล้ว กองทุนสงเคราะห์นั้นถึงเก็บ ๕๐ สตางค์แล้วก็ยังไม่ พอที่จะให้การสงเคราะห์ชาวสวนยางท่านรัฐมนตรีบอกผมอย่างนั้น ก็จริงครับ ไหน ๆ วันนั้นก็มาพูดกันถึงกองทุนสงเคราะห์แล้ว ผมก็อยากใคร่ให้ข้อเท็จจริงแก่ท่านรัฐมนตรีบ้าง มัน จะพอได้อย่างไรที่ว่าจะไม่พอนี้ เพราะว่าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ท่านรัฐมนตรีทราบหรือ เปล่าว่ามีการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยนะครับ มีการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย ยกตัวอย่างเช่น สมมติว่าการ ซื้อที่ดินตั้งสำนักงาน ยกตัวอย่างที่จังหวัดตรัง วันก่อน ส.ส. ตรังก็เคยพูดในสภาครั้งหนึ่ง แล้วที่ดินราคา ๒ แสนบาทไปพลิกแปลงกันจนเป็นราคา ๘ แสนบาท นี่มันเงินใคร เงิน ของชาวสวนยางครับ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและที่ภูเก็ตอย่างนี้ซื้อรถเครื่องให้เจ้าพนักงานสงเคราะห์ที่ นี้การฟุ่มเฟือยในหลักการสงเคราะห์อีกแหละครับ อย่างพันธุ์ยาง อย่างนี้ไปให้องค์การสวนยาง ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจทำการผูกขาดขายพันธุ์ยางให้แก่เจ้าของสวนในราคาตันละ ๒.๕๐ บาท รวมทั้งค่าส่งด้วย ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านทราบไหมครับ ต้นทุนที่จะผลิตตายเป็นขึ้นนี้ที่เรียก

ว่า ตาเขี้ยว ต้นหนึ่งไม่เกิน ๘๐ สตางค์ แนนอน คิดละเอียดดีแล้ว ผมก็ทำสวนยางครบแปลงขยายพันธุ์ก็เคยทำ ต้นละไม่เกิน ๘๐ สตางค์ แต่องค์การสวนยางมาขายให้ผู้รับการสงเคราะห์พันธุ์ยางต้นละ ๒.๕๐ บาท ๑.๗๐ บาทครับเอากำไรเงินกองทุนสงเคราะห์ที่มันก็หมดไปในเรื่องอย่างนี้ แล้วที่นี้เรื่องปุ๋ย ปล่อยให้บริษัทอีสต์เอเชียติก ผูกขาดขายปุ๋ยซึ่งสูงกว่าราคาตลาดที่ว่าปุ๋ย ไอ.ซี.ไอ. (I.C.I) เมื่อก่อนนี่เมื่อดำเนินการสงเคราะห์อย่างใหม่ๆ ให้เจ้าของสวนที่ได้รับ การสงเคราะห์ไปซื้อปุ๋ยเอง แล้วก็เอาใบเสร็จไปขึ้นเงิน ทางสำนักงานสงเคราะห์ก็จ่ายตามใบเสร็จนั้น แต่มาตอนหลังนี้เหตุการณ์มันเป็นอย่างไร ถึงได้ให้บริษัทอีสต์เอเชียติก ผูกขาดขายปุ๋ยนี้เป็นเวลา ๑๐ ปีมาแล้ว คิดเป็นเงินแล้วปีหนึ่งหลาย ๆ ล้านบาท เฉพาะการค้าปุ๋ยนี้ มันก็ดูคล้าย ๆ กับว่า กองทุนสงเคราะห์สวนยางนี้แหละครับตั้งขึ้นมาเพื่อจะไปเป็นตัวแทนขายปุ๋ยให้กับบริษัทเสียอย่างนั้น มันดูคล้ายอย่างนั้นจริง ๆ และเรื่องนี้วิพากษ์วิจารณ์กันมากในหมู่เจ้าของสวนยาง ทำไมไม่ให้เขาขายปุ๋ยโดยเสรี นี่เป็นอย่างนี้ครับ แล้วอีกประการหนึ่ง เรื่องพันธุ์ยางผมก็ได้กล่าวแล้ว เรื่องปุ๋ยและเรื่องการใช้จ่ายของสำนักงานที่ต่อแสดงในลักษณะฟุ่มเฟือย ยังมีข้ออีกหลายอย่างครับที่ดิฉันนี้ ผมอยากขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรี ฯ ว่าได้โปรดกรุณาเอาใจใส่แล้วก็สอบสวนดูบ้าง เกี่ยวกับเรื่องอย่างนี้ ท่านบอกว่าเก็บ ๕๐ สตางค์ มันก็ไม่พอสงเคราะห์มันหมดไปเสีย ถ้าว่าใช้จ่ายให้ประหยัดก็อาจจะพอครับ แต่ว่าที่นี้ปัญหานี้เป็นปัญหาผมจะเรียนให้ท่านรัฐมนตรี ฯ ทราบท่านอาจจะไม่ทราบข้อเท็จจริง วันก่อนเดือนก่อนนี้ท่านก็ส่งผู้อำนวยการสงเคราะห์ไปหาข้อมูลต่าง ๆ เรื่องปุ๋ยนี้ผู้อำนวยการสงเคราะห์การทำสวนยางดูเหมือนจะยอมรับนะครับที่ภูเก็ต เรื่องปุ๋ย ผมยอมรับแล้วว่าแพงกว่าราคาตลาดอันนี้เป็นข้อคิดอย่างหนึ่ง ผมสงสัยว่าอาจจะมีการทุจริตคอร์รัปชันอะไรกันบ้างเกี่ยวกับการผูกขาดค้าปุ๋ยให้กับรับการสงเคราะห์นี้ แต่ว่าเรื่องนี้ก็เป็นหน้าที่ของท่านจะได้สวนเอาเองอีกประการหนึ่ง การประกันราคายาง ท่านก็บอกว่าไม่มีเงิน แล้วทำไมประกันราคาข้าวมีเงินล่ะครับ ประกันราคาข้าวทำไมมีเงิน เป็นการช่วยชาวสวนยางเฉพาะหน้า ผมได้กราบเรียนท่านแล้ว ผมเองก็เป็นนักเรียนเกษตรครับ แล้วก็ทราบดีว่าการเพิ่มผลผลิตต่อไร่โดยการปลูกยางพันธุ์ดีที่ผมเห็นด้วย แต่ว่าก่อนที่จะถึงเป้าหมายอันนั้นนะ ตอนนั้นชาวสวนยาง ๔,๕๐๐,๐๐๐ ไร่ รวมทั้งกรรมกรก็ดียงเป็นล้าน ๆ คนกำลังได้รับความเดือดร้อนขนาดหนัก ราคาขาย ๔

บาท นี่แหละ ๔.๕๐ บาท ลดลงมาเป็น ๔.๓๐ บาทนี้ไปไม่ไหวนะครับ ผมอยู่ใต้โคนยางมา ๓๐ ปีแล้ว ผมรู้ดีครับไปไม่ไหวกรรมกรเดี๋ยวนี้นะถ้าเฉลี่ยอัตราเอาราคายาง ๕ บาท ท่านอย่าไปนึกถึงราคาที่พ่อค้าส่งออก นั้นยางแผ่นรมควันครับ แต่เจ้าของสวนผู้ผลิตนี้ผลิตยางแผ่นธรรมดา ยังไม่ได้รมควัน แล้วก็พ่อค้ามาซื้อไปรม แล้วก็ส่งออกนอก พวกนี้แหละครับ ขายยางในราคาที่ต่ำ แล้วก็ชีวิตของชาวสวนยางและกรรมกรสวนยางนี้ต้องอาศัยกัน โดยวิธีกรีดแบ่ง แบ่งคนละครึ่ง เดียวนี้ถ้าเราคิดตัวเฉลี่ยแล้ว แล้วทางภาคใต้ นะครับ มีสวนยางจริง แต่ไม่ได้ทำงาน ๓๖๕ วันนะครับ ในปีหนึ่งนั้นจะทำงานได้เพียง ๔ เดือน เพราะว่าภาคใต้บางจังหวัดมีฝนตกชุกมาก ปีหนึ่งจะทำงานได้เพียง ๔ เดือนเท่านั้น ทีนี้เมื่อราคายางตกต่ำอย่างนี้ไม่เกิน ๕ บาทอย่างนี้ กรรมกรเฉลี่ยแล้วต่อวัน จะไม่ถึง ๘ บาทหรือ ๔ บาทเลย เขาจะอยู่ได้อย่างไร แล้วก็เป็นอย่างนี้มาตั้งแต่กลางปี ๒๕๑๓ แล้วถ้ารัฐบาลไม่ช่วยแก้ไขให้ แล้วใครจะช่วยแก้ปัญหาเราที่ผลิตยางได้เป็นอันดับที่ ๒ ที่ ๓ ของโลก แล้วก็ เป็นสินค้าหลักที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศเป็นอันดับที่ ๒ รองจากข้าว รัฐบาลท่านจะไม่ช่วยหรือครับ ท่านจะไม่ช่วยหรือครับ ผมขอให้ท่านตอบในนามรัฐบาลว่า คนภาคใต้นับล้านคน เดียวนี้ กำลังคอยฟังคำตอบของท่านอยู่ ท่านจะอ้างว่าไม่มีเงิน อ้างว่าเล็กไม่ได้ นั่นเป็นเหตุผลที่จะต้องพูด แต่ผมอยากจะถามว่าท่านจะช่วยหรือไม่ช่วย ถ้าช่วยจะช่วยเมื่อไร ช่วยอย่างไร

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามเพิ่มเติมมานี้ เกี่ยวกับเรื่องการเงินที่จะหาเงินมาช่วยวิธีใดนั้น อันนี้เป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลก็หนักใจ ก็อันนี้จะได้พยายามปรึกษาหารือกันว่ามีหนทางที่จะได้เงินอื่นใดมาแก้ไข เพราะว่ามีเงินที่มีอยู่เวลานี้ก็ไม่พอด้วยกันทั้งนั้น แล้วก็ต้องเป็นเรื่องที่จะต้องไปปรึกษากับทางกระทรวงการคลังและสำนักงานประมาณที่จะหาเงินมาอีก อันนี้ผมก็จะได้รับไปนำเสนอในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี แล้วเรื่องที่ว่าเงินไม่พอ แล้วก็พวกกองทุนจ่ายฟุ่มเฟือยนี้ ก็มีตามประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านได้กล่าวมานี้ ผมก็ขอเรียนว่าอย่างนี้ คือว่าถ้าเกี่ยวกับเรื่องซื้อที่ดินที่จังหวัดตรังนั้น คือได้ตั้งกรรมการโดยมีทั้งจังหวัดและทั้งกองทุนผู้อื่นด้วยไปร่วมกัน ราคาที่เมื่อเปิดประมูลซื้อที่ดิน

นี้ เขาเสนอมาเช่นนั้น แต่ที่ราคาตามที่ท่านว่า ว่าที่ประมาณ ๒ แสนบาทมาขายตั้ง ๗ แสนบาท ๘ แสนบาทนั้น คือว่าเป็นเรื่องที่มีการซื้อขายกัน การหาโอกาสโดยที่คณะกรรมการไม่ทราบว่าเป็นเรื่องนี้ได้มีการซื้อขายเปลี่ยนมือกันมา เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องการเอาเปรียบของผู้ที่มาเสนอขาย โดยที่คณะกรรมการไม่ทราบ เรื่องเกี่ยวกับเรื่องรถที่ว่ากองทุนซื้อรถจักรยานให้แก่ทางเจ้าหน้าที่กองทุนนั้น ความจริงนะทางกองทุนแต่ก่อนนี้ได้จัดซื้อรถจักรยานยนต์เพื่อเป็นยานพาหนะของเจ้าพนักงานไปตรวจสอบ แต่ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายโดยวิธีนี้สูงมาก คือค่าซ่อมแซมรถเบิกกันมาไม่ได้หยุด เสียเรื่อย ไม่ค่อยดูแลรักษาให้ดี แล้วน้ำมันก็ใช้กันโดยยากที่จะไปกำหนดเราพยายามกำหนดชนิดน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะใช้ ก็เลยมาพิจารณาว่าถ้าเมื่อเราให้พนักงานเจ้าหน้าที่นี้ ได้กู้ยืม คือหมายความว่า ให้เขากู้ยืมเงินนี้ไปซื้อรถจักรยานเป็นของเขาเสีย แต่ว่ากรรมสิทธิ์หรือการควบคุมยังอยู่ที่กองทุน หมายความว่า จะไปซื้อไปขายให้คนอื่นไม่ได้ แล้วมีกำหนดเวลาด้วยว่าจะไปเปลี่ยนหรือไปทำอะไรอื่นไม่ได้ ในเวลา ๒-๓ ปีเป็นอย่างน้อย แล้วก็เราให้เป็นคล้าย ๆ ว่าค่าใช้จ่าย เป็นค่าป่วยการโดยการเหมา รวมทั้งน้ำมันและค่าซ่อมแซม ก็ปรากฏว่าสามารถประหยัดเงินได้มาก และการใช้งานก็สะดวกคล่องแคล่วเพราะว่ากลายเป็นรถของเจ้าของตัวเขาเอง ทำให้เขาดูแลรักษาดี ไม่เหมือนกับที่ว่าเป็นรถของหลวงแล้วละก็ช่างมัน อย่างที่มักจะเป็นไปกันทั่ว ๆ ไป เรื่องพันธู์ยางก็เช่นเดียวกันเพราะว่าเวลานี้เราจะต้องผลิตพันธู์ยางให้แก่ผู้ที่ได้รับการสงเคราะห์เป็นจำนวนตั้ง ๑๐ กว่าล้านตันต่อปีเพื่อให้พอ กับจำนวนผู้ที่ได้รับการสงเคราะห์ แต่ว่าการกระทำเช่นนี้เราก็ไม่สามารถที่จะทำด้วยวิธีอื่น เพราะกองทุนเองก็ถ้าถือว่าไม่ให้ทางองค์การสวนยางทำก็ต้องให้กองทุนทำ หรือไม่อย่างนั้นก็ต้องให้กรมกสิกรรมทำ หรือไม่อย่างนั้นให้ประชาชนทำเรื่องนี้ก็ได้ผ่านในระยะ ๑๐ ปีที่แล้วมานี้ก็ได้พยายามแก้ไขปรับปรุงหาวิธีการต่าง ๆ มาแล้วก็ตามลงเอยด้วยว่าให้องค์การสวนยางเป็นผู้ทำนี้ได้ประโยชน์มากที่สุด เพราะว่า ๑. องค์การนี้เป็นองค์การของรัฐ เงินรายได้ที่จะทำอะไรเข้ามาก็เป็นของรัฐแล้วความจริงทำไรก็ได้มีอะไรเท่าไร เพียงเล็กน้อยเหลือเกิน เพราะว่าตามหลักการนี้ การทำพันธู์ยางนี้ไม่ใช่ว่าปลูกต่อตาไว้ ๑๒ ล้านถึง ๑๒ ล้านตันนี้จะได้ทั้งหมด ๑๒ ล้านตันจะมีส่วนที่เสียต้องถูกตัดทิ้งหรือคัดออกเสียเป็นจำนวนมาก เป็นจำนวนตั้งรวม ๆ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วนอกจากนั้นก็ยังปรากฏว่ามีการขโมยกันมาก ขโมยพันธู์ยางที่อยู่ใน

แปลงที่ต่อติดตาไว้แล้ว อย่างเมื่อเดือนที่แล้วนี้ถูกขโมยประมาณ ๖ หมื่นกว่าตัน รวมแล้ว เป็นจำนวนหลายแสน ซึ่งพยายามได้จ้างตำรวจได้อะไรต่าง ๆ มาควบคุมแล้วก็ยังไม่สามารถ จะยับยั้งเรื่องการขโมย เพราะฉะนั้นถ้าการที่ขโมยไปนั้นมันก็ไปกินอยู่ในทุน คือหมายความว่า จำนวนยางไม่ได้ตามจำนวนที่นั่น ก็ต้องผลิตไว้เผื่อให้มันพอตามจำนวนการสงเคราะห์ ไม่อย่างนั้นละก็ผู้ได้รับการสงเคราะห์จะต้องเดือดร้อนกับเรื่องปุ๋ยนี้ก็เช่นเดียวกัน คือเรื่องปุ๋ยนี้ ก็ได้ใช้วิธีประมุข แต่ปุ๋ยนี้เราใช้สูตรที่คล้ายคลึงหรือเหมือนกับที่ศูนย์วิจัยการยางและการปลูก แทนของสหพันธ์มาเลเซียเขาใช้ เพราะเราเองเราเพิ่งจะมาเริ่มดำเนินการวิจัยเรื่องยางนี้ ตั้ง ศูนย์วิจัยการยางมาเป็นเวลาเพียงเล็กน้อย เพราะฉะนั้นก็ต้องอาศัยของเขา แล้วมาทดลอง เพิ่มเติมว่าเหมาะสมกันจริงหรือไม่จริงกับที่ดินของเรา แล้วปุ๋ยนี้ก็ปุ๋ยที่ว่าบริษัทต่าง ๆ ที่ นำปุ๋ยมาขายในนี้ก็ไม่ได้เป็นผู้ที่ผลิตปุ๋ยชนิดนี้หรือส่วนผสมแบบนี้ เพราะฉะนั้นเวลาประมุขก็ ไม่นำเข้ามา ไม่สามารถเข้ามาประมุข หรือว่าใช้วิธีผสมหรือปรับปรุงปุ๋ยที่มีอยู่ถึงไม่เข้าลักษณะ ประเภทที่ต้องการจริง เช่นอย่างว่าปุ๋ยที่บอกให้เป็นปุ๋ยผสม ปุ๋ยเม็ด เขาก็เอาอย่างมีเม็ดผสม กับปุ๋ยเป็นผง เป็นต้น ซึ่งถ้าเมื่อหวานไปแล้วปุ๋ยนี้ส่วนที่เป็นเม็ดก็จะไปทางหนึ่ง อ้อยที่เป็นผงก็จะไปอีกทางหนึ่ง ผลสุดท้ายอาหารพืชที่ควรจะต้องอยู่ในระดับเท่ากันทั่ว ๆ ไปตาม ต้นยางนี้ก็จะได้เฉพาะบางส่วนเท่านั้น เพราะฉะนั้นเวลานี้ได้ปรากฏว่ามีบริษัทอิสเอเชียตีค เพราะว่าที่เขาคือเป็นผู้ที่ผลิตปุ๋ยแบบนี้ เพราะว่าเขากินอยู่กับเรื่องยางโดยเฉพาะมาเป็นเวลา ซ้านานในมาเลเซีย ส่วนประเทศอื่นๆ อย่างสหรัฐอเมริกา เขาก็ไม่มีสูตรนี้หรือทำแบบนี้ หรือ ญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกัน แต่เวลานี้ทางกระทรวงเกษตรก็ได้วางนโยบายแล้ว ว่าประกาศแจ้งล่วงหน้า เป็นเวลานานหลายเดือนเพื่อให้เขารู้ว่าต่อไปนี่เราจะประมุขอีกเป็นปุ๋ยสูตรเหล่านั้นเหล่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดสนใจก็ให้เตรียมตัวไว้ และเมื่อถึงเวลาแล้วจริงๆ เราถึงจะเปิดรับของ การประมุขเพื่อให้เขามีเวลาเตรียมตัวเพื่อจะแก้ปัญหาที่ถูกข้อครหาต่าง ๆ ที่นี้เรื่องประกัน ราคา อันนั้นมันก็เหมือนกันกับวิธีอื่นที่ได้เรียนไว้แล้ว คือว่ามันเป็นเรื่องที่จะต้องนำเสนอ คณะรัฐมนตรี เพื่อจะหาทางที่จะดำเนินการต่อไป เพราะเงินจำนวนมากมายเหลือเกินถ้าเผื่อ จะทำให้ทั่วถึงซึ่งเป็นการยากอยู่เหมือนกันว่าจะให้ไปทั่วถึงทุกรายการอย่างไรได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไป ชักครั้งที่ ๓

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ผมขอชักเป็นครั้งที่ ๓ ดังนี้ครับ ถ้าพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับปัญหาตลาดนะครับ ประเทศมาเลเซียเขาน่าจะมีปัญหามากกว่าเรา เพราะเขาอยู่ได้ด้วยยางจริง ๆ เขาน่าจะมีปัญหามากกว่าเราครับ แต่ทำไมเขาแก้ได้ที่นี้การค้ายางของเราจะต้องไปอาศัยท่าของเขา ต้องผ่านมาเลเซียหรือสิงคโปร์ อันนี้ราคาแตกต่างกัน ก.ก. ละ ๑.๒๕ บาท แล้วนะครับ ทำไมท่าเรือเราก็มี ทำไมเราไม่ค้าโดยตรงครับ ที่นี้ปัญหาที่ ๒ ท่านรัฐมนตรียังไม่ตอบผมว่าการค้ายางเสรีนะ ทำไมเราต้องเลือกประเทศผู้ซื้อ อันนี้นะครับ นี่ผมถามเป็นครั้งที่ ๓ ผมไม่มีเวลามากพอแล้ว แล้วก็ที่ท่านบอกว่า ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องปุ๋ยนี้ ผมยังไม่เห็นด้วยครับ เพราะธรรมชาติปุ๋ยนั้นซื้อตามอัตราที่มีตัวธาตุคือ เอ็น.พี.เค. เป็นหลักใหญ่ครับ มีอะไรก็ต้องมี เอ็น.พี.เค. ทั้งนั้นอย่างปุ๋ยไนโตรฟอสฟอรัส เอ็น.พี.เค. สูงกว่าปุ๋ย ไอ.ซี.ไอ. อีก แต่ว่าราคาถูกกว่าแล้วทำไมเราไม่ใช้ครับ ผมยังสงสัยข้องใจอยู่ดีเรื่องปุ๋ยนี้ครับ ท่านชี้แจงอย่างไร แต่ว่าประสบการณ์ที่ผมพบ ผมได้เคยใช้ได้เห็นมา ผมเข้าใจว่ามันต้องมีอะไรสักอย่างหนึ่งในเรื่องเกี่ยวกับปุ๋ย ที่นี้ปัญหาที่ท่านพูด ๆ กับเราเรื่องพันธุ์ยางก็ดินะครับ อันนี้มันเกี่ยวกับการสงเคราะห์ยาง ความหมายของผมที่เรียนถามท่านเรื่องพันธุ์ยางนี้ ทำไมปล่อยให้รัฐวิสาหกิจอย่างองค์การสวนยางซึ่งเป็นองค์การที่ทำการค้ามาเอากำไรกับเงิน ๕๐ สตางค์ของชาวสวนยางนี้ครับ แล้วสถานีการยางที่ตั้งไว้ทางภาคใต้ทุกจังหวัด จังหวัดละ ๒-๓ แห่ง เดิมที่ตั้งขึ้นมาก็เพื่อมุ่งหมายจะขยายพันธุ์ดีให้กับประชาชนครับ เดียวนี้ไปสั่ง ไม่มีอำนาจขาย ไม่มีอำนาจขายพันธุ์ยางครับ สถานีการยางที่กรมกสิกรรมตั้งเอาไว้ ขายไม่ได้ ที่ปลูกแปลงขยายพันธุ์เอาไว้ต้องตัดฟันหมด ให้องค์การสวนยางนาบอนแห่งเดียว แล้วกำไรต้นหนึ่งเอาตั้ง ๑.๗๐ บาท ถ้าไม่เชื่อผมจะไปเรียนท่านที่กระทรวงก็ได้ ว่าในเนื้อที่ ๑ ไร่จะทำการแปลงขยายพันธุ์ยางได้กี่ต้น ค่าดายหญ้าเท่าไร ค่าปุ๋ยเท่าไร ค่าตัดตาเท่าไรไม่เกิน ๘๐ สตางค์ ผมรับรองครับ แล้วมาขาย ๒.๕๐ บาท เงินนี้เลือดเนื้อของใครครับองค์การสวนยางนาบอนไม่มีทางหากินแล้วหรือครับ ผมอยากเรียนถามท่านอย่างนี้ ที่นี้อีกประการหนึ่งครับ เรื่องปุ๋ยก็แล้ว ที่นี้เรื่องการขยายตลาดยางนี้มันน่าคิดนะครับ ทำไมเราต้องเลือกประเทศผู้ซื้อ ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรี

ได้ตอบด้วย ขณะนี้อินโดนีเซียเขาขายใครมาเลเซียเขาขายใคร แล้วเหตุไรเราถึงต้องไปอาศัยทำเรือของเขา ต้องส่งผ่านเขาในขณะที่เราเป็นประเทศที่ผลิตยางอันดับ ๓ ของโลกเหมือนกัน ที่นี้ปัญหาที่พูดกันวันนี้ที่ผมเรียนถามท่านมันเป็นปัญหาเฉพาะหน้า ปัญหาทราดค่าง ปัญหาเตี้ยวันนี้วันนี้ นานี้ท่านจะช่วยคนภาคใต้อย่างไร ผมขอเรียนถามสรุปเป็นครั้งที่ ๓ ว่า ขอให้ท่านตอบนะครับ จะช่วยหรือไม่ช่วยอย่างไร และช่วยเมื่อไรครับ เกี่ยวกับปัญหาเฉพาะหน้าครับ เรื่องอื่นไม่เอาเท่านี้ครับ

หม่อมราชวงศ์ จักรทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ที่ท่านถามประเด็นที่ว่า จะให้ช่วยปัญหาเฉพาะหน้า ช่วยอย่างไร ช่วยเมื่อไร อะไรนี้ ผมก็ได้เรียนไปแล้วว่าเราพยายามที่จะช่วย แต่ปัญหาในการช่วยอยู่ที่เรื่องเงิน ถ้าผมแก้ปัญหาเรื่องเงินได้แล้วผมก็มีทางที่จะช่วยได้ ซึ่งความจริงนะเป็นเรื่องของทางด้านการเงินของกระทรวงการคลังและสำนักงานประมาณที่จะหาทางช่วย ผมเอง ผมก็ไม่มีสตางค์อยู่ในกระเป๋าเอง แต่ว่าอย่างไรก็ดีผมได้เรียนไว้แล้วว่าผมจะได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาหาทางต่อไปโดยเร็วที่สุด และเรื่องอื่น ๆ ผมก็ไม่อยากจะให้เสียเวลา แต่ว่ามีข้อที่ท่านข้องใจอยู่ในเรื่องปุ๋ยกับเรื่องพันธุ์ยางให้องค์การสวนยางนั้น คือองค์การสวนยางนี้เราได้พิจารณาคิดสะระตะแล้วในฐานะที่ผมต้องควบคุมสองแห่ง แต่ก่อนนี้เราเคยให้ทุกหน่วยให้ทำพันธุ์ยางกรมกสิกรรมหรือสถานีการยางก็ให้ทำ แต่ทำแล้วไม่ได้ปริมาณตามที่ต้องการ แล้วก็เราจะต้องรับคุณภาพที่ไม่ค่อยดีเท่า เพราะว่าหน้าที่ของสถานีการยางมีหลายอย่างด้วยกัน ก็เลยไม่ได้ทำให้เป็นไปตามที่ต้องการ แล้วก็นอกจากนั้น เมื่อคิดทางด้านองค์การสวนยางแล้ว ที่ว่าชาย ๒.๕๐ บาทนี้ คือรวมทั้งต้องส่งไปตามจุดต่าง ๆ ด้วย ไม่ใช่ว่าจะปลูกแล้วก็ให้มาเก็บกับที่ตรงนั้นไปทีอื่น แล้วอย่างที่ผมเรียนไว้แล้วว่ามันมีลิสต์ (list) อย่างอื่น เช่นอย่างถูกขโมยต้องคัดเลือกยางที่สามารถที่จะปลูกและได้เจริญจริง ๆ ไม่ใช่จะไปเอาอายุรากคุด งอ หรือแกร็นหรืออะไรต่าง ๆ นี้หรือออกรากเป็น ๒ แฉก ๓ แฉก เราต้องเอารากที่มันแน่นอนจริงและสามารถปลูกติดจริง ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อันนี้ก็สูงขึ้นและเมื่อได้คิดแล้วว่าทุนองค์การสวนยางที่คิดได้มา พิจารณาโดยละเอียดถี่ถ้วนแล้วทุกอย่างนี้ มีกำไรตกประมาณไม่เกิน ๑๐ สตางค์

และเวลานี้ถ้าเชื่อว่าอันไหนเรามีวิธีการอื่นที่สามารถทำได้ถูกกว่า เราก็จะลดราคาต่อไปด้วย ซึ่งเวลานี้ก็กำลังจะพิจารณาอยู่แล้วว่าจะลดลงไปเพื่อจะให้เกิดประโยชน์กับเจ้าของสวนยางมากขึ้น และเรื่องปุ๋ยนี้ ถ้าปุ๋ยมันไม่ใช่ปุ๋ย ลึกแต่ว่าปุ๋ยมันจะเหมือนกันหมด คือปุ๋ยแบบนี้ โดยเฉพาะยางที่ปลูกแทนนี้ เป็นยางอ่อน ยางที่ยังไม่มีราก หรือยางที่รากเพิ่งจะแตกออกมา เพราะฉะนั้นการใช้ปุ๋ยธรรมดาที่มีอยู่ในตลาดนี้ ปุ๋ย เอ็น.พี.เค. (N.P.K.) นี้สำคัญ ทางด้าน เอ็น. (N.) ในด้าน พี. (P.) นี้มันมีลักษณะไม่เหมือนกันอันหนึ่งมันมีกรดมาก ซึ่งตามที่ได้ดำเนินการวิจัยแล้วจากสถาบันมาเลเซียก็ว่าถ้าเพื่อจะใช้พวกฟอสเฟตที่เป็นกรดแล้วละก็ รากยางจะเสียคือส่วนที่เกิดมาที่จะเป็นประโยชน์กลับไม่ได้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นเราก็พยายามศึกษาแล้วก็หลักฐานต่างๆ นี้อาศัยจากรายงาน การวิจัยของศูนย์การยาง และนอกจากนั้น ก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปซักซ้อมกับทางด้านสถาบันมาเลเซียด้วยอีกแล้ว เพื่อจะให้ความยืนยันแน่นอน ก็ปรากฏว่าเขาต้องใช้แบบนี้ แต่ว่าถ้าเผื่อว่าจะมีการที่ว่าเขาต้องการใช้ของพวกเขา หรืออย่างไรรันนี้ อันนี้ก็ไม่ว่า แต่ที่ว่าถ้าเผื่อว่าทางประเทศอื่นบริษัทอื่นสามารถผลิตปุ๋ย ออกมาตามลักษณะตามคุณภาพและสูตรที่เราต้องการได้แล้ว ทางนี้ก็ยินดีซื้อและที่ไหนถูกที่สุดก็ยินดีซื้อจากที่นั่น ตามระเบียบด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไป กระทั่งตามธรรมดา ลำดับ ๑ ของนายชุมพล มณีเนตร เรื่องการจัดสรรที่ดิน ตามกระทรวงการคลัง

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ผมขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการ กระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

๑. ตั้งแต่ธนาคารอาคารสงเคราะห์เริ่มดำเนินการมาจนถึงปัจจุบันนี้ ได้จัดซื้อที่ดินเพื่ออาคารสงเคราะห์ไปทั้งหมดกี่แห่ง จำนวนเนื้อที่แห่งละเท่าใดในราคา ตารางวา ละเท่าใด แต่ละแห่งปลูกสร้างอาคารไปจำนวนเท่าใด มีการทุจริตเกี่ยวกับการจัดซื้อที่ดิน และการจัดขายที่ดินพร้อมอาคารบ้างหรือไม่

๒. มีผู้บริหารของธนาคารอาคารสงเคราะห์คนใดบ้างที่มีที่ดินอยู่ติดกับที่ของธนาคารอาคารสงเคราะห์แต่ละแห่งในรัศมีไม่เกิน ๑ กิโลเมตร และมีได้ด้วยวิธีการอย่างไร

๓. เหตุใดราษฎรเจ้าของที่ดินที่ติดต่อกันใกล้เคียงกับที่ดินของธนาคารอาคารสงเคราะห์จึงไม่มีสิทธิใช้ถนนร่วม ทั้งที่เงินในการจัดซื้อ จัดทำก็เป็นเงินของราษฎร และถนนในบริเวณที่จัดสรรได้กลายเป็นสาธารณะแล้ว ถ้ามีหลักฐานว่าผู้บริหารธนาคารอาคารสงเคราะห์บางท่าน เรียกและรับเอาผลประโยชน์จากราษฎรในการใช้ถนนร่วมจะดำเนินการสถานใด

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้ตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในวันนี้

สำหรับข้อ ๑. ตั้งแต่ธนาคารอาคารสงเคราะห์เริ่มดำเนินการมาจนถึงปัจจุบันได้จัดซื้อที่ดินเพื่อสร้างอาคารสงเคราะห์ทั้งหมด ๑๖ แห่งด้วยกัน ดังต่อไปนี้

แห่งที่ ๑ พัฒนาเวศน์ คลองตัน พระโขนง เนื้อที่ ๑๙๙ ไร่ ๑ งาน ๑๘ วา ขายให้ตารางวาละ ๑๒๒.๕๐ บาท ได้แบ่งออกเป็น ๔๐๘ แปลง

แห่งที่ ๒ ท่าทราย ถนนงามวงศ์วาน จังหวัดนนทบุรี เนื้อที่ ๑๐๒ ไร่ ๑ งาน ๓๓ วา ตารางวาละ ๑๗๕ บาท กำลังวางผังอยู่

แห่งที่ ๓ พิบูลเวศน์ พระโขนง ๗๒ ไร่ ๓ งาน ๓๐ วา ในราคาตารางวาละ ๑๕๘.๒๕ บาท แบ่งออกไปเป็น ๑๙๔ แปลง และขายไปพร้อมกับมีสิ่งปลูกสร้าง

แห่งที่ ๔ บางเขน พระนคร เนื้อที่ ๘๓ ไร่ ๒๐ วา ตารางวาละ ๒๗๒.๕๐ บาท แบ่งออกเป็น ๒๒๙ แปลง

แห่งที่ ๕ ถนนดินแดง พระนคร เนื้อที่ ๑๖๖ ไร่ ๓ งาน ๓ วา ตารางวาละ ๑๓๐ บาท แบ่งได้ ๓๖๖ แปลง

แห่งที่ ๖ บางบัว ถนนสุขเปอร์ไฮเวย์ นนทบุรี เนื้อที่ ๒๐๗ ไร่ ๒ งาน ๒๙ วา ตารางวาละ ๑๙๕.๒๕ บาท แบ่งออกเป็น ๕๐๘ แปลง

แห่งที่ ๗ ถนนงามวงศ์วาน นนทบุรี เนื้อที่ ๕๓๘ ไร่ ตารางวาละ ๖๖ บาทแบ่งเป็นแปลงออกได้ ๑,๐๐๔ แปลง

แห่งที่ ๘ หัวหมาก บางกะปิ เนื้อที่ ๕๐๑ ไร่ ๑ งาน ๔๖ วา ตารางวาละ ๒๗๕ บาท แบ่งออกได้เป็น ๔๓๑ แปลง

แห่งที่ ๙ หนองหอย เชียงใหม่ ๒๖๖ ไร่ ๗๓ วา ตารางวาละ ๑๕๗.๕๐ บาท กำลังวางผังอยู่

แห่งที่ ๑๐ สวนพหลุ ท่งมหาเมฆ เนื้อที่ ๑๙ ไร่ ๘๐ วา ตารางวาละ ๘๒ บาท แบ่งไปแล้วได้ ๓๒ แปลง ขายไปแล้วพร้อมด้วยบ้าน

แห่งที่ ๑๑ อาคารและที่ดินพิบูลย์วัฒนา คลองประปา เนื้อที่ ๑๒๑ ไร่ ตารางวาละ ๒๒๕ บาทถ้วน แบ่งไปแล้วได้ ๒๒๗ แปลง พร้อมด้วยบ้าน

แห่งที่ ๑๒ ท่งสองห้อง ริมคลองเปรมประชากร พระนคร เนื้อที่ ๒๖๘ ไร่ ๒ งาน ๕๘ วา ตารางวาละ ๑๔๓.๗๕ บาท กำลังวางผังอยู่

แห่งที่ ๑๓ ท่งสองห้อง ริมคลองเปรมประชากร พระนคร เนื้อที่ ๕๕ ไร่ ๒ งาน ๘๕ วา ตารางวาละ ๓๒๐ บาท กำลังวางผังอยู่

แห่งที่ ๑๔ ท่าแร่ หลุมไผ่ บางเขน เนื้อที่ ๕๒ ไร่ ๑ งาน ๒๙ วา ตารางวาละ ๕๐ บาท กำลังวางผังอยู่

แห่งที่ ๑๕ คั่นนายาว ถนนรามอินทรา พระนคร เนื้อที่ ๖ ไร่ ๗๕ วา ตารางวาละ ๗๔.๘๗ บาท กำลังวางผังอยู่

แห่งที่ ๑๖ ถนนเพชรบุรี พระนคร เนื้อที่ ๓๑ ไร่ ๓ งาน ๖๑ วา ราคา ซื้อรวม
ทั้งแปลง ๑๑,๔๘๔,๕๐๐ บาท ขายไปหมดแล้วทั้งแปลง

การจัดซื้อและขายที่ดินของธนาคารอาคารสงเคราะห์ไม่ปรากฏว่ามีการทุจริต

สำหรับข้อ ๒ เท่าที่ทราบผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ปัจจุบัน ซึ่งได้รับ
แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๑ มีที่ดินแปลงหนึ่ง เนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ มีเขต
ติดต่อกับที่ดินของธนาคารอาคารสงเคราะห์ เป็นที่ดินที่ผู้จัดการได้รับมรดกมาตั้งแต่ พ.ศ.
๒๔๗๗ ก่อนธนาคารอาคารสงเคราะห์เริ่มดำเนินการ และที่ดินของธนาคารอาคารสงเคราะห์
ที่ทุ่งมหาเมฆนั้น ซื้อจากกรมธนารักษ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๖ ก่อนที่ผู้จัดการคนปัจจุบันจะเข้ารับ
ตำแหน่ง

สำหรับข้อที่ ๓ ถนนในบริเวณที่จัดสรรของธนาคารอาคารสงเคราะห์ทำไว้เพื่อ
ประโยชน์ของผู้ที่ซื้อที่จัดสรรของธนาคาร และธนาคารก็ต้องบูรณะซ่อมแซมให้คงสภาพอยู่
ตลอดไปด้วยค่าใช้จ่ายของธนาคารเอง เมื่อธนาคารได้มอบถนนนี้ให้เป็นทางสาธารณะ
แล้ว ประชาชนอื่นก็ย่อมจะมีสิทธิใช้ประโยชน์ต่อไปได้

สำหรับที่ถามว่าผู้บริหารธนาคารอาคารสงเคราะห์บางท่านเรียกและรับประโยชน์
จากราชการในการใช้ถนนนั้น ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามี ถ้าปรากฏว่ามีหลักฐานก็จะได้ดำเนินการ
ตามที่เห็นสมควร

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : กระทั่งนี้ นะครับ เป็นที่มาของคำว่า "ทาง-
สั้นทางยาว" ซึ่งผู้บริหารธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่ได้ลาออกไปหรือว่ายังอยู่ ท่านได้พูดขึ้น
ผมก็ยังอยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่า ท่านทางสั้นหรือทางยาวครับ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีสั่งว่าเคยพูดไว้ ผมถาม
ในประเด็นครับ ท่านประธาน ผมถามในประเด็นครับ ขอประทานโทษ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ คุณชุมพลครับ คุณไปถามรัฐมนตรี ซึ่งเป็นคน คนไม่มีทาง เพราะฉะนั้นอย่าถาม

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ผมไม่ได้ถามท่านรัฐมนตรีนะครับว่าทางยาวของท่านมีหรือเปล่า หรือทางสั้น....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ก็คุณไปถามรัฐมนตรี....

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : แต่ที่นี้ผมถามว่าใครครับ ที่บอกว่าทางสั้นทางยาว....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณถามรัฐมนตรีว่าทางสั้นหรือทางยาว

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐมนตรีนะเป็นคน และคนไม่มีทาง คุณไปถามได้อย่างไร

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ท่านมีที่ไหนเล่าครับ ก็ผมถามค่านี้นะว่า คัพที่นี้ออกมาในฐานะที่เป็นกระทู้ขึ้นมา....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอละครับ ผมขอเถอะ คำพูดนี้

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ครับ ที่นี้ที่ท่านบอกว่าการซื้อที่นะครับ บางรายท่านก็บอกผมว่ามีราคาเท่านั้นเท่านี้ แต่บางแห่งท่านไม่ได้บอกเลยว่าซื้อเท่าไร ผมก็ขอให้ท่านตอบให้ชัดเจน ที่นี้มันเป็นเรื่องของประชาชนทั้งประเทศหรืออย่างไรครับ ที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ไม่ไปจัดสรรซื้อที่ให้ทุกจังหวัดเหตุใดถึงไปจัดเฉพาะเชียงใหม่กับกรุงเทพฯ ๗ เท่านั้นละ ราษฎรสองจังหวัดนี้เสียภาษีเท่านั้นหรือครับ ผมถามท่านรัฐมนตรี ธนาคารอาคารสงเคราะห์เอาเงินจากประชาชนไปตั้งใช้ไหมครับ จังหวัดฉะเชิงเทราของผมก็ต้องการธนาคารอาคารสงเคราะห์ไปจัดสรรให้ซื้อครับ จะมีคนเช่า ที่นี้ที่ในการซื้อนี้ ถ้าบอกว่า

ไม่มีการทุจริต ผมเรียนยืนยันต่อสภาอันมีเกียรตินี้ว่ามีการทุจริต ผมได้กระซิบถามท่านผู้แทนเชียงใหม่เมื่อก็ ท่านยังยืนยันหรือเปล่าว่าไร่ละ ๑๕,๐๐๐ บาทถึง ๒๐,๐๐๐ บาท แล้วขายให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ถึง ๖๐,๐๐๐ บาท มันเป็นอย่างนี้ ท่านก็ยังยืนยันกับผมอยู่ ที่ทุกแห่งครับที่ซื้อนี้ มีการทุจริตทั้งสิ้น ผมขอเรียนยืนยัน แต่ท่านบอกว่าไม่ทุจริต ท่านลองสอบสวนดูใหม่ครับผมจะหาหลักฐานให้ ตั้งกรรมการขึ้นมา ผมทำทนายท่านรัฐมนตรีเลยทำให้ตั้งกรรมการขึ้นสอบสวน การจัดซื้อที่ดินธนาคารอาคารสงเคราะห์ทุกแห่ง ถ้าไม่มีการทุจริต ผมจะลาออกจากผู้แทนราษฎรให้ท่านครับ ที่นี้การซื้อที่ดินนะครับ ที่ท่านบอกว่าไม่มีคนของรัฐมนตรีคนใดไปเรียกร้องเอาเงินนั้น ท่านเชื่อไหมครับ ผู้ที่เขาถูกเรียกร้องเอาเงินนั้นยังมีตัวตนอยู่ เขาเคยทำหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการในสำนักนายกรัฐมนตรี เขาร้องถึงนายกรัฐมนตรีก็ครั้งก็หนแล้ว ไม่ได้ให้เขาพบปะหน้าค่าตาเลย มีแต่คนที่ซื้อนายไพโรจน์ซึ่งปรากฏว่าเป็นคนของรัฐมนตรีส่งกับนายตุ้ย เหล่าสุนทร เป็นคนไปเรียกร้องเอาเงินเขา ๑ ล้านบาท พอเขาไม่ให้ ปิดถนนเลยจนกระทั่งทุกวันนี้ราษฎรเข้าออกไม่ได้ ที่นี้ท่านก็ต้องอ้างอีกล่ะว่า นายไพโรจน์นี้ตายเสียแล้วแต่คนถูกเรียกเงินนี้ครับ เขาก็มีตัวตนอยู่.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณชุมพลครับ

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอความกรุณาเรื่องระบุชื่อ ไม่จำเป็นอย่าระบุชื่อ

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ไม่ระบุเดี๋ยวก็หาว่าผมนี้มาใส่ร้ายเขาครับ มันเป็นอย่างนั้นครับ คือธนาคารอาคารสงเคราะห์นี้รวมกันไปเป็นร้อยๆ ล้านบาทครับ ท่านประธานครับ ก็อยากจะให้เอาเงินคืนมาเสียบ้าง เพราะมันเงินของราษฎร ที่นี้การซื้อที่ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่ดินแดงนี้ครับ ผมอยากจะทราบว่าเมื่อหลังขายไปอย่างไร ที่ดินแดนแห่งเดียว ตอบผมแค่นี้ก่อน

หม่อมราชวงศ์ทองแท่ง ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

สำหรับข้อแรก ที่ท่านถามว่าทำไมธนาคารอาคารสงเคราะห์จึงไม่ไปซื้อที่ดิน ในต่างจังหวัดที่มีความจำเป็นหรือราษฎรมีความจำเป็นจะต้องการให้มีที่ดินที่อยู่อาศัยบ้างนั้น ขอเรียนตอบว่าสำหรับที่ซื้อในจังหวัดพระนครเป็นส่วนมากนั้น ก็เพราะเห็นว่าจังหวัดพระนครนั้น เป็นที่ชุมชนหนาแน่น และความต้องการในเรื่องอาคารที่อยู่อาศัยนี้ก็มีความจำเป็นอยู่มากธนาคารอาคารสงเคราะห์จึงได้พิจารณาจัดซื้อที่ดินเพื่อตอบความประสงค์ของราษฎรที่อยู่ในจังหวัดพระนครเป็นอันดับแรก ส่วนจังหวัดต่างๆ นั้นก็มีอยู่บ้าง อย่างที่เชียงใหม่ ที่ท่านกล่าวเมื่อกี้ และที่อื่นนั้นคงจะมี ผมไม่แน่ใจนะครับ ส่วนการซื้อที่ดินทุกแห่งที่ท่านบอกว่ามีการทุจริตนั้น ทางกระทรวงการคลังไม่ทราบ ถ้าท่านจะช่วยเหลือราชการกระทรวงการคลัง บอกว่าที่ใครมีการทุจริต กระทรวงการคลังยินดีที่จะรับเรื่องที่เป็นทุจริตนั้นไปพิจารณาและก็จะตั้งกรรมการสอบสวน เพราะกระทรวงการคลังไม่สนับสนุนผู้ที่ทุจริต สำหรับข้อที่ ๓ ที่ท่านบอกว่ามีผู้ถูกเรียกร้องเงินในการใช้ที่นั้น ผมเองยังไม่ทราบว่ารายไหนแน่ ที่ท่านออกชื่อมาก็ไม่รู้จักจริงๆ แล้วก็ได้รับรายงานมาว่าไม่มีการเรียกร้องเงิน ถ้ามีการเรียกร้องเงินจริงอย่างที่ท่านว่า ก็ยินดีที่จะไปสอบสวนแล้วหาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ

นายชุมพล มณีเนตร (ละเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ มันเป็นกรรมของประชาชนแล้ว ที่ท่านตอบผมว่ามีซื้อแต่กรุงเทพ ฯ กับเชียงใหม่ เฉพาะจังหวัดพระนครนี้ผมไม่ขัดข้องครับ เพราะประชาชนอยู่หนาแน่น ที่นี้การไปซื้อที่เชียงใหม่ครับ ผมอยากจะเรียนถามว่านั่นหรือจำเป็น ไม่ใช่เพราะประชาชนพัฒนาภาคเหนือเป็นผลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร หรือท่านถึงต้องไปซื้อที่นั้น ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการอำนวยการนะครับ นี่เป็นปัญหาที่ผมอยากจะให้ทุกคนทราบว่า แม้กระทั่งลำพูน ส่วนลำไยอะไรต่ออะไรนี้ท่านมีมากมายเหลือเกินนะครับ ซื้อแสนหนึ่งบวกสองแสน ซื้อที่ไว้ก่อนหรือตกลงกับเจ้าของที่ไว้ก่อนแล้วถึงทำเสนอรธนาคารอาคารสงเคราะห์ทุกแห่งเป็นเช่นนั้นๆ คดีที่เรียกร้องเอาเงินเขานะครับ ขึ้นศาลไปแล้วตามคดีค่าที่ ๒๕๐๐/๒๕๑๔ ท่านไปติดตามเอาเองซีครับ ผมเรียนให้ทราบอย่างนี้ เป็นคดีที่ตกเป็นจำเลยแล้วที่

ศาล โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็มีส่วนเกี่ยวข้องตกเป็นจำเลยด้วย ทั้ง ๆ ที่เข้าใจว่าท่านไม่รู้ หรือท่านจะรู้ผมก็สุดจะเดาที่ที่ดินแดงที่มีผู้ใหญ่ท่านหนึ่งขอร้องให้เอาที่นี้ให้กับทหาร พลเรือน หรือตำรวจ ที่เป็นนักเรียน ว.ป.อ. รุ่น ๑ หรือว่าทุกรุ่นที่ผ่านมานั้น ก็ปรากฏว่าไม่มีการยินยอมก็ขายกันไป แล้วเอาเงินไปไว้ที่ไหน ท่านเชื่อผมไหมว่ากรรมการธนาคาร-อาคารสงเคราะห์ทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อำนวยการซึ่งลาออกไปหรือยังไม่ได้ลาออกนะ ท่านมีที่ของท่านทุกแห่ง ไปดูซีครับ เอาแค่คลองตันนี่แหละท่านรัฐมนตรีฯ จะเห็นที่ว่างครับ นั่นแหละไปดูโฉนดว่าเป็นของใคร เป็นชื่อของใครท่านรู้เองเลย บางแห่งขายเขาไปแล้วยังฉ้อฉล อย่างนั้นะครับท่านประธาน บางแห่งขายให้หนย ก. ไปแล้วนะครับ ตารางวาละ ๒๐๐ บาท พอที่ราคาดีมาถึง ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท เจ้าหน้าที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์กลับสมคบเอานาย ค. นาย ข. นาย ค. ไปปลุกบ้านอยู่ พอเจ้าของมาดูจะปลุกบ้านขึ้น เจ้า ที่เป็นที่ของคนอื่นแล้ว ถ้าจะเอาที่ดินก็ต้องฟ้องทางแพ่งขับไล่ ถ้าไม่เอาคืนก็เอาเงินคืนไปไหม นี่แหละครับ เจ้าหน้าที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และสิ่งที่ร้ายที่สุดก็คือผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ผมอยากจะรู้หนักว่าพ่อท่านเป็นอะไร ผมพูดอย่างนี้เที่ยวตำผมทุกหนทุกแห่งหาว่าผมเป็นผู้แทนออกมาจากรู พูโธ่ อย่าพูดอย่างนั้นซีครับ ผมฝากท่านรัฐมนตรีไปอบรมเสียด้วย ผมรู้แม้กระทั่งท่านเป็นอย่างไรแค่ไหน ที่นี้ประเด็นที่ผมจะถามท่านรัฐมนตรีนะครับ ทั้งสองห้องที่ซื้อจะถูกหรือแพงครับ ใครได้นายหน้ามาทำอะไร ท่านบอกผมนิดเถอะครับ

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : สำหรับ การซื้อที่ดินที่ทั้งสองห้องนั้น ที่ท่านถามว่าซื้อราคาเท่าไร ผมก็ได้ตอบไปแล้ว ว่า ตารางวาละ ๑๔๓.๓๕ บาท ส่วนใครจะเป็นนายหน้าบ้างนั้นผมคิดว่าไม่สามารถจะตอบได้ เพราะว่าตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารอาคารสงเคราะห์ มาตรา ๔๓ ห้ามเปิดเผยในเรื่องความจำเป็นบางประการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อบี ชักถามครั้งที่ ๓

นายชุมพล มณีเนตร (นะเซ็งเทธา) : แหม หมาดเร็วท่านประธาน ทำไม่ตอบผม หัวน ๆ อย่างนั้นละครับ ผมถามตั้งหลายข้อนะครับ ก็ท่านไม่ได้พูดไม่ได้ตอบผมตั้งเยอะเยอะ ท่านตอบผมเอาทีเดียวเลย แหม ท่านก็ยิ้มเรื่อย จะให้ผมสงสัยกับบอก ผมอยากถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมากกว่าเรื่องนี้ เพราะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้ควบคุม ธนาคารอาคารสงเคราะห์ เป็นผู้สมคบ สมคบทีเดียวครับ ให้ลูกน้องเอาเงินของประชาชนไปใช้ ให้ลูกน้องมีการคอร์รัปชันในธนาคารอาคารสงเคราะห์ อย่างที่ดินหนองสองห้อง ท่านก็ยังไม่ตอบเลย ตอบให้ท่านผู้แทนเชียงใหม่ท่านชื่นใจหัวเราะสัคนิดเถอะครับ ว่ามันถูกหรือมันแพง ผมไปเอาหลักฐานที่ดินมาแล้วครับว่า ช่างเคียงราคาเท่าไร แค่นั้น เพราะนามสกุล นันทขว้าง เป็นคนขายครับ ถึงต้องซื้อกันแพงอย่างนั้น แล้วที่ท่านรัฐมนตรีและกรรมการ ธนาคารอาคารสงเคราะห์นี้ มีที่ดินอยู่ในบริเวณอาคารสงเคราะห์ที่จัดซื้อทุกแห่ง ท่านก็ไม่ตอบผม นี่ละครับขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ไปดูเถอะครับ อย่างคลองตันทุกแห่งครับ จะมีที่ว่างเป็นหย่อม ๆ ที่ตรงไหนที่อยู่ด้านหน้าติดถนนใหญ่หรืออยู่ติดถนนต้องว่างไว้เยอะเถอะครับ คือยังไม่กล้าสร้างเวลานี้ หรือมีฉะนั้นก็ถ่ายทอดเป็นชื่อของคนอื่น ชื่อของผู้หญิงบ้าง ชื่อของภรรยาบ้าง ชื่อของญาติท่านต่าง ๆ บ้าง แล้วผมขอกราบเรียนถ่อมรัฐมนตรีว่า ท่านจะตั้งกรรมการสอบสวนเรื่องการจัดซื้อที่ดินและการขายที่ดินของธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ท่านอย่าลืมนะครับ อายุความ ๒๐ ปี ครับ

หม่อมราชวงศ์ทองแท่ง ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมเองก็อยากจะตอบคำถามท่าน ผมเข้าใจว่าที่ท่านพูดมายืดยาวนั้นเป็นการบรรยายความ เพื่อจะตั้งข้อซักถาม ผมจึงได้ไม่ตอบ แต่ถ้าซักถามก็ยินดีที่จะตอบครับ อย่างเรื่องที่ท่านถามว่าบรรดาที่ต่าง ๆ ในที่นั้นมีที่เป็นหย่อม ๆ ของผู้ไหนนะ ผมก็ติดขัดที่ว่ากฎหมายห้ามมิให้เอาความลับของทางธนาคารเอามาบอกในที่นี้ว่าใครเป็นเจ้าของที่ดินบ้าง ถ้าผมทำไปก็ผิดกฎหมาย ผมก็ต้องมีความผิด ส่วนที่ท่านถามว่าจะตั้งกรรมการขึ้นสอบสวนคนที่ทุจริตในการซื้อที่ดินนั้น ถ้ามีการทุจริตจริง สอบสวนได้ความว่ามีการทุจริตจริง กระทรวงการคลัง ยินดีจะตั้ง ถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านไม่ทำ ผมทำครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระทู้ถามแล้ว ผมขอพักการ
ประชุมและประชุมต่อตอนบ่ายเวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๒.๔๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอ
ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : หลายครั้งหลายหนแล้วว่าการประชุมสภา
นั้น ขอให้มันตรงต่อเวลา ท่านนัด ๑๔.๐๐ นาฬิกาตรง เดียวนี้เท่าไร ๑๕.๐๐ นาฬิกาเศษแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ๑๔.๓๐ นาฬิกา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ๑๔.๓๐ นาฬิกาเศษ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็จะทำอย่างไรได้ ผมก็คอยดูอยู่ คอยนับอยู่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านควรจะมานั่งเก้าอี้ที่เจ้าหน้าที่นั่งนั้น
เพื่อให้สมาชิกจะได้เกรงอกเกรงใจท่านบ้าง ที่ท่านได้นั่ง.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไปครับ ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราช-
บัญญัติบรรเทาความเดือดร้อนของผู้เช่าเคหะและที่ดิน พ.ศ. ซึ่งนายสมบุญ ศิริธร
พลโท บุครินทร์ ภักดีกุล และนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ เป็นผู้เสนอเลื่อนการพิจารณาจาก
คราวประชุมครั้งก่อน ขอเชิญครับ

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (พระนคร) : ผมและพวกขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
บรรเทาความเดือดร้อนของผู้เช่าเคหะและที่ดินต่อสภานี้ โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้
นี้ .

หลักการมีดังนี้คือ ให้มีกฎหมายบรรเทาความเดือดร้อนของผู้เช่าเคหะและที่
ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย มิให้ต้องถูกบอกเลิกการเช่า หรือถูกขับไล่โดยกะทันหัน จนยาก
ที่จะหาที่อยู่ได้ทันทั่วทั้งที่

สำหรับเหตุผลนั้นมีดังต่อไปนี้ กล่าวคือ โดยที่ปรากฏเนื่องๆ จนกลายเป็นประเพณีว่า การให้เช่าเคหะและที่ดิน เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยในปัจจุบันนี้นั้น มักจะกำหนดเวลาเช่าเพียง ๑ ปี หรือไม่กำหนดระยะเวลาเช่าได้เลย และแม้ที่กำหนดระยะเวลาเช่าไว้ ๑ ปี หรือก็ปีก็ตาม เมื่อครบกำหนดหากผู้ให้เช่ายินยอมให้ผู้เช่าอยู่ต่อไป ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ถือว่าเป็นการเช่าต่อไปโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา สำหรับการเช่าที่มีกำหนดเวลานั้น เมื่อครบกำหนดแล้ว ถ้าผู้ให้เช่าไม่ยอมให้เช่าต่อไป แม้แต่ไม่ได้บอกกล่าวให้ผู้เช่าทราบล่วงหน้า ก็มีสิทธิขับไล่ผู้เช่าได้ทันที ส่วนการเช่าที่ไม่มีกำหนดระยะเวลาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้สิทธิแก่ผู้ให้เช่าที่จะเลิกการให้เช่าได้ ด้วยการบอกกล่าวล่วงหน้าเป็นเวลาเพียง เท่ากับกำหนดเวลาชำระค่าเช่าระยะหนึ่ง แต่ก็ไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้ากว่า ๒ เดือน เช่นถ้าชำระค่าเช่ารายเดือนก็บอกกล่าวล่วงหน้า ๑ เดือนชำระค่าเช่ารายปีก็บอกกล่าวล่วงหน้า ๒ เดือน ในสมัยที่บัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ไม่มีปัญหาตัดคดีขาดแคลนที่อยู่อาศัย แต่ในสมัยนี้ความขาดแคลนที่อยู่อาศัยเป็นปัญหาของสังคม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นบทบัญญัติที่ใช้แก่การเช่าทรัพย์สินทั่วๆ ไป ไม่ได้จำแนกความผิดแผกแตกต่างตามวัตถุประสงค์ของการเช่า ดังนั้นการให้สิทธิแก่ผู้ให้เช่าที่จะขับไล่ผู้เช่าได้ทันทีหรือโดยบอกกล่าวล่วงหน้าเป็นระยะเวลาสั้น ๑ เดือน หรือ ๒ เดือน จึงก่อความเดือดร้อนแก่ผู้เช่าในการหาที่อยู่ใหม่ไม่ได้ทันทั่วๆ ไป จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะจัดให้มีมาตรการอันเหมาะสมเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนดังกล่าวโดยไม่ลิดรอนกรรมสิทธิ์ของเจ้าของทรัพย์สินและไม่กระทบกระทั่งสิทธิของเจ้าของทรัพย์สินเกินกว่าความจำเป็นในการผดุงไว้ซึ่งเสถียรภาพแห่งสังคม ท่านประธานที่เคารพ นี่คือหลักการและเหตุผลที่ ปรากฏในร่างที่ผมเสนอไปยังประธาน และเสนอเข้าสู่สภาฯ นี้ นอกจากนี้เหตุผลดังกล่าวนี้แล้ว ผมก็ใคร่จะขอประธานอนุญาตยกเหตุผลขึ้นมาประกอบอีกสักเล็กน้อย ท่านประธานครับ สภาฯ คงจำกันได้ดีกว่าเมื่อ ปี ๒๕๑๓ สภาฯ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ต่ออายุพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินไปอีก ๑ ปี แต่ผลที่สุดเมื่อสภาผู้แทนได้เสนอร่างกฎหมายซึ่งสภาลงมติเป็นเอกฉันท์ขึ้นไปสู่วุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาก็ได้ลงมติไม่รับร่างกฎหมายนี้และก็ได้ส่งมายังสภาแห่งนี้เพื่อพิจารณาต่อไปในสมัยประชุมคราวนี้เอง และในสมัยประชุมคราวนี้สภาฯ ก็ได้พิจารณา และ

ผลที่สุดก็ไม่ยืนยันมติที่ได้ลงไปไว้ อย่างไรก็ตาม การเสนอกฎหมายดังกล่าวของสภานี้ย่อมเป็นที่ยืนยันและก็เป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นไปเพื่อประสงค์ที่จะบรรเทาความเดือดร้อนของคนยากคนจนในการที่จะได้มีที่อยู่อาศัยโดยมิต้องถูกผู้ให้เช่าขับไล่บ่อยนัก เมื่อกฎหมายดังกล่าวได้ตกไปแล้วขอประทานโทษเมื่อกฎหมายดังกล่าวซึ่งสภาผู้แทนได้ลงมติในปี ๒๕๑๓ ซึ่งเสนอไปยังวุฒิสภาและวุฒิสภาลงมติไม่รับหลักการแล้วนั้น ผมและพรรคพวกก็เห็นว่าเมื่อผู้ให้เช่าไม่มีกฎบัตรกฎหมายที่จะคุ้มครองและบรรเทาความเดือดร้อนเช่นนี้ พรรคประชาธิปไตยจึงได้เสนอร่างกฎหมายอันนี้ขึ้นมา โดยมีหลักการในการที่จะช่วยเหลือผู้ให้เช่า นอกจากช่วยเหลือผู้ให้เช่าแล้วยังมีหลักการที่จะไม่กระทบกระเทือนต่อกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของผู้ให้เช่าจนเกินไปเพราะว่า ท่านประธานที่เคารพ บัดนี้ผมเห็นว่าเมื่อสภานี้ได้แสดงเจตนาไว้แล้วว่าจะได้ช่วยคนยากคนจนในปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย ผมและพรรคพวกจึงได้เสนอกฎหมายนี้ขึ้นมาเพื่อสภานี้ได้พิจารณา ผมหวังว่าสภานี้คงจะได้กรุณาแก่คนยากคนจนผ่านกฎหมายฉบับนี้ออกไปและถึงแม้ว่ากฎหมายนี้จะเห็นแต่เพียงบรรเทาความเดือดร้อนของผู้เช่าเคหะและที่ดินนั้น ผมก็ใคร่จะขอเรียนว่า ลักษณะอันนี้ ฟังๆ ดูเหมือนว่าจะเป็นลักษณะชั่วคราว ก็น่าจะเป็นเช่นนั้น ที่มีลักษณะเช่นนั้นก็เพราะเหตุที่เรา พรรคประชาธิปไตยนี้ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลจะได้พยายามที่จะพัฒนานโยบายเรื่องที่อยู่อาศัย ที่มีเหตุผลที่เหมาะสมแก่สภาวะการณ์ปัจจุบัน ในอันที่จะช่วยให้บรรดาประชาชนผู้ยากไร้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตจังหวัดใหญ่ๆ ทั่วประเทศไทยให้ได้พ้นทุกข์พ้นเคราะห์จากปัญหาเรื่องที่อยู่ ผมจึงขอเสนอกฎหมายนี้เพื่อสภานี้ได้พิจารณา ขอขอบคุณครับ

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ทางรัฐบาลได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอแล้ว แต่ไม่เห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลที่ได้เสนอมานั้น โดยมีเหตุผลอยู่หลายประการด้วยกัน

ในประการแรกจะเห็นว่าพระราชบัญญัติที่เสนอมานั้นก็เป็นการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งได้มีบัญญัติใช้อยู่แล้ว ที่ได้กำหนดระยะเวลาในมาตรา ๔ แห่ง

พระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ ได้กำหนดระยะเวลาของการที่จะแจ้งให้ผู้เช่าทราบได้ล่วงหน้าว่าเป็นระยะเวลาเท่าใด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ให้ใช้ระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่งของที่ได้มีการเช่ากัน แต่จะไม่เกินสองเดือน แต่พระราชบัญญัติใหม่ที่เสนอมานี้กำหนดระยะเวลาไว้ว่าหกเดือนเป็นอย่างน้อย เพราะฉะนั้นหลักการที่ว่าให้เพิ่มเติมการแจ้งสองเดือนหรือหกเดือนนั้น ก็รู้สึกว่าจะไม่มีผลแตกต่างกันมากมายนัก แต่เหตุผลที่สำคัญซึ่งเกี่ยวเนื่องกับที่มาของพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ คือเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเคหะและที่ดินซึ่งได้ตกไปนั้น อันนี้ก็มิใช่เหตุผลอยู่หลายประการซึ่งจะได้เรียนชี้แจงต่อไป สำหรับปัญหาในด้านกฎหมายนอกจากที่เรียนดังที่ได้กล่าวมาแล้วก็มีปัญหาสำคัญว่า การที่กฎหมายนี้ได้เสนอขึ้นมาในระยะเวลาคล้าย ๆ กันเป็นการชั่วคราว ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ชี้แจงมาแล้วเมื่อตะกี้นี้ แต่หลักการแท้จริงของกฎหมายนี้ หาได้เป็นหลักการชั่วคราวไม่ ดังจะเห็นว่าในบทบัญญัตินี้ไม่มีมาตราใดเลยได้กำหนดไว้ว่า เป็นหลักการชั่วคราว ไม่มีกาลเวลาที่ชี้ ถ้ารับหลักการแห่งกฎหมายนี้แล้วก็จะใช้ตลอดไปโดยไม่มีเวลาสิ้นสุด เป็นการขัดแย้งกันอยู่กับประมวลกฎหมายแพ่งที่บัญญัติไว้เป็นกฎหมายถาวรอยู่นั้น

ในประการที่ ๒ ในหลักของกฎหมายนั้นการที่จะเสนอกฎหมายใดขึ้นมา ก็ควรจะต้องมีหลักเกณฑ์เพื่อผดุงความยุติธรรมเป็นหลักใหญ่ จะเห็นได้ว่ากฎหมายที่เสนอมานี้โดยอาศัยหลักการสืบเนื่องมาจากร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินที่ตกไป โดยความวิตกว่าในระหว่างซึ่งไม่มีกฎหมายใช้บังคับนั้น ผู้เช่าจะได้รับความเดือดร้อนจากผู้ให้เช่าในการเป็นคดีในโรงในศาล จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาเพื่อยับยั้งการพิจารณานั้นไว้ แต่ว่าหลักของการที่จะช่วยเหลือผู้เช่าหรือหลักของการที่จะช่วยเหลือประชาชนที่ยากจน ในหลักการของสังคมทั่วไปนั้นย่อมเป็นหน้าที่ของรัฐ หรือจะให้เป็นที่ขององค์การเอกชน หรือมูลนิธิใด ๆ ที่จะมีการช่วยเหลือนั้น ก็ย่อมจะช่วยเหลือด้วยความปรารถนา และด้วยความเต็มใจ ด้วยศีลธรรมตามหลักการที่นิยมใช้กันอยู่ทั่ว ๆ ไปหาได้ไปบังคับ ผู้หนึ่งผู้ใดให้มีการช่วยเหลือโดยออกกฎหมายบังคับไม่ กฎหมายอันนี้ได้ตัดรอนสิทธิของผู้ให้เช่าซึ่งได้มีการช่วยเหลือโดยออกกฎหมายบังคับไม่ได้แล้วแต่มากำหนดขีดขั้นขึ้นใหม่ เพื่อยกเว้นกฎหมายซึ่ง

เป็นหลักทั่วไป เป็นการตัดรอนสิทธิของประชาชนโดยทั่วๆ ไปเป็นเหตุผลประการใดเล่า ที่ จะให้ผู้เช่าต้องรับภาระและผิดชอบในเฉพาะรายซึ่งได้มีการเช่ากันดังที่ได้กล่าวนี้ ส่วนบุคคลคนอื่นซึ่งมิได้เป็นผู้ให้เช่าหรือเป็นบุคคลซึ่งมีฐานะดีเช่นเดียวกัน ไม่ต้องรับภาระเช่นนั้นมันก็ไม่เป็นสิ่งที่ถูกต้องว่าจะให้แต่ผู้ให้เช่าเท่านั้นมารับภาระ ทำไมคนอื่นไม่ต้องรับภาระ ในหลักของการเก็บภาษีหรือการที่จะบีบบังคับ กฎเกณฑ์ประการใดก็ควรจะให้ผู้ซึ่งควรจะได้รับ ภาระรับภาระนั้นได้รับโดยเท่าเทียมกัน ถ้าไม่เท่าเทียมกันแล้ว ก็เป็นเรื่องของรัฐหรือเป็น ขององค์กรหรือเอกชนต่างๆ ที่จะช่วยเหลือดังที่ได้กราบเรียนมาแล้วข้างต้นนี้ อีกประการ หนึ่งหลักการของกฎหมายนี้ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกันกับพระราชบัญญัติควบคุมเคหะและที่ยกเลิก ไปแล้วนั้น ความจริงหลักการของพระราชบัญญัติที่เลิกไปนั้น ได้ควบคุมแต่เฉพาะผู้เช่าและ ผู้ให้เช่า ซึ่งได้มีการเช่ากันมาตั้งแต่สมัยมีภาวะฉุกเฉิน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้นมาเท่านั้น ผู้ ซึ่งมีการเช่าหรือให้เช่าหลังจากกำหนดเวลาดังที่กล่าวแล้วนั้น หากได้มีการต้องบังคับตามกฎหมาย ดังที่กล่าวนั้นไม่ กฎหมายนี้ที่เสนอขึ้นมา เพื่อสืบเนื่องกับกฎหมายที่กล่าวบังคับควบคุมทั่วไป ยกเว้นไม่บังคับในการเช่าตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้มีอยู่บ้าง แต่กระนั้นก็คิดว่าได้ไปยกเว้น ว่าเอาแต่การเช่าที่ได้ควบคุมมาแล้วแต่ พ.ศ. ๒๔๘๕ ไม่ หลักการของกฎหมายนี้ควบคุมการ เช่าทั่วไปทุกหนทุกแห่ง แม้แต่หลังใช้กฎหมายมาแล้ว เพราะฉะนั้นหลักการของกฎหมายนี้ จึงผิดกับวัตถุประสงค์เดิมตามเจตนารมณ์ของท่านที่จะให้เป็นการชั่วคราว หากเป็น เช่นนั้นไม่ในประการที่สองตามมาตรา ๕ ที่เสนอขึ้นมา ที่จะให้อำนาจของศาลรอกการบังคับคดี ในเฉพาะที่ส่วนที่บังคับให้ผู้เช่าออกจากสถานที่กิติ ซึ่งได้กำหนดไว้มีหลายประการด้วย ทั้งนี้ ก็เป็นการก้าวก้าวเข้าไปในดุลพินิจของศาล ซึ่งได้มีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๓ กำหนดไว้แล้วว่า การที่จะบังคับคดีนั้นศาลมีอำนาจเต็มที่ในการที่จะพิจารณา ผ่อนผันให้แก่ผู้ซึ่งต้องหมายบังคับ ตามเหตุผลที่สมควรและเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม การที่มีกำหนดเวลาขึ้นมาใหม่เช่นนี้ และมีกำหนดเสียด้วยว่าไม่เกิน ๖ เดือน สุดแต่ศาลจะ เห็นสมควรแต่รวมกันทุกครั้งไม่เกิน ๖ เดือน เช่นนี้แล้ว ผมคิดว่ากฎหมายที่เสนอมานี้ กลับไม่มีผลดียิ่งกว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้กล่าวไว้แล้วนั้นด้วย เพราะอันนั้นไม่ ได้กำหนดอำนาจศาล ท่านจะให้เท่าไรก็ได้เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม แล้วแต่เหตุผล

ความจำเป็นในคดีนั้น ๆ เป็นเรื่อง ๆ ไป จะทุเลารอการบังคับคดีอย่างไรเท่าไร ก็เป็นเหตุผลของศาลที่จะใช้ดุลพินิจได้ตามสมควร เพราะฉะนั้นเหตุผลเสนอนี้ ทางรัฐบาลก็เห็นว่าไม่สมควรที่จะรับหลักการ ไม่เป็นการดีกว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้อยู่ต่อไปในประการที่ ๓ อยากจะเรียนถึงเหตุผลในทางปฏิบัติ ซึ่งทางรัฐบาลได้เคยชี้แจงมาบ้างแล้ว ในการที่ไม่เห็นสมควรจะรับหลักการในเรื่องที่จะต่ออายุหรือการควบคุมค่าเช่าต่อไปในประการสำคัญก็เห็นว่าการที่จะออกกฎหมายใดมาควบคุมนั้นย่อมจะต้องพิจารณา ถึงความจำเป็นและสำคัญจริง ๆ จึงควรออกเป็นกฎหมาย ในช่วงระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินั้นตกไปรัฐบาลก็ได้พิจารณาเห็นถึงความจำเป็นและสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาเป็นการบรรเทาและผ่อนคลายเป็นเดิรอันของผู้เช่าและผู้ให้เช่า โดยมีคณะกรรมการตั้งขึ้นรับพิจารณาแก้ความเดือดร้อนต่าง ๆ ทั้งหลาย ผู้ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการควบคุม ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้งสิ้นทั่วราชอาณาจักร มีประมาณ ๕๖,๐๐๐ รายในพระนคร-ธนบุรีนี้ราว ๒๗,๐๐๐ ราย ได้มีผู้ยื่นเกี่ยวกับเรื่องความเดือดร้อนในการที่เลิกกฎหมายควบคุมเคหะที่ดินไปเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๑๒ มีผู้ยื่นมาจำนวน ๗๕๐ ราย คณะกรรมการได้พิจารณาทำการประนีประนอมตกลงกันได้ ๕๖๔ รายหรือประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ จำนวนที่ยื่นมานั้นถ้าจะประมาณก็เท่ากับ ๓ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนที่มีการควบคุม ทั้งหมดเพียง ๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น นี่เฉพาะในจังหวัดพระนครและธนบุรี ส่วนจังหวัดที่นอก ๆ ออกไป ปัญหาเล็กน้อยไปมาก เมื่อคิดเฉลี่ยแล้วไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ ในการที่ยื่นมาขอให้คณะกรรมการนี้ได้พิจารณาเพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าแม้จะไม่มีการประมวลกฎหมายใดบังคับใช้ในระหว่างผู้ให้เช่าและผู้เช่า ซึ่งมีคามเดือดร้อนก็ได้มหาเจ้าหน้าที่ และได้มีการประนีประนอมตกลงกันไปถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ดังที่ได้เรียนมาแล้ว และในขณะนี้บุคคลซึ่งจะมายื่นนั้นก็ยังมีจำนวนน้อยมาก ไม่เป็นเหตุผลประการใดเลยที่ทางราชการจะต้องเป็นห่วงเพราะเชื่อว่าได้ดำเนินการไปตามที่สมควรแล้ว ด้วยเหตุผลดังที่ได้เรียนชี้แจงมานี้ทางรัฐบาลจึงเห็นว่า ไม่ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมอยากจะขอกราบเรียนแก้ไขข้อที่
ท่านรัฐมนตรีแถลงมาว่า กฎหมายนี้ไม่สมควรจะรับหลักการ คือ ในปัญหาเบื้องต้นก็มีปัญหาว่า

กฎหมายที่มันขัดต่อกฎหมายแพ่ง อ้างเหตุเป็นอย่างนั้น แต่ว่าโดยหลักกฎหมายแล้วกฎหมายนี้
 ขัดกันเองหรือครับ ถ้าเราจะเขียนกฎหมายยกเว้นกฎหมาย กฎหมายพิเศษมันยกเว้นกฎหมาย
 ทั่วไป ประมวลกฎหมายแพ่งกำหนดไว้จริงว่าการบอกกล่าวเพื่อขับไล่ผู้เช่าเนะไม่เกิน ๒
 เดือน ถ้าระยะเวลาเช่าน้อยกว่านั้นก็บอกตามระยะเวลาเสียค่าเช่า แต่ว่าการที่จะขยาย ๖
 เดือนนี้ก็มันเป็นกฎหมายพิเศษสำหรับที่อยู่อาศัยสำหรับคนจน เพราะในกฎหมายนี้ได้กำหนด
 ไว้แล้วว่า การเช่าที่บังคับตามกฎหมายนี้เฉพาะค่าเช่าต่ำ สำหรับค่าเช่าสูงไม่เกี่ยวเลย จะเห็น
 ได้ว่านี่เขียนขึ้นมา สำหรับคนยากคนจนที่ไม่มีที่จะไปแท้ ๆ ค่าเช่าต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาทลงมา
 เพราะฉะนั้นในทางหลักกฎหมายผมเห็นว่าไม่ขัด เพราะว่าอาศัยหลักกฎหมายพิเศษยกเว้น
 กฎหมายทั่วไปได้ ไม่เป็นการลบล้างประมวลกฎหมายแพ่ง อีกอันหนึ่งท่านรัฐมนตรีพูดถึงว่า
 กฎหมายนี้ ไม่ใช่เป็นการชั่วคราว แต่มันใช้บังคับตลอดไปนั้น ถูกครับ คือ ท่านบอกว่า
 พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าก็เพียงแต่ใช้บังคับชั่วคราว อันนี้ก็ควรจะได้หลักเดียวกัน แต่
 นั้นไม่ใช่เหตุผลของกฎหมายนี้ กฎหมายนี้เขียนขึ้นมาไม่ใช่อาศัยพระราชบัญญัติควบคุม
 ค่าเช่าเลยแต่รับเอาสถานการณ์ที่ว่าพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่ามันเลิกไปแล้ว ทำอย่างไรถึง
 จะหาทางผ่อนผันให้คนยากคนจนที่จะต้องมีที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน อะไรต่าง ๆ
 เหล่านี้ ต้องเช่าบ้านเขาอยู่เนี่ย ได้มีทางทยอยออกบ้าง เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องชั่วคราวไม่ชั่วคราวนี้
 มันไม่เกี่ยวกัน กฎหมายนี้ไม่ใช่กฎหมายควบคุมแก้ไขหรือเพิ่มเติม พระราชบัญญัติควบคุม
 ค่าเช่าซึ่งเรารับว่าตกไปแล้ว แต่เป็นกฎหมายพิเศษอันหนึ่งบัญญัติไว้ว่าการจะขับไล่ไล่ส่งคน
 ที่เบี้ยน้อยหย่อนน้อย วัดเอาตามค่าเช่าที่เสียกันต่ำกว่าเดือนละพันบาทนี้ขอเวลาสักหน้อย
 หนึ่ง ประมวลแพ่งให้ ๒ เดือนขอเป็น ๖ เดือน นี่แหละสาระนั้นก็มีแต่เพียงเท่านี้ ซึ่งก็ไม่
 น่าจะเสียหลักเกณฑ์ในกฎหมายประการใดแล้วก็ไม่มีเหตุผลที่จะเอาไปคาบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
 ควบคุมค่าเช่า มันคนละอันครับ นี่ไม่ใช่ เป็นกฎหมายผ่อนผันให้ผู้เช่าซึ่งจะถูกขับไล่ ได้
 อาศัยอยู่ไปเป็นพิเศษ ๖ เดือน เพื่อจะได้หาทางขยายหาที่อยู่ใหม่ได้ เพราะปัจจุบันนี้
 การที่ให้โนติสกัน ๑ เดือนมันไม่พอเวลา ๑ เดือน แต่ก่อนมันพอจะหาได้เวลานี้ที่ คน
 อยู่กันมากเข้า กว่าจะไปหาที่ว่างได้มันนานเหลือเกินครับ ๑ เดือนมันไม่พอ ถ้าจับปลัดจับผลู
 ไปบังคับคดีเข้า คนก็ไปนอนกลางถนน มันเป็นที่น่าทุเรศ เป็นอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้น

กฎหมายอันนี้คนละอัน ท่านรัฐมนตรีท่านบอกว่ามันหลักใหญ่ ท่านบอกว่าหน้าที่หาที่หาทางให้คนอยู่นี้มันเป็นหน้าที่ของรัฐ ไม่ควรเอาผลร้ายไปโยนใส่ชาวบ้านเขา นี่จริง ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง จริงครับ ผมไม่เถียงข้อนี้ ที่นี้รัฐท่านไม่ทำนี่ครับ จะทำอย่างไร รัฐไม่ทำหาที่ให้คนอยู่ไม่พอ ไม่พอยุ่จะให้ทำอย่างไร ตาตาๆ ก็ต้องขออาศัยช่วยกันบ้าง เมื่อรัฐบาลท่านไม่ช่วยแล้ว จะให้ทำอย่างไร จะบังคับให้ไปนอนกลางถนน เพราะรัฐบาลไม่ช่วย ก็บอกว่ารัฐบาลต้องช่วย รัฐบาลก็ไม่ช่วย ก็ไปนอนกลางถนนอย่างนั้นหรือ ก็ไม่ได้ นี่ก็ต้องอาศัยขอความกรุณาจากคนที่ให้เขานี้แหละ บอกว่าแทนที่จะเป็นเดือนหนึ่งขอเสีย ๖ เดือนเถอะเพื่อน ไม่เช่นนั้นคนไปนอนกลางถนนเป็นที่น่าสมเพชเวทนา แต่ว่ารัฐบาลทำหน้าที่ถูกต้องแล้วควรจะมีครับ ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย ที่อื่นที่สิงคโปร์เขาทำกันได้ เขาเอาเงินของบริษัทมาทำโน่นนี่ ที่อยู่ไม่ขาดแคลน ปัญหามันก็ไม่เกิดขึ้น แต่ที่นี้เราจะต้องรับว่าปัญหามันมีแน่ เรื่องที่อยู่ขาดแคลน สำหรับตัวเลขที่ท่านรัฐมนตรีให้มานะ ผมก็เชื่อว่าท่านได้มาอย่างนั้นจริงๆ ว่าคนที่มาร้องขอยื่นคำร้องขอผ่อนผันนะเพียง ๗๐๐ ราย แต่ว่าท่านไม่ทราบ ในฐานะผมเป็นทนาย มาที่สำนักงานผมมากมายก่ายกองเหลือเกินครับ แล้วไม่รู้ว่าจะช่วยได้อย่างไร เขาไม่กล้าไปหารัฐบาล เขาเชื่อเสียด้วยเขาไม่ได้ ที่ไปหาทนาย แล้วก็ไปต่อสู้อุบัติไม่สำเร็จ เขาถูกขับไล่ออกไปแทบจะว่าไปนอนกลางถนนนี่แยะ วันก่อนสักเดือนหนึ่งมาหาผมนี่ เดินขบวนกัน ผมยังห้ามไว้ บอกว่าอย่าไปยุ่ง ไม่ได้นะลำบาก เดียวถูกตำรวจจับ อะไรต่างๆ เหล่านี้ เหล่านี้ มันจะไม่รู้ถึงท่านรัฐมนตรี ถ้าเขาไม่ไปที่นั่น แล้วคนที่ถูกขับไล่นี้สังเกตดู โดยเฉพาะค่าเช่าต่ำนะ คนยากคนจนไม่ค่อยมีความรู้หรือครับ แม้รัฐบาลก็กรุณาตั้งกรรมการสำหรับผ่อนผันก็ 모르 ผมถามทำไมไปกัน ก็บอกว่าไม่ทราบ ไม่ทราบเลย อย่างนี้เป็นต้น ก็บอกให้ไป บอกว่าไม่กล้าไปเดี๋ยวจะไม่ได้ผลอะไรอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นตัวเลขที่แสดงมาว่าคนมายื่นเพียง ๗๐๐ ราย จาก ๒ หมื่นราย แล้วก็อย่างนี้ก็ไม่แน่นอนนัก แต่ผมยืนยันได้ว่าฐานะเป็นทนาย ที่สำนักงานผมนะ เรื่องมันเข้าครับ เดือนหนึ่งตั้งสองสามรายครับมาเสมอ เรื่องถูกขับไล่นี้ ผมไม่รู้ว่าจะช่วยได้อย่างไร ก็บอกเขา พระราชบัญญัติมันล้าไปแล้ว ไม่จะทำอย่างไรก็ไปขอความกรุณาเจ้าของที่เขา ถ้าไม่สำเร็จก็ไปศาล ก็ไปตะแคงอะไรต่างๆ ก็เป็นความยากแก่โรงศาลเป็นอันมาก นี่ก็เป็นข้อเท็จจริงที่มันยังขัดแย้งกันอยู่ ที่นี้อีกข้อหนึ่ง ที่ท่านรัฐมนตรีท่านกล่าวมาว่า การที่บัญญัติ

กฎหมายอันนี้เป็นการก้าวก้าวอำนาจศาล นี่ผมไม่เห็นด้วยครับ คืออำนาจศาลนั้นเกิดขึ้นกับตัวบทกฎหมาย สภานี้เป็นสภานิติบัญญัติ เมื่อออกกฎหมายอย่างไรไปแล้ว ศาลก็บังคับตามแล้วศาลจะไม่นึกว่าเป็นก้าวก้าวศาลอย่างไรเลย วิธีพิจารณาความแพ่งมันบัญญัติไว้จริง ว่าในการบังคับคดีนะให้เป็นดุลยพินิจของศาลที่จะกำหนดตามที่เห็นสมควรถูกต้องครับ นี่ไม่เถียง แต่โดยเฉพาะปัญหาเรื่องการเช่า แม้แต่กฎหมายแพ่งก็จำกัดดุลยพินิจของศาลว่า อย่างน้อยก็ต้อง ๑ เดือน ศาลไปให้ต่ำกว่านั้นไม่ได้เพราะฉะนั้นมันแล้วแต่เรื่องแล้วแต่รายบางที่เมื่อมีกฎหมายพิเศษกำหนดเวลาไว้ที่ว่า ศาลจะต้องบังคับคดีนานสักเท่าไรก็เป็นไปตามกฎหมายนั้น และอย่างนี้ไม่ถือว่าเป็นการก้าวก้าวอำนาจศาล แต่เป็นการที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะได้วางกฎเกณฑ์ให้ศาลปฏิบัติตามกฎหมาย นี่ผมว่าไม่น่าจะถือเป็นข้อขัดข้อง ที่นี้จะมาพูดกันว่ากฎหมายที่จะออกนี้เป็นกฎหมายที่จำเป็นหรือไม่และสำคัญหรือไม่ นี่ก็มีคนร่ำร้อง ผมในฐานะผู้แทน ก็มีคนร่ำร้องบ่อยๆ ในฐานะเป็นทนายก็มีคนมาร้องบ่อยๆ ไม่รู้ว่าไปไหนถูกเขาไล่เนี่ย จะไปนอนกลางถนน ลูกเต้าก็มี ก็นี่ก็แล้วแต่จะดูในทรรณะอย่างไรสำหรับคนที่ประสบภัยต้องถูกขับไล่เนี่ยเป็นเรื่องที่สำคัญ แน่ละครับ ที่นี้ถ้าตราบได้รัฐบาลยังไม่ได้มีโครงการที่จะให้ที่อยู่อาศัยคนได้พร้อมเพรียงอย่างนี้ มันก็จำเป็นจะต้องมาร้องขอ พวกเจ้าของที่ดินต่างๆ ด้วยกันให้มาช่วยกันบ้าง แต่ว่าถ้าสำหรับคนที่มีความจำเป็นที่จะให้กันได้เกินกว่าพันบาท เราไม่เหลียวแลหรอกครับ นี่บังคับแต่คนเบี้ยน้อยหอยน้อยอยู่ในบ้านเล็กๆ ๆ ที่ให้เช่าราคาต่ำกว่าพันบาท สำหรับคนเหล่านี้เท่าที่ผมเห็นว่ามีความจำเป็นและเป็นเรื่องสำคัญมาก พวกเราจะมีบ้านอยู่ ไม่ต้องถูกขับไล่ มีที่นอนถ้าเราไปโดนตกอยู่ในลักษณะที่จะต้องถูกขับไล่ มีลูกมีเต้าไปนอนกลางถนนนี่มันเป็นเรื่องคอขาดบาดตายเป็นอย่างยิ่ง ไม่รู้จะไปทางไหน จะทิ้งท่าเลกรุงเทพฯ ๑ ไปหากินที่อื่นก็ทิ้งไม่ได้ คนอพยพเข้ามามากเหลือเกิน ท่านประธานครับ เวลานี้กรุงเทพฯ ๑ เวลานี้พลเมืองตั้ง ๓ ล้านคน เป็นชาวต่างจังหวัดเป็นส่วนมาก การทำมาหากินที่ต่างจังหวัดฝืดเคืองก็ไหลมาเทมาก็มาประสบปัญหาเหล่านี้ นักเรียนเข้ามาเรียนหนังสือก็ประสบปัญหาเหล่านี้ เพราะฉะนั้นสำหรับคนที่ต้องเผชิญกับภัยที่จะต้องถูกขับไล่ไล่ส่งจากอาคารนี้มันเป็นเรื่องสำคัญมาก ผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ สมควรที่จะออกกฎหมายช่วย

บุคคลเหล่านี้เพียงให้มีวิธีที่จะผ่อนผันลืมหำอำปากขอเวลาสัก ๖ เดือนจนกว่าไปหาที่อยู่ใหม่ได้ สารระมันก็มีเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : ผมอยากจะลุกขึ้นมาสนับสนุน พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่รัฐมนตรีช่วยว่าการถวิล สุนทรศารทูล ได้กล่าวแทนรัฐบาลไม่รับหลักการไป ปัญหากฎหมายนั้น คุณเสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้กล่าวไปแล้วนะครับ ก็ได้ได้ข้อกล่าวหาแต่ผมอยากจะยกอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ อ้ายข้ออ้างทั้งหลายในแง่กฎหมายแพ่งก็ดี อาญาก็ดีมันเป็นการเล่นคำพูด การหาข้ออ้างทางกฎหมายเพื่อซ่อนความตั้งใจอันแท้จริง ผมเป็นผู้แทนราษฎรมาเป็นปีที่ ๓ ผมได้ตระหนักเดี๋ยวนี้เองว่ารัฐบาลชุดนี้ พรรคนี้ นี่ผมไม่สามารถจะร่วมอะไรหรือเห็นด้วยอะไรได้นี่ว่าคราวนี้เห็นชัดเลยว่าอยู่เพื่อคนรวยหรือเพื่อคนจน อยู่เพื่อเจ้าของที่ดิน เจ้าของบ้านเช่า หรือจะอยู่เพื่อคนจน ท่านประธานที่เคารพ เมื่อปีกลาย พ.ร.บ. ควบคุมค่าเช่าและเคหะสถานได้ผ่านสภาโดยมติเอกฉันท์ขึ้นไปยังวุฒิสภาถูกยับยั้ง พวกเราได้ออกความเห็นกัน มีจดหมายมากมายมาถึงยังหัวหน้าพรรคต่าง ๆ ผู้แทนต่าง ๆ ผมเองก็ได้รับจดหมายประณามมาจากบรรดาเจ้าของที่ดิน บรรดาเจ้าของบ้านเช่า ด่าประณามผู้แทนราษฎร ที่ได้ปกป้องเพื่อคนจนทั้งหลาย เสร็จแล้วเป็นอย่างไร จากนั้นมากคนถูกไล่เพียงเท่าใด ขณะนี้ที่สำนักงานของผมครบครันหนึ่ง ๑๒ คนไล่ออกไปเลย ให้เพียง ๓,๐๐๐ บาท เอามาียดอนนอนอยู่ที่โรงพิมพ์ ๑๒ คนครับ นอนเหมือนกับไม่ใช่คน ลูก ๘ คนรับจ้างพับกระดาษโรงพิมพ์ รัยจ้างพับกระดาษได้เงินชดใช้เพียง ๓,๐๐๐ บาท ไล่เขาออกไปเพื่อสร้างสวรรค์ชั้นฟ้าในกรุงเทพ ฯ แล้วรัฐบาลนี้ประกาศว่าอย่างไรนโยบายนี้ นโยบายนี้บอกจะทำเพื่อประชาชนคนจน แล้วทำไมทำเพียงเจ้าของที่ดิน ผมไม่อยากจะพูด มีรัฐมนตรีกี่คน วุฒิสมาชิกกี่คนที่มาเป็นเจ้าของบ้านเช่าแต่่นโยบายที่แถลงไว้ทำไมมากลับคำพูดเสีย ผู้แทนราษฎรที่เราได้ให้คำสัญญาแก่ประชาชนกันมาไม่ว่าพรรคไหน อ้ายนี้เด่นชัดที่สุด อย่างอื่นยังเถียงกันได้ แต่ปัญหาค่าเช่าซึ่งคนมันจะตายกันอยู่ในกรุงเทพ ฯ ในต่างจังหวัดนี้เป็นปัญหาที่ชัดที่สุดเลย คนเห็นหนังสือพิมพ์ทุกวัน นอนตามข้างถนน นอนแม้กระทั่งสวมสาธารณะ คนเหล่านี้มีอาชีพที่ไหน การประกันสังคมมีไหมแล้วท่านจะเอางบประมาณไปปีละ ๓๕๐ ล้านปราบพวกก่อการร้าย เอาราชการกลับไปปีละ

๕๐๐ ล้านไปปราบพวกก่อการร้าย แล้วท่านจะปราบไหวไหมคนเหล่านี้ นะครับ อีกหน่อยจะเกิดสงครามกองโจร มันเอเบิล เกอริลลา (able guerilla) คือในเมือง แล้วใครจะรับผิดชอบ อีก ๒๐ ปีใครจะรับผิดชอบ คิวบาเกิดไม่ใช่เพราะอย่างนี้หรือ ปฏิวัติหลายประเทศเพราะอะไร ผมไม่ได้พูดนี้ หวังดีต่อท่านหรอก แต่อย่างน้อยไม่ยากเห็นเมืองไทยมันต้องหลังเลือดกันอีก ๕ ปี ๑๐ ปี หลายๆ ท่านอาจจะต้องตายไปแล้ว แต่ลูกหลานเราซิ อ้ายนี้ผมพูดด้วยความรู้สึกว่าเป็นเบื้องหลังมาเป็นอย่างไร เมื่อ ๒ อาทิตย์ที่แล้วหลังจากวุฒิสภาซึ่งแต่งตั้งมาโดยรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญเป็นตัวแทนโดยพระมหากษัตริย์แต่งตั้ง อ่างพระมหากษัตริย์เป็นตัวแทนประชาชนชาวไทยซึ่งไม่ได้รับเลือกตั้ง คัดค้านกฎหมายนี้จนตกไป เจ้าของบ้านเช่า เจ้าของเคหะสถานสามารถที่จะใช้สิทธิเสรีภาพขับไล่ มีอะไรขึ้นมา มีโครงการพัฒนา มีศูนย์การค้า มีสารพัด คนจนก็ถูกไล่ออกๆ ไปอยู่ตามรู ตามซอก ตามตรอก ท่านไม่เคยเห็น ผมเคยเห็น เดียวนี้ผมก็เห็นอยู่ทุกเช้าในสำนักงานของผม แล้วมา ๒ อาทิตย์ที่แล้วเราเสนอกลับมาอีกครั้งหนึ่ง ตามวิถีกระบวนการกฎหมายแพ้ไป ๗๐ ใน ๕๐ ไม่สามารถได้คะแนน ๑๑๐ ตามรัฐธรรมนูญ ตกไป นี่เสนอเข้ามาใหม่ ไม่เอาอีก อ่างกฎหมายนั้นกฎหมายนี้ ผมอยากจะถามรัฐบาลนี้ ก็ฝากประกาศเสียเลยจะเป็นรัฐบาลทำไมจะต้องมหาลอก แกลงนโยบายต่อประชาชนว่าจะทำเพื่อประชาชนชาวไทย ผมรู้สึกเสียใจมาก แล้วผมฟังตระหนกได้เดี๋ยวนี้เองว่ารัฐบาลนี้ อยู่เพื่ออะไร อยู่เพื่อชนชั้นไหนกัน และท่านเอาภาษีอากรผม ผมเองก็เสียเยอะเยอะ ประชาชนภาษีห้องที่ ภาษีทุกสิ่งทุกอย่างเก็บไปนี่เก็บไปได้ปีก็ร้อยล้าน แล้วเอาไปปราบ แล้วจะปราบได้อย่างไร เอาไปเพื่อใครกัน ท่านประธานที่เคารพ การที่อ้างสถิติว่าเพียง ๓-๑ เปอร์เซนต์นั้น ใครจะมาร้องเรียนราชการในเมื่อราชการ รัฐมนตรีช่วยๆ เองก็พูดว่าเป็นข้าราชการมาก่อน เป็นตัวแทนของเจ้าของที่ดินของนายทุน แล้วใครจะมาร้องเรียน เหมือนท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เขามาร้องเรียน ผมมาร้องเรียน ผู้แทนเต็มไปหมด เขาไม่ได้ชมชานไปหารัฐบาลหรอก เขาไม่มีที่พึ่ง แต่ว่าขอประทานกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า ขณะนี้คนจนมันเพิ่มขึ้นทุกวัน ช่องว่างระหว่างคนจนคนไม่มีงานทำ มันสูงขึ้นทุกวัน แนวโน้มของคนจะมาหาบ้านเช่ามันมากขึ้นทุกวันๆ รัฐบาลเคยแก้ไหมปัญหานี้ ยิ่งกว่านั้นในหลักวิชาการรัฐบาลเอาความเจริญมาอยู่ในกรุงเทพฯ หมด การศึกษา ความเจริญ ความปลอดภัย คนก็เข้ามาเรียนหนังสือในกรุงเทพฯ คนมาหา

อาชีพในกรุงเทพ ฯ คนมาทำงานในกรุงเทพ ฯ แล้วคนเหล่านี้เป็นใคร ไม่ใช่ลูกหลานคนจน หรือ จะมาอยู่ที่ไหน มาอยู่ตามคลองอย่างนั้นหรือ มาอยู่ตามคลองหรือตามบันไดบ้านหรือ หรือมาอยู่ตามโรงรถของท่าน ท่านก็ไม่ให้อยู่ จะมาอยู่ที่ไหน คนเหล่านี้มันเพิ่มขึ้นทุกวัน สถิติ ๓ เปอร์เซ็นต์ ๑ เปอร์เซ็นต์ ที่ท่านอ้างมานั้น ไม่มีความหมายหรอก นี่ผมพูดด้วยความว่า การที่รัฐบาลไม่รับหลักการนี้ผมเสียใจมาก เสียใจที่ว่าไม่มีอะไรคุ้มครองแก่คนจนเลย อะไร จะประกันสังคม อะไรประกันความจนของคน ๓๕ ล้านคน มีคนรวยเท่าใด ผมขอถามหน่อย ชี มีเจ้าของบ้านเช่ากี่คน มีถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ไหม ทำไมท่านมาปกป้องผลประโยชน์ของคน เหล่านี้ ภาษีก็เก็บถูกอยู่แล้ว ภาษีสรรพสามิตที่แล้วก็ไม่ขึ้น ภาษีทางทรัพย์สิน ภาษีสิ่งเหล่านี้ แล้ว ท่านเองบประมาณปีก็ไม่พอ นี่จะขึ้นภาษีอีก ๒๙,๐๐๐ ล้านบาท ส่วนใหญ่ไปอยู่เรื่องปราบปราม ท่านจะปราบไปทำไม ในเมื่อท่านจุดไฟในหัวใจแล้วมันก็เป็นพวกผู้ก่อการร้าย คนมันจน ท้องมันหิวเข้ามา นี่ท่านก็กดไว้ แล้วก็เอาเงินเราไป ไม่ใช่เพียงคนจน ประเทศชาติเอาเงิน ท่านเอา ไปมันก็สูญเสียกันหมด ชาวสื่อจะขึ้นภาษีอีก นายกรัฐมนตรีปฏิเสธทว่าหนังสือพิมพ์โกหก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรับปากจริงไม่จริงเล่นกันอยู่ แต่เพราะต้องการเงินแล้วเงิน เอาไปไหนหมด ปีนี้ ๓๗๕ ล้านบาท ต้องการปราบปรามอีก คนมันก็หลังไหลเข้ามา ท่านประธาน ที่เคารพ ผมรู้สึกเสียใจจริง ๆ ไม่ชนะหรอกวันนี้ แต่จะได้รู้โฉมหน้าว่าการปกครองประเทศนี้ พูดกันในนี้ต่อหน้าเสวตฉัตรนี้ว่า เขาปกครองเพื่อใคร คนก็เปอร์เซ็นต์ ทำไมท่านไม่เห็นแก่ คนเข้าบ้านทั้งหลาย เรื่องกฎหมายไม่ต้องพูดถึง กรรมการกฤษฎีกาก็ไม่ต้องพูดถึง มีแต่ทำ อย่างไม่ระแวงเอาความรู้ทางกฎหมาย กลไกหรือยุทธวิธีการเล่นลั่นหรือวิธีซิมเมทริก (Symmetric) เขาเรียกว่าอย่างนั้น เพื่อจะกีดกันไม่ให้กฎหมายเป็นประโยชน์แก่ประชาชนออกมา ท่านประธาน ที่เคารพ การเลือกตั้งทั้งหลายผ่านมาทั้งในกรุงเทพ ฯ สุโขทัย ร้อยเอ็ด ชัยนาท ก็เห็นอยู่แล้ว การเอาสิ่งเหล่านี้ไปพูดก็หาว่าโจมตีรัฐบาล แล้วจะต้องมีอะไรเกิดขึ้นด้วย ชัยชนะที่ได้มาก็ ไม่ใช่ชัยชนะของนโยบาย จะบอกให้ ประชาชนจน นี่ผมไม่ใช่อ้างถึงว่าสุโขทัยสกรปรก เราจะ รู้กันว่าอะไรจะเกิดขึ้น แต่ผมอยากจะเรียนให้ทราบว่าเป็นประชาชนนั้น กำลังจนและที่กำลังมีการศึกษา แต่คนไม่มีงานทำ ไม่มีที่จะอยู่ ผมยกตัวอย่างสุโขทัย ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ขณะนี้ของ ผู้เจ็บป่วยในโรงพยาบาล ผู้ที่อยู่โรงพยาบาล ล้วนแต่ถูกยิงเป็นฆาตกร คนเหล่านี้หนุ่มแน่นขึ้นมา

งานไม่มีทำ บ้านไม่มีอยู่ก็ต้องเสาะแสวงหางานทำในเมืองหลวง ในเขตเทศบาลสุโขทัย ในจังหวัดใหญ่ ๆ คนเหล่านี้จะมาอยู่ที่อย่างไร ก็จับไปซีครับ เพิ่มกำลังตำรวจ ๑,๐๐๐ คน ๕,๐๐๐ คน ของงบประมาณเข้ามา แล้วเงินเหล่านี้เอาไปจากไหน เงินทองก็เสียไม่กี่บาท ท่านมีความสุขสบายกัน เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ อย่าไปคิดปราบคอมมิวนิสต์กันเลย ถ้าท่านไม่ปราบจากภายใน ท่านทำอย่างนี้เหมือนกับจุดไฟคอมมิวนิสต์ขึ้น ท่านทำอย่างนี้เหมือนกับจุดไฟผู้ก่อการร้ายขึ้น ท่านทำอย่างนี้เหมือนกับจุดไฟแห่งความโกรธแค้นและเคียดแค้นขึ้น ถ้าเมืองไทยมันลุกเป็นไฟขึ้นมา อีก ๕ ปีข้างหน้าใครจะรับผิดชอบ ถ้าท่านเสียชีวิตไปก่อนฝ่ายปกครองผมก็อยากเห็นว่ากระดูกท่านจะว่อย่างไร นี่มันเป็นอย่างนี้ แล้วจะต้องการความสามัคคีกันได้อย่างไร ระหว่างพรรคการเมือง จะต้องการความร่วมมือกันได้อย่างไร ในเมื่อผลประโยชน์ส่วนหนึ่งอยู่เพื่อชนส่วนใหญ่ แต่อีกส่วนหนึ่งอยู่เพื่อชนส่วนน้อย ไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ มันเหมือนน้ำกับน้ำมัน ขณะนี้ที่สามรถมายืนในสนามนี้อดทนเต็มที่แล้ว อดทนเต็มที่แล้วที่มายืนในสนามนี้ มามองหน้ากันนี้ประนีประนอมกันนี้ พูตไปซิว่าทำไมฝ่ายค้านไม่สามัคคีกัน ทำไมฝ่ายค้านไม่ร่วมมือรัฐบาล ทำไมเรามาเล่นการเมืองอย่าง สปิริต (spirit) มันไม่ใช่เล่นการเมือง เรามาตัดลินปัญหาประเทศชาติกัน ทำไมสิ่งเหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมพูดด้วยความรู้สึก อันนี้มันเป็นสัญลักษณ์ครับ เห็นชัดที่สุดตรงกฎหมายอันนี้เข้ามาสองอาทิตย์ที่แล้วก็หมดไปทีแล้ว กลับมาทีนี้อย่างน้อยก็รับหลักการ อันนี้ไม่รับหลักการอีก และผมก็ถามว่ารัฐบาลได้ทำอะไรแล้วบ้าง ในการป้องกันคนไม่ให้เข้ามาในเมืองหลวง ไมเกรชั่น (migration) นี้ ขอพูดภาษาวิชาการหน่อย ว่าคนบ้านนอกเข้ามาในกรุงเทพ ฯ เป็นคนจนส่วนใหญ่ที่มาเสาะแสวงหาโอกาสที่ดีในชีวิตเหล่านี้ เขาจะมีมาตรการอะไร จะให้เขาอยู่ตามคลอง ตามถนนหรือ คนจน ๆ ที่ถูกไล่ออกไปนี้ กราบขออภัยเถอะ มันมีความรู้สึก มันมีความรู้สึกท่านประธานที่เคารพ ท่านเป็นผู้แทนเหมือนกับผม ผมอาจจะมีความรู้ แต่ความรู้ก็ใช้ไม่ได้ แต่ความรู้สึกนั้นมันไม่ได้เรียนกัน มันต้องไปเอามาจากการพบประชาชน มันเอามาจากความรู้สึกที่ไม่ยอมขายอุดมการณ์ สิ่งเหล่านี้เรามาต่อสู้เพื่ออะไรกัน ในนี้ยกมือก็แพ้ทุกครั้ง นี่ผมขอฝากไว้ว่า เราจะทำอย่างไร แค่นี้ก็ยังไม่ยอม แล้วจะมีอะไร มาตรการอะไรควบคุมเพื่อช่วยคนจน วันก่อนรัฐมนตรีประภาส จารุเสถียร นั่งตรงนี้ ผมจำได้ สมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งถาม เราทำไมไม่สร้างบ้านเช่าสี่ชั้น โพรเจก (housing project)

บ้านพัก เขาบอก เราไม่มีเงินนี้ เราไม่เหมือนสิงคโปร์ สิงคโปร์เขาดูแลคนได้หมด เราไม่มีเงิน
 อย่างนั้นใครเป็นรัฐบาลก็ได้ บอกไม่มีเงิน แต่พอถึงจะแก้ปัญหาคบคุมไม่ให้คนรวยกดขี่
 คนจน อย่างน้อยก็แก้ปัญหาประเทศชาติ อย่างเลวที่สุดก็เพื่อคุณธรรมในหัวใจก็ไม่ยอม แล้วมา
 เป็นรัฐบาลกันได้อย่างไร แล้วจะมาเรียกร้องความร่วมมือจากฝ่ายค้านได้อย่างไร และเราเป็น
 ผู้แทนมาในสภา มาเพื่ออะไร ในเมื่อคนส่วนใหญ่ ไม่ว่าในพระนครหรือในต่างจังหวัด
 กว่าครึ่งหนึ่งผู้ที่มีสิทธิออกเสียงนั้นเป็นคนจนทั้งนั้น เขาต้องการเราามาเพื่อมาเป็นตัวแทน
 ปกป้องผลประโยชน์ของคนจน ท่านประธานที่เคารพ ผมเสียใจมาก ประเด็นไม่มีอะไรมากเลย
 เราไม่ต้องพูดหลักการกันมาก แต่ที่พูดมามากนี้มันเป็นแต่การพูด การพูดถึงความรู้สึก มัน
 เป็นการแสดงให้เห็นถึงความขาวและดำที่ฝ่ายใดยืนอยู่เพื่ออะไร ใครยืนอยู่เพื่อผลประโยชน์ของ
 ประชาชน ใครยืนอยู่เพื่อผลประโยชน์ของคนไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์
 ของประเทศชาติ แต่ท่านประธานที่เคารพเหนือสิ่งอื่นใดก็คือว่า ใครยืนเพื่อคุณธรรม ใครไม่มี
 แม้แต่คุณธรรมในหัวใจ ขอบพระคุณมากครับ

นายเสริม โลกเลื่อง (อุตรดิตถ์) : ผมอยากจะขอชมเชยเพื่อนสมาชิก ที่มีความ
 ท่วงไຍในเรื่องความเดือดร้อนของประชาชน แต่ผมก็มีความเห็นด้วยกับรัฐบาล ในอันที่ต้องยึด
 หลักการ เพื่อความยุติธรรมแห่งสังคม เพราะกติกาใดๆ ของเกมส์ (games) ทุกชนิดนั้น มีไว้
 เพื่อให้ผู้เล่นได้รับความเป็นธรรม ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้จะเสนอมาเพื่อให้เกิดความเป็น
 ธรรมแก่ประชาชนทั้งชาติแล้ว ผมคนหนึ่งที่จะยอมรับนับถือ และสนับสนุนอย่างสุดฝีมือ
 และสุดหัวใจ กฎหมายฉบับนี้ต้องการจะเชิดชูต่อผู้เช่าเท่านั้น ผู้ให้เช่าไม่มีหัวใจหรืออย่างไร
 การกระทำเช่นนี้ การเสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเป็นการตัดสิทธิ สิทธิของผู้อื่น
 ซึ่งมีกฎหมายแม่บท คือรัฐธรรมนูญรับรองไว้แล้วว่า บุคคลย่อมมีความเป็นปกติสุขในการที่
 จะครอบครองทรัพย์สินของตน เหตุไฉนเล่าเราจึงจะมออกกฎหมายอันนี้ ลบล้างกฎหมาย
 แม่บท ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุดของชาติอยู่เดี๋ยวนี ถ้าหากว่าเราจะพิจารณากันว่าการกระทำใดๆ ที่
 มันเกิดขึ้น หรือมีความเดือดร้อนเกิดขึ้นจากผู้เช่ามันเกิดจากรัฐบาลนี้ ผมคนหนึ่งที่จะต่อสู้
 แต่มันไม่ได้เป็นไปเพราะว่ารัฐบาลนี้กระทำการดังนั้นเลย มันเป็นเรื่องของเอกชน ผู้มีสิทธิ

โดยชอบธรรม เฒ่าแก่เฮง เฒ่าแก่เส็ง ชายหมูกิโลกรัมละ ๒๐ บาท เรามาออกกฎหมายให้
 มันชายกิโลกรัมละ ๕ บาท อย่างนี้ มันจะทำได้ไหม เพื่อความเป็นธรรมของผู้กินหมู ผมก็
 คิดว่ากฎหมายอันนี้ย่อมจะหาความยุติธรรมลำบากสักหน่อย เราจะบอกว่ารัฐบาลนี้ยินยอม
 เพื่อคนว่ารวยหรือว่าจะยินยอมในข้างคนจน ผมว่ารัฐบาลต้องยินยอมในระหว่างทั้งคนรวยและคนจน
 รวมทั้งตัวผมเองด้วยที่เป็นผู้แทนประชาชนมานี้ ก็ย่อมจะต่อสู้เพื่อชาติและเพื่อประชาชน
 ร่วมกัน แต่ว่าต้องอาศัยกติกา เพื่อให้บังเกิดความยุติธรรมเพื่อความสุจริตด้วยกันทุกฝ่าย
 ผมเห็นด้วยกับหลักการของรัฐบาลที่ไม่รับหลักการกฎหมายฉบับนี้ เพราะเป็นการไปรอน
 สิทธิบุคคลอีกจำพวกหนึ่งให้เขาหมดความเป็นปกติสุขในการที่จะครอบครองทรัพย์สินเขา
 โดยปกติวิสัยที่เขาเป็นเจ้าของ เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ที่ได้อภิปรายมา
 ด้วยความห่วงใยในความทุกข์ยากของประชาชนผู้เช่าเคหะนั้น ควรจะเสนอแนะหรือหาวิธีการ
 ใหม่เพื่อให้รัฐหรือว่าองค์การใดองค์การหนึ่งเป็นผู้หยิบยื่นความช่วยเหลืออันนี้ขึ้นมา ท่าน
 จงไปพินทหาพระเวสสันดรคนที่ ๒ ขึ้นมา เพื่อจะได้โอบอุ้มและช่วยเหลือประชาชนผู้เดือดร้อน
 เรื่องเช่าเคหะนี้ต่อไป ผมขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศรีตชาติ (นครสวรรค์): ผมเองอยากให้ร่างกฎหมายนี้ผ่าน แต่ว่าวิธี
 ที่จะผ่านผมคิดว่าการสาดน้ำรดกันนั้นเห็นจะไม่สำเร็จ ผมอยากจะเรียนท่านประธานและ
 เพื่อนสมาชิกดังนี้ คนที่อยู่ที่นี่ทุกคนมีทัศนคติและมีความมุ่งหมายตรงกัน ว่าประชาชนที่
 เลือกตั้งเราเข้ามานั้นหวังพึ่งพวกเรา เมื่อหวังพึ่งพวกเรา เรามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนก็ไม่มี
 หน้าที่ที่จะให้ความช่วยเหลือประชาชนได้ นอกจากในหน้าที่ของเราคือการออกกฎหมาย เพื่อน
 สมาชิกฝ่ายหนึ่งก็บอกว่าเป็นความบกพร่องของรัฐบาล จะว่าบกพร่องก็บกพร่อง ไม่ใช่รัฐบาล
 ทำให้เกิดบ้านไม่มี แต่รัฐบาลละเลยหน้าที่คือไม่ทำให้มีบ้านขึ้นซึ่งนานาประเทศเขาทำกันได้
 เมื่อสักปีกว่าๆ ผมเคยไปเห็นที่เกาหลี ซึ่งเป็นประเทศเล็กกว่าประเทศไทยมีภัยสงครามเกิด
 ยิ่งกว่าประเทศไทย ราษฎรที่ไม่มีที่อยู่อาศัย ที่ไหนก็ได้รับอันตรายถึงกับชีวิต เพราะทนหนาวไม่ได้
 แต่รัฐบาลไม่ได้ละเลยที่จะกระทำการตามหน้าที่ ก็ได้มีหลักการที่จะให้อาคารสงเคราะห์แก่
 ประชาชนให้เพียงพอกับจำนวนพลเมืองที่มีอยู่ขณะนั้น และจะเกิดขึ้น แต่รัฐบาลไทยไม่ได้

ทำอย่างนั้น เพื่อนสมาชิกก็บอกว่ามันไม่ยุติธรรม ถ้าจะไปนั่งบังคับให้คนที่ไม่มีทรัพย์สินไปเสียสละให้ แก่คนที่ไม่มีทรัพย์สิน และต้องเช่าเขาอยู่ ผมก็บอกว่าคนเราเกิดมามันก็อยากมีทรัพย์สินด้วยกันทุกคนแต่มันไม่สามารถจะมีได้ เพราะถ้าทุกคนมีได้เท่าเทียมกันก็ไม่จำเป็นจะต้องมีรัฐบาลที่สามารถคือไม่ต้องมีหรือมันเป็นไปโดยอัตโนมัติ ที่เราจะต้องมีรัฐบาลและต้องเลือกเฟ้น และควบคุมกัน เพราะหวังจะได้รับรัฐบาลที่สามารถจัดปัดเป่าปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนสมาชิก อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่ามันไม่ยุติธรรม ยุติธรรมมันอะไร ก็คือความเห็นเท่านั้น พวกเรียนกฎหมาย มาด้วยกันรู้ ท่านผู้พูดเมื่อคืนก็รู้ ว่าความยุติธรรมคือความเห็น แต่ความเห็นของใครล่ะ ความเห็นของคนจน บอกว่าแก่ไล่ฉันง่าย ๆ มันไม่ยุติธรรม ความเห็นของเจ้าของอาคารก็บอกว่า แก่ไม่ให้ฉันไล่แก่ไม่ได้ มันก็ไม่ยุติธรรม คือความเห็นเท่านั้น ที่นี้ความเห็นของเราละอย่างไร ถึงจะยุติธรรม อย่างไรถึงจะสมควร ผมก็อยากจะเรียนท่านประธานว่าอย่างนี้ ในทางปฏิบัติ จะปฏิบัติอย่างไรถ้ากฎหมายนี้ออกไปแล้วมันก็ต้องปฏิบัติอย่างนั้นไม่มีปัญหา ถ้าหากว่าเราไม่ให้เจ้าของเคหะและที่ดินไล่คนเช่าต่อไปอีก ๕ เดือนนี้ มันถึงกับไปทำลายสิทธิและรอนสิทธิประชาชนทีเดียวหรือ กฎหมายทุกฉบับรอนสิทธิทั้งสิ้น กฎหมายที่ออกมาบังคับราษฎรก็รอนสิทธิราษฎรทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นการรอนสิทธิก็ต้องเพื่อประโยชน์ของชุมชน บ้านเมืองมันจะอยู่ไม่ได้ หรือครบ ถ้ามีแต่คนมั่งมีหรือมีแต่คนจนประเทศไหนก็เหมือนกันทั้งโลก จะมีแต่คนจนฝ่ายเดียวมันก็อยู่ไม่ได้ นอกจากเป็นทาสติดแผ่นดิน จะมีแต่เศรษฐีอย่างเดียวมันก็อยู่ไม่ได้ จะต้องเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะเกิดปฏิวัติกันขึ้น ความแตกต่างระหว่างชั้นผมไม่อยากจะพูดและไม่อยากให้เกิดเราก็กไม่มีหน้าที ๆ จะทำให้มันไม่เกิด เพราะสิ่งที่มันจะเกิดมันก็จะเกิดขึ้นเสมอเวลานี้ นะผมมาดูแลรู้สึกว่าการของรัฐบาลอ่อนแอไปครับ ว่ามันขัดโน้นขัดนี้ ก็พูดกันมาแล้ว และผมจะไม่พูดซ้ำ เดี่ยวท่านประธานก็บอกว่ามันขัดข้อบังคับ กฎหมายนะถ้าจะเขียนขึ้นมา แล้วเรามีความมุ่งหมายเขียนไปเถอะทำให้มันถูกแบบถูกแผน มันก็เป็นกฎหมายอยู่วันยังค่ำ ถึงศาลหรือใครก็ตามเถอะ ในรัฐธรรมนูญหรืออะไรก็ตามเถอะ จะบอกว่ารอนสิทธิตามรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมก็ไม่ค่อยจะชอบเท่าไร เพราะผมไม่ได้เขียน เอาเถอะเมื่อเขียนมาแล้ว ใช้มาแล้ว เป็นรัฐธรรมนูญมาแล้ว ผมก็รับ แต่ไม่ได้ปฏิเสธที่ว่าเขียนกฎหมายฉบับนี้มันขัด มันไม่ได้ขัด ถ้าขัดก็ไม่ต้องห่วง ศาลเขาก็ไม่ใช่บังคับ เพราะขัดรัฐธรรมนูญ

เอาเหตุผลกันเถอะครับ เอาความปรานีที่จะมีแก่ประชาชนว่า เพียงเราไม่ให้บังคับคดีไปอีก ๕ เดือน นอกจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับได้ ๑ เดือนนั้น มันเสียหายแก่ใครถึงขนาดไหนจนปฏิเสธที่จะรับกฎหมายฉบับนี้ที่เดียวหรือ ลองเทียบผลได้ผลเสียเมื่อเขียนกฎหมายขึ้นมาฉบับหนึ่งมันต้องมีทั้งผลได้และผลเสีย ไม่มีกฎหมายใดจะสมบูรณ์ที่ว่าไม่กระทบกระเทือนใครเลย แนนอนตั้งแต่ร่างกฎหมายมาแม้แต่สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์หรือสมัยมีสภา สภานี้ก็ไม่เคยมีความสามารถที่จะเขียนกฎหมายให้ได้ประโยชน์แก่คนทุกฝ่ายได้ เขียนไปแล้วมันก็ต้องขัดกับใครสักคนหนึ่งจนได้ แต่ว่าเอาประโยชน์ที่สำคัญที่สุดซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะหน้า ที่นี้ปัญหามันมีอยู่ว่า ประโยชน์ใหญ่ในระหว่างที่มีกฎหมายฉบับนี้กับที่ไม่มีกฎหมายฉบับนี้อยู่ที่ใครก็ชัดเจนแล้วครับ ตามตัวบทและเหตุผลและก็หลักการที่ร่างมาก็คือคนจนๆ ทั้งที่ต้องเช่าเคหะเขาอยู่ ที่จริงคนที่ต้องเช่าเขาอยู่ไม่ได้อยากเช่าเลย อยากมีบ้านแต่ไม่สามารถจะมีบ้านได้ มันเป็นความผิดของคนที่เกิดมาแล้วไม่มีบ้านอยู่หรือ สังคมปัจจุบันไม่เคยคิดอย่างนั้น คิดแต่ว่ามนุษย์ที่เกิดมาในโลกนี้อย่างน้อยก็ควรจะได้รับผลปฏิบัติและความคุ้มครองเท่าเทียมกัน อย่างน้อยเวลาประเทศตกอยู่ในยุคเชษฐาที่จะป้องกันแผ่นดินนี้อยู่ที่นี่แม้ทรัพย์สินของคนทำให้เช่า คนจนๆ นั้นแหละลูกเขาไปเป็นทหาร และไปตายเพื่อคนมั่งมีซึ่งไม่ต้องไปเป็นทหาร แต่ว่าพอจะอาศัยที่อยู่อีกสัก ๕ เดือน รัฐบาลบอกว่าไม่ดี เพื่อนสมาชิกบางคนก็บอกว่าไม่ดี แต่ตายแก่ไปตายนะ ไปรบแก่ต้องไป ไม่ไปฉันเอาแก่เข้าคุก ฉันเกณฑ์他去เป็นทหาร แต่เพียงจะให้อยู่บ้านอีกสัก ๕ เดือนอยู่ไม่ได้ แกรอนสิทธิฉัน ก็เวลาไปตายทำไม่ถึงไม่พุดกันบ้างละ ภาษีทุกบาทเสียเสมอภาคตามกฎหมาย จะเสียตายอะไร ก็กฎหมายเล่มเดียวกันฉบับเดียวกัน คนจนขอทานเขากิน ต้องเสียภาษีทางอ้อมมันก็เสียเท่ากับมหาเศรษฐี เราอยู่ในสังคมเดียวกัน ถ้าจะถือว่าคนจนๆ เป็นเสมือนสัตว์เลี้ยงก็อีกเรื่อง แต่ผมคิดว่าสภานี้ไม่เคยถืออย่างนั้น จะยากจนเชษฐาหรือจะเป็นมหาเศรษฐีอย่างไร เราก็เป็นคนร่วมชาติด้วยกัน เป็นเจ้าของแผ่นดินเท่าเทียมกัน ควรจะมีสิทธิและหน้าที่เท่าเทียมกัน คนที่อนุเคราะห์คนอื่นได้ก็ควรจะอนุเคราะห์กัน แต่องค์การอะไรของรัฐบาลเรายังฟังไม่ได้ องค์การที่ตั้งขึ้นนั้นเพราะอยากเป็นคุณหญิงกันต่างหากละ ผมไม่เห็นด้วยหรอก ฟังไม่ค่อยจะได้ในเมืองไทย ตั้งองค์การขึ้นเพื่ออยากจะเป็นคุณหญิง ขอตรา จริงๆ แล้วไม่ได้ทำให้คน

เหล่านี้ได้รับประโยชน์อะไรเท่าไรนักหรอก ก็ได้บ้างไม่ได้บ้าง แต่ว่ารัฐบาลมีหน้าที่นะครับ ที่บอกว่ามันไม่ได้เกิดเพราะรัฐบาล มันเกิดครับ เกิดเพราะรัฐบาลละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่ คือว่าไม่หาที่ให้เขาอยู่ เขากระเสือกกระสนไปหาที่เขา ก็จะคุ้มครองเพียงแต่ให้บังคับคดีเข้าไป ๕-๖ เดือนก็ปฏิเสฐสิทธิที่จะได้จากสถานนี้ อย่างน้อยเรามา นั่งกันอยู่ที่นี่ก็เพราะพวกจนๆ ที่กำลังจะถูกไล่นี้แหละเลือกเราเข้ามา ไม่อย่างนั้นก็ได้เข้ามากันหรอก พวกเศรษฐีนะเขาไม่ค่อยเลือกเราหรอก เขาอนอนอยู่ที่บ้าน ใครจะเป็นผู้แทนหรือไม่เป็นไม่สำคัญ แต่พวกยากจนใจที่กำลังเดือดร้อนนี่สิเขาเลือกเราเข้ามา เมื่อเลือกเข้ามาแล้วพอเป็นผู้แทนแล้วลืมเขาเสียแล้ว บอกไม่สำคัญ พวกแก่ไม่สำคัญ พวกเศรษฐีเท่านั้นสำคัญ ยุติธรรมกับเขาใหม่ครับ เอ้า พูดถึงยุติธรรมกันบ้าง นี่ความเห็นของผมเห็นว่าไม่ยุติธรรมกับเขาเลย แต่เพื่อนผมบอกว่ามันไม่ยุติธรรมกับคนมีเงิน เพราะมันสะสมมาหลายชั่วตระกูลคน ผมก็บอกว่าไม่ยุติธรรมกับคนจนๆ ที่ถูกไล่เหมือนกัน เพราะพวกเราคงมาเป็นผู้แทนไม่ได้ถ้าคนจนๆ ไม่เลือก มันก็อย่างนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นความยุติธรรมผมจึงเห็นว่ารัฐบาลไม่น่าปฏิเสฐหรือถ้าจะปฏิเสฐ อยากทราบเหตุผลให้มากกว่าที่แถลงมาแล้วว่ามันเสียอะไรแก่บ้านเมือง มันเสียอะไรแก่ประเทศ มันเสียอะไรแก่รัฐบาล แล้วเราก็อาจจะเปลี่ยนความคิดความเห็นได้ แต่ผมอยากขอความกรุณาท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้นั้นถึงจะออกไปมันจะชั่วคราวหรือไม่ชั่วคราวก็ช่างมันเถอะ ถ้าหากมันหมดเหตุหมดผล รัฐบาลสามารถหาบ้านให้มนุษย์อยู่ได้ จนว่างเปล่าไม่มีคนเข้าไปอยู่ เพราะรัฐบาลเก่งเหลือเกิน ตอนนั้นกฎหมายนี้มันก็เป็นหมันไปเอง ไม่จำเป็นต้องใช้ จริงหรือกฎหมายไม่ได้เสียไปเพราะไม่ได้ใช้ แต่เมื่อมันไม่ได้ใช้ก็เหมือนไม่มีกฎหมาย แล้วกฎหมายก็มีเยอะเยอะที่เป็นอย่างนี้ อย่างกฎหมายเรียกดอกเบี้ยวเกินอัตรา คนให้กู้กับคนกู้ให้กันมันก็ไม่เป็นกฎหมาย เพราะประชาชนไม่นับถือ ถ้าคิดว่ากฎหมายที่สภานี้ออกมาเป็นเจตนาารมณ์ของประชาชนที่เขาเลือกตั้งเรามา อย่าคิดว่าพอเขาตั้งเรามาแล้วเราจะทำอะไรก็ได้ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้น่าจะออก ถึงคนที่มันมีศรีสุข ก็อยากจะเห็นใจคนจนเหมือนกัน ผมคิดว่าคนไทยนี้ ไม่ได้ใจไม่ใส่ระก่าจนขนาดที่ว่าเอาค่าเช่าเขา แต่อยากจะไปร่ำรวยอีก แล้วไม่เห็นอกเห็นใจเขาเนี่ย มันก็มีบ้างไม่มีบ้าง คนที่เป็นนายทุนที่เมตตากรุณาแก่

ผู้อยู่ก็มีมาก ผมถึงคิดว่าอยากให้สภานี้รับหลักการ แม้รัฐบาลไม่รับก็ช่างรัฐบาล รัฐบาลนี้ไม่มีใครเลือกขึ้นมาหรอก แต่เราผู้แทนทุกคนเขาเลือกขึ้นมา ผมจึงขอให้ความเห็นอย่างนั้นครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น): กระผมขอขอบพระคุณนะครับ ท่านประธาน กระผมก็มีความสนใจต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินนั้นครับ มันได้ผ่านมาแล้ว คราวก่อนนะคือร่างพระราชบัญญัติต่ออายุพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน กระผมก็พยายามสนับสนุนกฎหมายฉบับนั้นอย่างสุดฤทธิ์ แต่ทว่ามันก็ไม่สามารถที่จะผ่านสภาไปได้ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินที่เพิ่งตกไปนั้น เปรียบเสมือนปลาช่อน แต่ปลาช่อนมันลงน้ำไปแล้วครับ คราวนี้มันเหลือแต่ปลาชิวของพรรคประชาธิปัตย์ครับ กระผมก็อยากจะคว้าไว้ คว้าไว้ให้คนจนครับ เพราะว่าเขาจะได้ไม่ไปนอนกลางดินกินกลางถนนต่อไป นอนใต้สะพานในแถวๆ นี้ ท่านผู้เป็นประธาน โอกาสนี้ กระผมรู้สึกเป็นเกียรติยศเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มีโอกาสลุกขึ้นมาสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จริงอยู่เราได้พิจารณาไว้ว่าสิ่งดีนั้นสิ่งที่บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนทั้งหลายนั้น ไม่ว่าจะพรรคใดฝ่ายใดแม้แต่พรรคสหประชาไทยหรือพรรคประชาธิปัตย์ หรือใครต่อใครเสนอขึ้นมาต่อสภานี้ เราก็พร้อมที่จะให้การสนับสนุนท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีส่วนที่จะช่วยคนจนคือผู้ที่มีรายได้น้อย กล่าวคือ ไม่ใช่ว่าจะไปบัญญัติไว้ไม่ให้ฟ้องขับไล่ทุกกรณีก็หาไม่ ขอประทานโทษครับ กระผมจะทวนอีกครั้งหนึ่งนะครับ ผู้ให้เช่าซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของกฎหมายนี้ คือถ้าในจังหวัดพระนครก็เป็นค่าเช่าตั้งแต่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทลงมา ถ้าหากว่าหัวเมืองก็ ๓๐๐ บาทลงมาเท่านั้นครับ ถ้าหากว่า ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นไปพระราชบัญญัตินี้ไม่คุ้มครองครับ ถ้าหากว่าเป็นค่าเช่าที่ดินในพระนครก็ตารางวาละ ๔๘ บาท ถ้าเป็นหัวเมืองนะครับก็ตารางวาละเพียง ๒๐ บาท ถ้าหากว่าไปเช่าเกินกว่านั้น หมายความว่า เป็นบุคคลที่มีสตางค์ เราก็ไม่เอา เราก็ไม่ควบคุมแล้ว ท่านผู้เป็นประธาน จริงอยู่สภานี้เป็นสภากฎหมาย เรารู้กฎหมายด้วยกันทุกคนแหละ แต่ทว่ากระผมอยากจะชี้ให้เห็นความดีของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือเดิมนะครับ ถ้าหากว่าจะปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การบอกเลิกค่าเช่านั้นจะต้องบอกเลิกค่าเช่าชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง นั่นคือ ๑ เดือนครับ แต่ทว่าตามกฎหมายฉบับนี้

ยี่ดะยะเวลาออกไป คือต้องบอกเลิกค่าเช่า ๖ เดือนถึงจะใช้ได้ ไม่น้อยกว่า ๖ เดือนนะครับ ถึงจะใช้ได้นะครับ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เขาได้บัญญัติเอาไว้ว่า ในกรณีถ้าหากว่าไปฟ้องร้องกันนะครับ เกิดแพ้คดีขึ้นมา โดยปกติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นั้นยอมบังคับคดีได้ทันที ถ้าผู้หนึ่งไม่ร้องขอทุเลาบังคับคดี หรือหากว่าขอทุเลาบังคับคดีแล้ว แต่ทว่าศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาไม่ให้ โจทก์ก็ยอมมีสิทธิบังคับคดีคือไล่จำเลยออกไปทันที แต่ทว่าท่านผู้เป็นประธาน ตามกฎหมายฉบับนั้นยี่ดะยะเวลาออกไปอีกทะเละครับ ต่อความเมตตาออกไปอีก คือให้ศาลให้ความเมตตาหลายครั้งก็ได้ แต่ทว่าเมื่อให้รวมกันแล้วก็ไม่เกิน ๖ เดือน ท่านพรรคสหประชาไทยครับ แน่ เจ้าของบ้านเช่าจะต้องได้รับชัยชนะผู้เช่าจะต้องออกไป แต่เป็นแต่เพียงว่ายี่ดะยะเวลาออกไปเท่านั้น เรายังคนไทยตาต่างๆ ครับ ปัจจุบันนี้เรามีความเจริญในทางวัตถุ บ้านเช่ามากขึ้น เจริญในทางวัตถุมากขึ้น แต่ทว่าท่านประธานท่านต้องทราบไว้ว่า ความเจริญในทางจิตใจของประชาชนนั้นกลับหดหู่ลดน้อยถอยลง มันเป็นอย่างนี้ ถ้าหากว่าเราไม่ใช้กฎหมายบังคับ ไม่สำเร็จหรอกครับ กระผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้มีความเมตตาอารีต่อประชาชน มีความปรารถนาที่จะให้ประชาชนนี้ได้มีบ้านอยู่ด้วยกันทุกคน แต่ทว่าในขณะนั้นงบประมาณของเรายังไม่สามารถที่จะอำนวยให้ได้ เราก็คงเอาโดยวิธีนี้ คือยี่ดะยะเวลาออกไปอีก ในขณะนี้เราจะเห็นว่ารัฐบาลไม่สามารถที่จะสร้างบ้านอาคารสงเคราะห์ให้ประชาชนพอมีสถิตอยู่ได้ เราก็คงช่วยกันโดยวิธีนี้ ขอประทานโทษ ท่านสมาชิกสหประชาไทยได้กล่าวออกไปขอรับรองการหรือใครต่อใครมา ไม่มีทางหรอกครับ ถ้าหากว่าประชาชนไม่เมตตากัน แต่ทว่าจะอาศัยแต่เพียงศีลธรรม ของประชาชนไม่เพียงพอหรอกครับ เราต้องใช้กฎหมายเข้าช่วยบ้าง ท่านอย่ากล่าวเจ้าของผู้ให้เช่าบ้านนั้นจะไม่ได้รับความยุติธรรม ได้รับความยุติธรรมวันยังค่ำครับ สามารถที่จะขับไล่ผู้เช่าออกไปได้วันยังค่ำ แต่ทว่าเพียงยี่ดะยะเวลาออกไปเท่านั้น กระผมจึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า เอละครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านไม่รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ละครับ ไม่เป็นไร แต่กระผมก็ถามว่าในฐานะที่เขาเป็นคนไทย เขาไม่มีบ้านอยู่อาศัย คนจนในพระนครนี้มากนะครับ หากว่าเราจะไปดูตามถนน คนโหนรถเมล์นี้ะมาก ครับ พวกไปรถแก่งนะมีน้อยหรือครับ แต่ไปรถแก่งบางคนก็ต้องเช่าบ้านเช่าอยู่ก็เยอะเยอะ แล้วกระผมขอเรียนถามท่านว่าท่านไม่รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านจะช่วยเหลือคนจน

เหล่านั้นที่จะต้องไปเช่าบ้านเขาอยู่ด้วยวิธีอย่างไรครับ ขอท่านตอบมาด้วย ปัจจุบันนี้ทงกระทรวงมหาดไทยท่านได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ใครได้รับความเดือดร้อนก็ร้องไปนั้น นั่นไม่ใช่กฎหมายนะครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ถ้าเขาไม่ร้องไปละ ถ้าเขาตรงไปฟ้องที่ศาลละ เคยมาหาผมตั้งเยอะแยะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ท่านก็เป็นนาย ไปหากันเยอะแยะครับ ไปหาทนายกันเยอะแยะครับ ถ้าตรงไปฟ้องเองละ กระทรวงมหาดไทยไปทำอะไรได้ ทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นจะต้องอาศัยกฎหมายฉบับนี้ยึดระยะเวลา ต่อเมื่อแผ่ความเมตตาให้แก่คนยากคนจนออกไปอีก ท่านผู้เป็นประธาน เรายังอยู่ว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะป้องกันหรือแอนตี้คอมมิวนิสต์ แต่ทว่าท่านมาลองคิดดู ช่องว่างเราได้พูดกันมาแล้วนะครับ คุณไพฑูริย์และคุณใหญ่ก็ได้พูดกันมาแล้ว ช่องว่างระหว่างคนจนกับคนมีนั้น ปัจจุบันนี้มันห่างไกลกัน นี่แหละครับกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นเพียงมือแห่งความเมตตาที่ยื่นเข้ามา อย่าให้ช่องว่างนั้นมันห่างไกลกันมากนัก ถ้าหากว่าท่านไม่หาทางที่จะประสานช่องว่างระหว่างคนจนกับคนมีไว้เช่นนี้แล้ว คอมมิวนิสต์ก็ยิ่งจะคืบคลานเข้ามาละครับ และมันก็จะเป็นการปราบยากอีก คราวนี้กระผมขอเรียนต่อไปว่า ท่านบอกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มันเป็นการถาวร ไม่ใช่เป็นการชั่วคราว กระผมขอเรียนว่าอย่างนี้ครับ เรามารับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พลางก่อน ถ้าหากจะให้เป็นการชั่วคราว ก็เดือนกุมภาพันธ์ เราไปแปรญัตติเขาก็ได้ว่าจะให้อยู่เท่านี้ปีเท่านี้ปี แต่ถ้าหากจะให้ตกไปเสียเลย กระผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าจะเอาอะไรเป็นมาตรการมาช่วยเหลือคนจน มันไม่มีอะไรเลยปัจจุบันนี้นอกจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การเช่าบ้านในพระนครนี้ โดยปกตินั้นผู้ให้เช่าและผู้เช่าได้กระทำกันมาก่อนพระราชบัญญัติฉบับนี้มากมายนัก บางท่านก็ได้ทำหนังสือไว้ บางท่านก็ไม่ได้ทำหนังสือไว้ในรายที่ไม่ได้ทำหนังสือสัญญาเช่าไว้ เขาก็พร้อมที่จะขับไล่ ฟ้องขับไล่ได้ทันที แต่ทว่าที่ยังไม่ฟ้องขับไล่ก็เพราะว่าผู้ให้เช่าได้รับผลประโยชน์คือค่าเช่า แป๊ะเจี๊ยะ อะไรเหล่านี้อยู่ เช่นนี้เป็นต้น เป็นทางเดียวครับที่รัฐบาลจะช่วยคนยากคนจนได้ คือรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จริงอยู่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่สกัดกั้นเสรีภาพของบุคคลที่มีทรัพย์สินให้เช่า ทั้งสกัดกั้นไว้เป็นบางกรณีเฉพาะค่าเช่าที่มีกำหนดอัตราแน่นอนเท่านั้นคือต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทลงมา แล้วก็ ๓๐๐ บาทลงมาเท่านั้น นอกนั้นเราไม่ได้บังคับ ผมเห็นสมควรสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อย่างไรก็ตามท่านสมาชิกฝ่ายพรรคสหประชาไทยนั้น

ขอท่านได้โปรดให้ความเมตตาแก่คนยากคนจน และก็ขอท่านได้โปรดตระหนักรู้ให้ดี เรา
 นะไม่สามารถที่จะช่วยคนจน คนที่มีรายได้น้อยโดยปล่อยให้ร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า
 ตกไปแล้ว นั้นเป็นเสมือนปลาช่อน เอละครับเป็นส่วนใหญ่ ที่นี้เป็นปลาชิวครับ เราก็คอย
 จะช่วย ถ้าหากว่ามีทางจะช่วยได้แล้ว ขอท่านได้โปรดหยิบยื่นมือแห่งความเมตตาให้ช่วยไว้
 ด้วยครับจะเป็นพระคุณยิ่งครับ

นายเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์ (สุรินทร์) : กระผมขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ ในประเด็น
 แรกก็คือว่า รัฐบาลพรรคสหประชาไทยนี้เป็นรัฐบาลที่ไม่เห็นใจคนยากคนจนจริงหรือหาไม่
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผ่าย่านได้โจมตีว่ารัฐบาลนี้ละเลยต่อคนยากคนจน อันนี้กระผมไม่
 เห็นด้วย เพราะเหตุว่า เรามีความจริงข้อหนึ่งว่าประชาชนในประเทศไทยของเรามี ๘๐ เปอร์เซ็นต์
 เป็นชาวนา และจาก ๘๐ เปอร์เซ็นต์นั้นก็ก็เป็นพวกเรบ้าง พ่อค้าบ้าง คนยากคนจนบ้าง อย่างที่
 ท่านผู้มีเกียรติกล่าวแล้ว ชาวนา ๘๐ เปอร์เซ็นต์นี้ได้มีความยากจนอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติว่า
 หรือหาไม่ แกมีบ้านของแกอยู่ แกมีที่ดินของแก แกเช่าเขา เขาเอาอะไรจากแก แกก็ให้ไป ความ
 เป็นสุขอยู่ตามชนบทก็มีอยู่เพียบพร้อม กระผมยอมรับข้อเท็จจริงที่ว่า ประชาชนส่วนน้อย
 ที่มีความยากจนอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติว่า จริง เป็นความจริง แต่ท่านทั้งหลายก็ควรจะยอมรับว่า
 รัฐบาลอังกฤษ ซึ่งเป็นรัฐบาลที่มีความสามารถ คนยากคนจนมันจะพ้นไปหรือ รัฐบาลอเมริกา
 รัฐบาลใด ๆ ก็ดี สมมติว่าท่านผู้มีเกียรติเป็นรัฐบาล ความยากจนส่วนน้อยย่อมมีเป็นธรรมดา
 ในอินเดียจะต้องยิ่งกว่าเราไปอีกมาก เพราะฉะนั้นกระผมนี้ก็ว่า ที่กล่าวหาว่าพรรคสหประชาไทยนี้
 ไม่มีความเมตตาต่อคนยากคนจนนั้น กระผมซึ่งอยู่กับพรรคสหประชาไทยก็มีความไม่เห็น
 ด้วย อยากจะกราบเรียนทรรศนะอย่างนี้ว่า ยังเห็นใจคนยากคนจนอยู่มาก ท่านทั้งหลายจะ
 เห็นว่านโยบายสนับสนุนชาวนา ๘๐ เปอร์เซ็นต์นั้น เราได้ทุ่มเทเงินไปเป็นจำนวนมากเพื่อ
 ยกย่องฐานะชาวนา นี้กระผมขอกราบเรียนว่าเราไม่ได้ละเลยเลย จำนวนเงินที่จะต้องสร้าง
 บ้านเช่าให้อยู่ก็มีมาก ปีหนึ่งเรามีไม่ใช่น้อย แต่ท่านทั้งหลายก็เห็นว่าในชนบทนั้นก็มีความต้องการ
 อะไรอีกมาก โรงพยาบาล โรงเรียน ถนน อะไรต่าง ๆ เราก็จะเอาใจใส่เฉพาะแต่คนที่อย่างที่ท่านว่า
 ก็ไม่ได้ เราจะต้องเผื่อแผ่ไปทางอื่นบ้าง เพราะฉะนั้นในงบประมาณของเราจึงจะต้องเจียด

ไปทั่ว ๆ กัน แต่ถึงอย่างไรก็ดี คนยากคนจนอย่างที่ท่านว่ามานี้จะต้องช่วย ไม่ใช่เราจะละเลย ที่นี้ท่านผู้มีเกียรติบอกว่าจะมีความบกพร่อง อันนี้กระผมก็ขอยอมรับว่าเรื่องความบกพร่องนี้ก็ มีเป็นธรรมดา รัฐบาลไหนต่อรัฐบาลไหนก็ย่อมมีความบกพร่อง แต่รัฐบาลพรรคสหประชาไทย นี้ก็พยายามที่จะแก้ไขข้อบกพร่องอันนั้น อย่างท่านผู้มีเกียรติบอกว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ รัฐบาลก็รับไปพิจารณาและพยายามแก้ไข นี่เป็นผลที่จะต้องยอมรับในความบกพร่อง แต่ว่า ความบกพร่องอันนี้ ท่านต้องให้ความเป็นธรรมด้วยเหมือนกัน เพราะเหตุว่ามันมากต่อมาก ความบกพร่องก็มีเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ที่กล่าวพรรคสหประชาไทยละเลย นั้น กระผมไม่เห็นด้วย แต่หาว่าบกพร่องบ้างนั้น กระผมยอมรับจะไปพิจารณาแก้ไข นี้ใน ประเด็นแรก ประเด็นที่สอง ว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมบ้าง อะไรบ้าง อย่างที่ ท่านกล่าวเมื่อตะกี้นี้ กระผมมีความเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ ความแตกต่างกันอยู่ที่ตรงนี้ ท่าน หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ท่านบอกว่าที่กำหนดเป็น ๒ เดือนนั้นเป็นกฎหมายแพ่ง กฎหมาย ใหม่ซึ่งเป็นกฎหมายพิเศษนี้ ขอเวลายืดไปอีก ๕ เดือน ปัญหาว่าการเว้นระยะตอนนี้ไม่ทำให้ เสียหายอะไร นี่เป็นปัญหาที่จะต้องพิจารณาอันแรก กระผมมีความเห็นอย่างนี้ ในกฎหมาย หลักว่าเป็น ๒ เดือน แต่ในกฎหมายใหม่ว่าอย่าเพิ่งจับไล่เลย ขอเวลาอีกสัก ๕ เดือนเถอะ จึงจับไล่ ที่นี้ท่านผู้มีเกียรติที่เคยอยู่กับศาลมาแล้ว ถ้าเมื่อเวลาเราต่อสู้กับศาล ถ้าเราบอกว่า จำเลยมีสัญญาต่างตอบแทนกับโจทก์ การต่อสู้ในศาลก็ใช้เวลามากกว่า ๕ เดือนหรือเกิน ศาล ตัดสินแล้วขอทุเลาไปอีก กระผมเห็นว่า การต่อสู้ในศาลในระหว่างโจทก์จำเลยนั้น จะเป็นระยะเวลาที่ นานพอสมควรที่บรรดาผู้เช่า หรือผู้ให้เช่าจะได้ขยับขยายที่ต่าง ๆ กันไปได้ คือกระผมคิดว่า ๒ เดือนกับ ๕ เดือนนี้มีคุณค่าเท่ากัน เพราะเหตุว่า ๕ เดือนนี้ถ้าต่อสู้กันในศาลจริง ๆ แล้ว ยิ่งกว่า ๕ เดือน ไทน์จะถึงศาลอุทธรณ์ ไทน์จะถึงศาลฎีกา นับเป็นเวลาหลายปีทีเดียว เพราะฉะนั้น คุณค่าในตอนี้ กระผมจึงเห็นว่า ๒ เดือนกับ ๕ เดือนนี้ก็พอไปกันได้ นี้ในตัวกฎหมาย ที่นี้ในกฎหมายบทหนึ่งบอกว่า ถ้าผิดนัดค่าเช่าเกิน ๓ เดือนแล้วก็สันนิษฐานว่าฝ่ายผู้ให้เช่ามี อำนาจที่จะขับไล่ได้ ที่นี้ค่าผิดนัด ๓ เดือน นี้โดยมากทุกวันนั้นเขาไม่ค่อยออกไปเสริ้จให้ เมื่อไม่ ออกไปเสริ้จให้อย่างนั้นแล้ว ผิดนัดมันก็มีขึ้น ฝ่ายผู้ให้เช่าก็บอกว่าผิดนัดเกิน ๓ เดือนแล้ว เอ้า ฉันทันทีมีสิทธิที่จะขับไล่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องปัญหาว่า ผิดนัด ๓ เดือนติด ๆ กันนี้ ยากแก่การ

ปฏิบัติเหมือนกัน นี่ความเห็นในเรื่องตัวกฎหมายนะครับ กระผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ถึงแม้ว่าเราออกไป คุณค่าก็ไม่มากนัก เท่ากับเรายืนตามกฎหมายเก่า นี่ประเด็นที่สอง ประเด็นที่สาม ในเรื่องนโยบายของรัฐบาลที่จะช่วยคนยากคนจนนี้กระผมคิดว่าฝ่ายพรรคสหประชาไทยนี้มีความโน้มเอียงมากในเรื่องการที่จะช่วยเหลือ เพราะเราเองก็มาจากประชาชนเหมือนกัน โดยเหตุผลที่กระผมกราบเรียนมานี้ กระผมเห็นว่าเราควรจะให้กฎหมายนี้ยังอยู่อย่างเก่า ไม่ควรจะทำกฎหมายใหม่นี้ไปให้มันมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นอีก กระผมมีความเห็นอย่างนั้นครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายยี่ง ลีทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ขอขอบคุณท่านผู้เป็นประธาน ผมฟังทางฝ่ายที่สนับสนุนรัฐบาลก็รู้สึกมีความวิตกเป็นห่วงอย่างมากต่อภาวะในบ้านเมืองปัจจุบันว่า ทำไมฝ่ายรัฐบาลถึงช่างไม่เห็นใจคนจนซึ่งเป็นคนส่วนมาก นี่ผมไม่พูดถึงปัญหาตัวกฎหมายนะครับ แต่ผมอยากจะทำให้เห็นว่าบ้านนี้มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ญาติพี่น้องที่จน ๆ ของพวกผม ที่มาจากบ้านนอกที่เข้ามาต่อสู้ดิ้นรนในกรุงเทพฯ ในพระนครนี้ มีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องมีที่อยู่อาศัย ที่เขาจำเป็นจะต้องเข้ามาในพระนคร ก็เพราะว่าในภาวะบ้านเมืองที่มันไม่ปกติสุข เดียวนี้ภาวะเศรษฐกิจที่ไม่รู้ว่าจะอย่างไรดีนี้ บ้านนอกมันเกิดความทุกข์ยาก เขาจึงอพยพเข้ามาในกรุงเทพฯ เมื่อเข้ามาแล้วนี่ก็หวังพึ่งผู้ที่ร่ำรวยที่เป็นเจ้าของที่ดินว่าจะให้ความเมตตาในการที่จะให้ที่อยู่อาศัย แต่เมื่อมาพบกับภาวะอย่างนี้แล้ว ผลประโยชน์ระหว่างของผู้ที่มีสตาจ์กับคนจนนี้ เมื่อตกลงกันไม่ได้ เราก็จำเป็นจะต้องออกเป็นกฎหมายที่จะบังคับว่า สิ่งคนนี้จะอยู่ในภาวะอย่างไร ถ้าสมมติว่าฝ่ายผู้ที่มีสตาจ์ไม่ยอมที่จะเห็นอกเห็นใจคนจน ความวุ่นวายมันก็ต้องเกิดขึ้นแน่นอน เมื่อเกิดความวุ่นวายขึ้นแล้ว ความรับผิดชอบซึ่งรัฐบาลมีอยู่ รัฐบาลก็คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นความบกพร่องของรัฐบาลเป็นแน่ เมื่อผมได้ฟังทั้งสองฝ่ายได้ให้เหตุผลมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายที่เสนอว่ากฎหมายควบคุมการเช่าและเคหะนี้ ผมก็มีความเห็นพ้องกับทางฝ่ายนี้ว่าทางรัฐบาลนี้เป็นฝ่ายของผู้ที่ไม่เห็นใจของผู้ยากจน เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่จะขอวิงวอนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าสภาของเราได้รับความไว้วางใจจากประชาชนเลือกมาแล้ว วาระนี้เป็นวาระที่สอง ที่จะแสดงออกให้เห็นว่า ความเห็นของพวกเราซึ่งได้มีมา

แต่ต้นที่มีความเห็นอกเห็นใจคนไทยที่ยากจนนั้น เราได้กลับความเห็นของเราอย่างไม่น่าที่จะกลับ ผมก็ขอกราบวิงวอนต่อบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่ากรุณาได้รับหลักการกฎหมายฉบับนี้ เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขและเพื่อความอยู่รอดของประเทศไทยด้วยครับ ขอขอบคุณ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ผมผู้หนึ่งที่เคารพเหตุผลของเพื่อนสมาชิกในสภานี้ เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ก็ตามเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาดของท่าน ซึ่งผมจะไม่ตำหนิเลยว่าท่านไม่เห็นใจคนจนหรือคนมี แต่ผมจะหยิบยกเฉพาะหลักการมาเรียนให้ท่านทราบ ท่านประธานที่เคารพ โดยนัยของกฎหมายฉบับนี้ มีที่มาเนื่องจากวุฒิสมาชิกไม่ยอมรับการต่ออายุร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน โดยผลของกฎหมายฉบับนั้นที่ต้องตกไป ถ้าจะโทษวุฒิสมาชิก ผมคิดบุคคลที่น่ารับผิดมากที่สุดก็คือ รัฐบาลเพราะวุฒิสมาชิกไม่ยอมรับกฎหมายฉบับนั้นก็เป็นที่รู้กันอยู่แล้ว ไม่ยอมรับเนื่องจากเป็นไปตามความประสงค์ของรัฐบาล กฎหมายฉบับนี้ เพื่อนสมาชิกจะเปรียบเป็นปลาชิวหรือปลาช่อนก็ตามเถอะ แต่มันเป็นกฎหมายซึ่งออกมาในภาวะที่เราลำบากที่สุดที่จะแก้ไขเหตุการณ์ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยว่ากฎหมายฉบับนี้ยังมีความบกพร่องอยู่มาก จากเหตุผลความรีบด่วนในการเสนอกฎหมายจึงทำให้กฎหมายฉบับนี้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร แต่ท่านประธานครับ ผมไม่เคยเห็นกฎหมายฉบับไหนเลยที่จะผ่านสภานี้โดยไม่บกพร่อง ถ้าหากว่าท่านคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ในสาระรายละเอียดนั้นยังมีสิ่งที่จะต้องแก้ไขแล้ว ไม่สุดวิสัยที่ท่านจะแปรญัตติและแก้ไขให้เป็นไปตามที่ท่านประสงค์ เพราะฉะนั้นในประการแรกที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่า หลักการกฎหมายต้องการที่จะเป็นหลักชั่วคราว แต่โดยบทบัญญัติกฎหมายไม่มีแม้แต่มาตราเดียวที่ระบุไว้เช่นนั้น ผมคิดว่าปัญหานี้ท่านอาจจะเพิ่มเป็นมาตรา ๘ ขึ้นมาได้ในชั้นแปรญัตติ ข้อสำคัญที่สุด คือว่า หลักการที่ว่าเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้เช่าเคหะและที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย มิให้ถูกบอกเลิกการเช่าหรือถูกขับไล่โดยกะทันหันจนยากที่จะหาที่อยู่อาศัยได้ทันที่แห่งนั้น หลักการอันนี้รัฐบาลเห็นด้วยไหม เมื่อรัฐบาลไม่ยอมรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ด้วยเหตุผล ๕-๖ ประการ ซึ่งรัฐมนตรีได้กล่าวมาแล้ว ผมจะขอแก้ไขข้อซึ่งทางพรรคฝ่ายค้านยังไม่ได้อภิปรายแก้ข้อกล่าวหาหรือ

ข้อโต้แย้งของรัฐมนตรี ผมขอเรียนว่าโดยหลักการนั้น กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ขัดกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพราะเหตุว่าเมื่อมีหลักยอมมีช้อยกเว้นได้ จะมีช้อยกเว้นโดยไม่มีหลักนั้นเป็นไปไม่ได้ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ต้องผ่านสภา และเมื่อกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้การบอกเลิกสัญญาการเช่าต้องใช้ระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒ เดือน หมายความว่า จะบอกเลิก เมื่อครบกำหนดแล้วจะบอกเลิกทันทีนั้นไม่ได้ ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒ เดือน ถ้าหากว่าการบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒ เดือน ไม่เป็นการรอนสิทธิ การที่เราจะขยายอายุการบอกกล่าวไม่น้อยกว่า ๖ เดือน ก็ไม่เป็นการรอนสิทธิ แต่ถ้าท่านจะกล่าวว่า การที่เราเสนอกฎหมายให้ขยายเวลาบอกเลิกการเช่า ไม่น้อยกว่า ๖ เดือนเป็นการรอนสิทธิการให้โอกาสเพียง ๒ เดือนก็เป็นการรอนสิทธิ เพราะฉะนั้นท่านจะวินิจฉัยข้อกฎหมายว่า ๒ เดือนไม่รอนสิทธิ ๖ เดือนรอนสิทธินั้นเป็นไปไม่ได้ แต่ความหมายที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ ผมเองไม่ได้ศรัทธาต่อตัวเลข ที่ท่านรัฐมนตรีนำมากล่าวอ้าง ๓ เปอร์เซ็นต์หรือก็เปอร์เซ็นต์ที่ท่านพูดนั้น ทำให้ว่าคนที่เดือดร้อนที่แท้จริงมีเพียง ๓ เปอร์เซ็นต์ ไม่ เราต้องยอมรับความจริงว่า การติดต่อราชการนั้น ถ้าจะอาศัยความเดือดร้อนของประชาชน และวิ่งเต้นหาราชการนั้นเห็นจะยากอีกประการหนึ่ง ที่เพื่อนสมาชิกพรรครัฐบาลอาจจะน้อยอกน้อยใจว่าสภานี้ตำหนิรัฐบาลที่ไม่เหลียวแลประชาชนคนยากคนจน ผมยอมรับครับว่า ไม่ว่ารัฐบาลชุดไหนจะมาเป็นรัฐบาลก็ตาม ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยจะต้องเกิดขึ้นวันยังค่ำและเป็นปัญหาซึ่งรัฐบาลทุกชุดจะต้องแก้ไข แต่จะแก้ไขได้แค่ไหนนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ความหวังที่เราจะให้รัฐบาลแก้ไขทุกกรณีนั้น ผมคิดว่ารัฐบาลก็ไม่ใช่เทวดา ย่อมไม่มีปัญญาจะแก้ได้ทุกราย เมื่อรัฐบาลไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาได้ทุกรายแล้ว เป็นหน้าที่ของสภานิติบัญญัติที่จะหาทางแก้ไขให้ดีที่สุด และความยุติธรรมที่ท่านเรียกร้อง คือความยุติธรรมตามกฎหมายและนี่คือสภานิติบัญญัติต้องให้ความยุติธรรมแก่เขา คือการออกกฎหมาย ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้จะไม่ยุติธรรมกับผู้ให้เช่า ผมคิดว่ากฎหมายทุกฉบับ จะไม่มีความยุติธรรมกับผู้ให้เช่า พระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินที่เราใช้มาเป็นระยะเวลาสิบกว่าปีนั้น ก็ไม่ได้ให้ความยุติธรรมแก่ผู้ให้เช่า แต่ท่านยอมรับสภาพที่แท้จริงของสังคมนี้หรือไม่ละครับว่า ทุกวันนี้ลักษณะของสังคมมันเป็นอย่างไร ผมจะไม่อ้างละครับว่าคนจนมากกว่าคนมีหรือคนมีมากกว่าคนจน

และข้อที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวว่า ๘๐ เปอร์เซนต์ของประชาชนคนไทยเป็นชาวนานั่น ก็เป็นตัวเลขซึ่งเด็กนักเรียน ป. ๔ พุดกันเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว ทุกวันนี้มันเปลี่ยนไปแล้วครับ ตัวเลขเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไปหมดแล้ว ท่านประธานครับ ผมมีเหตุผลที่จะเสริมขึ้นมาอีกประการหนึ่งว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่จะบังคับผู้ให้เช่าทุกรายไป ท่านสมาชิกสภาผู้แทน จากจังหวัดขอนแก่นได้อธิบายโดยให้เหตุผลข้อเท็จจริงตามกฎหมายในมาตรา ๖ ไว้แล้ว ว่าการเช่าที่เราจะควบคุมนั้น คือการเช่าซึ่งมีอัตราค่าเช่าตามมาตรา ๖ ข้อ ก. ข. ค. ส่วนในประเด็นที่ว่า ถ้าหากผู้เช่าเกิดความผิดพลาดไม่ชำระค่าเช่าติดกันในช่วงระยะเวลา ๓ เดือน ที่ท่านสมาชิกอธิบายไว้เมื่อสักครู่นี้ว่าจะไม่สัมฤทธิ์ผลนั้น ผมขอเรียนว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทุกวันนี้กำหนดไว้แล้วครับ แต่เขากำหนดไว้ ๒ เดือน แต่เรากำหนดเพิ่มให้เป็น ๓ เดือนเท่านั้นเอง หลักไม่ได้แตกต่างกับกฎหมายฉบับเดิมเลยครับ อีกประการหนึ่ง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่นี้ได้กล่าวปัญหาเรื่องการฟ้องร้องในศาลว่า การต่อสู้คดีในศาลนั้นใช้ระยะเวลาเกินกว่า ๖ เดือน ซึ่งจะกำหนดไปในกฎหมายฉบับนี้ ๖ เดือนจะไม่ได้มีความหมายมากไปกว่าที่เขาต่อสู้คดีกันในศาล ผมขอเรียนเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ที่ท่านกล่าวมานั้นอาจจะเป็นการกล่าวโดยหลักลอยๆ แต่โดยข้อเท็จจริงนั้นการจะต่อสู้ระยะเวลาถึง ๖ เดือน ถึง ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี ได้นั้น เฉพาะการต่อสู้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินเท่านั้น ถ้าท่านค้างค่าเช่าเขา ท่านไม่มีสิทธิเลยครับ ท่านจะประวิงเวลาถึง ๕ ปี ๓ ปีหรือ ๒ ปี ท่านประวิงไม่ได้ ที่เขาต่อสู้กันมาได้เป็นคดีตัวอย่างมากมายนั้น ในสมัยที่พระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินยังใช้อยู่เท่านั้น แต่ทุกวันนี้เมื่อครบกำหนดสัญญาเช่าแล้ว ท่านไม่มีสิทธิที่จะโต้แย้งได้เลย ไม่ว่าปัญหาข้อเท็จจริงและกฎหมาย เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ท่านพุดมาสักครู่นี้ มันเป็นไปได้ครับ เหตุผลอีกประการหนึ่งในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงก็คือ ปัญหาเรื่องรัฐบาลไม่สามารถที่จะจัดหาที่อยู่อาศัยให้ประชาชนคนยากคนจนได้มากมายนั้น ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า การที่จะจัดหาให้คนได้อยู่อาศัยทุกคนนั้นมันเป็นไปได้อย่างที่เรากล่าวมาแล้ว แต่ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าเราจะใช้สภานี้เป็นเครื่องมือในการที่จะอาศัยเอกชนเป็นผู้ช่วยเอกชนด้วยกัน เราทำได้โดยวิธีการเสนอกฎหมาย โดยเราไม่ต้องพึ่งรัฐบาล ถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับได้ ผู้เช่าจะได้รับความคุ้มครองในระยะถึง ๖ เดือน ในระยะ ๖ เดือนนี้

ในความรู้สึกของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านอาจจะรู้สึกว่ามันไม่ได้แตกต่าง
 ไปจาก ๒ เดือนเท่าไรนัก ความรู้สึกของคนให้เข้ากับคนเช่า ๔ เดือนที่มันห่างกันนั้น ความ
 รู้สึกย่อมแตกต่างกันมากครับ คนจนกับคนมีท่านจะเอาความรู้สึกมาเทียบกันไม่ได้ ท่านอาจ
 จะรู้สึกว่าเงิน ๕๐๐ บาท ในความรู้สึกรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านอาจจะเห็นว่า
 มันเล็กน้อยเหลือเกิน แต่กรรมกรนั้นเงินเดือน ๑ เดือนทีเดียว ๑ เดือน ๕๐๐ บาทนะครับ
 ถ้าไปกินอาหารมื้อละ ๕๐๐ บาท ของรัฐมนตรีนั้นมันแตกต่างกันเหลือเกินครับ ผมเสียดายที่เรา
 ไม่สามารถจะเอาหัวใจของรัฐมนตรีไปสวมใส่ในหัวใจของคนยากคนจนได้ แต่ว่าข้อเท็จจริง
 ที่เห็นอยู่ทุกวันนี้และความรู้สึกที่แท้จริงที่ไม่สามารถจะบรรยายไว้ได้นั้น คือหัวอกคนจน
 ท่านประธานครับ ท่านไม่มีโอกาสที่จะรู้ได้เลยว่าสภาพที่แท้จริงของคนที่ต้องเช่าบ้านเขาอยู่
 นั้นมีลักษณะอย่างไร คนเราเลือกเกิดไม่ได้เป็นสมาชิกท่านอาจจะเลือกพรรคการเมืองอยู่ได้
 แต่ท่านเลือกเกิดไม่ได้หรอก ใครบ้างเล่าครับอยากจะเกิดในแหล่งสลัม ใครบ้างอยากจะเกิด
 ในแหล่งยากจน ไม่มีใครต้องการอย่างนั้น แต่เมื่อธรรมชาติมันเป็นอย่างนี้เราจะเอาอะไรไปฝืน
 มันฝืนไม่ได้เมื่อฝืนไม่ได้เราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาทางช่วยบุคคลเหล่านี้ อย่าเรียกเขาว่า
 คนกลุ่มน้อยหรือว่าคนกลุ่มเล็ก อย่าเรียกว่าเขาเป็นเพียงคนกลุ่มน้อยๆ ในเมืองหลวงหรือ
 เมืองใหญ่ เขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเราเป็นตัวแทนของเขา ผมเป็นผู้แทนของคนในสลัม
 และผมเป็นผู้แทนของเจ้าของที่ดิน ผมเป็นผู้แทนของท่านรัฐมนตรี เมื่อสิ้นเดือนท่านรัฐมนตรี
 ท่านอาจจะคิดว่าเดือนนี้ได้ค่าเช่าแฟลตเท่าไร ได้ค่าโรงแรมเท่าไร ได้ค่าโรงเลื่อยได้เงินเดือน
 เท่าไร แต่เมื่อสิ้นเดือนคนยากคนจนเขาต้องคิดอยู่ตลอดเวลาว่า เดือนนี้เขาจะเอาเงินที่ไหน
 มาเสียค่าเช่า สภาพความจริงเป็นสิ่งที่เราปฏิเสธกันไม่ได้ ผมยอมรับความจริงว่ากฎหมายมี
 ความบกพร่อง กฎหมายฉบับนี้จะต้องมีการแปรญัติแก้ไขกันอีกมาก แต่ท่านประธานครับ
 เราไม่มีหนทางใด ไม่มีหนทางใดอีกแล้วที่สภานิติบัญญัติจะช่วยคนยากคนจนเหล่านี้ได้ นอกจาก
 การเสนอกฎหมาย เมื่อกฎหมายบกพร่องอย่างไรเราช่วยกันแก้ไขอีกทีสิครับ ไม่ใช่ว่าจะแก้ไขไม่
 ได้เลย ไม่ใช่เราจะปล่อยว่างเลยไปโดยไม่มีแก้ไขอะไรเลย ผมหวังว่าเพื่อนสมาชิกที่เคารพ
 ทั้งหลาย ผมเคารพในความคิดเห็นของท่านจริงๆ ครับและผมเองผมเชื่อว่าท่านมีเอกสิทธิ์ที่
 จะมีความเห็นอย่างไรก็ได้ แต่ว่าเป็นโอกาสสุดท้ายของท่านแล้ว เป็นโอกาสสุดท้ายที่ท่านจะ

แสดงความเห็นใจของท่านต่อบุคคลเหล่านั้น ท่านอย่าได้เห็นว่าคุณคลกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่
อะไรเลยครับ ให้ความเห็นใจอีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากว่ากฎหมายมันไม่ดี เชื้อเถาะครับ สภานิติบัญญัติใน
รุ่นต่อไปจะไม่ให้กฎหมายฉบับนั้นอยู่ได้ จะต้องมีการเลิกล้มไปสักวันใดวันหนึ่ง แต่ในขณะที่
เป็นภาวะฉุกเฉินและเป็นภาวะที่มีปัญหาเฉพาะหน้าขณะนี้ ท่านมีวิธีใดที่แก้ไขได้ดีไปกว่าวิธีนี้

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเรียน
ชี้แจงเพิ่มเติมในปัญหาความข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวมาแล้วหลายท่านด้วยกัน
ในปัญหาแรกที่ว่ารัฐบาลนี้ได้ละเลยไม่สนใจเกี่ยวกับเรื่องอาคารสงเคราะห์ช่วยเหลือราษฎร
ผู้ยากจน ที่จะให้มีบ้านที่อยู่อาศัยนั้น ความจริงรัฐบาลนี้ก็ได้นำโครงการมาโดยลำดับ ตามกำลัง
ของงบประมาณที่จะได้ในปีหนึ่ง ๆ เท่าที่จำได้อย่างสูงก็ประมาณ ๓๐ ล้านบาท หรืออย่างต่ำก็
ราว ๑๕ ล้านบาท ดำเนินการโดยลำดับมาโดยมีอาคารสงเคราะห์ของกรมประชาสงเคราะห์
เป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้ และได้จัดทำอาคารสงเคราะห์ทั้งในด้านผู้ยากจน และด้านผู้มีฐานะ
ปานกลาง จำเป็นจะต้องใช้ที่พักอาศัย ตัวเลขเท่าที่ได้ดำเนินการมาแล้วก็ว่าได้จัดทำไปแล้ว
ประมาณ ๒,๐๐๐ ครอบครัว มีคนที่เข้าอยู่อาศัยประมาณเกือบ ๕ หมื่นคน และได้มีโครงการ
ที่จะดำเนินการต่อไป เป็นโครงการ ๔ ปี ซึ่งกำลังทำอยู่ในขณะนี้ว่าจะพยายามสร้างแฟลต
ขึ้น เพื่อเป็นอาคารสำหรับผู้ยากจนนั้นในประมาณปีละ ๑ หมื่นยูนิต หรือ ๑ หมื่นครอบครัว
เงินที่จะทำนั้น จำเป็นจะต้องได้มาจากผู้ซึ่งมาประมูลจากเอกชน ผู้ซึ่งเห็นชอบตามโครงการนี้
กำลังดำเนินการที่จะให้มีการประมูลอยู่ สำหรับเรื่องอาคารสงเคราะห์นี้ก็เป็นที่ทราบกันดีอยู่
ทั่วไปว่า ไม่ใช่แต่เมืองไทยเท่านั้นที่เป็นปัญหายากลำบาก แม้ในต่างประเทศทั้งหลายที่มั่งคั่ง
สมบูรณ์แล้ว ก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน การที่จะแก้ไขนั้น ก็เป็นเรื่องที่ยากลำบากอยู่มาก การที่
จะแก้ไขประการใดนั้น รัฐบาลซึ่งเป็นผู้คิด และต้องเป็นผู้ทำด้วย ไม่ใช่ว่าความคิดที่คิดขึ้น
มานานแล้ว ไม่ต้องทำ บางทีก็จะมีความคิดที่ไกลและยาวออกไปจนไม่อาจจะทำได้ ในฐานะที่
รัฐบาลจะต้องเป็นผู้ทำนั้นจึงต้องมีมาตรการและศึกษาค้นคว้าเป็นอันมาก ว่าความคิดที่คิด
ขึ้นมานั้นจะใช้มาตรการใดจึงจะกระทำสำเร็จสมตามเป้าหมาย ความคิดเท่าที่ได้คิดดำเนินการ
มาดังที่ได้เรียนแล้วในเรื่องอาคารสงเคราะห์ เราต้องทำไปตามกำลังเงินในงบประมาณ

และได้แสวงหาเป็นอย่างยิ่งว่ามีผู้ใดบ้างที่จะอาสาเข้ามาช่วยรัฐบาล เพราะกำลังเงินของรัฐบาลนั้นเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าไม่มีเงินจำกัดอยู่ ต้องใช้ในภาวะที่จำเป็นอยู่เป็นอันมาก แม้ในต่างประเทศก็เช่นเดียวกัน เขาหาได้ให้รัฐบาลเป็นผู้ทำทั้งสิ้นไม่ มีองค์การมีเอกชนทั้งหลายมาร่วมมือในการจัดทำ เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เพราะมาตรการที่เขาให้นั่นเป็นการเกื้อกูลพอสมควรที่จะให้ผู้มาลงทุนทำนั้นสามารถที่จะทำได้ และมีรายได้จากการกระทำนั้นพอสมควร สามารถที่จะยืนอยู่ได้ จึงจะเป็นคนมากกระทำ ในขณะนี้เท่าที่เป็นอยู่นั้นมีหลายราย ผู้ที่มีความปรารถนาจะมาทำ แต่เมื่อมาดูรายการก่อสร้างดูเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ทางรัฐบาลได้กำหนดวางขึ้นแล้ว เขาก็ส่ายหน้าและถอยรอกันไปเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นการที่จะแก้ไขในเรื่องนี้มันจึงจำเป็นต้องวางมาตรการที่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้านั้น มาตรการที่จะวางลงไปนั้นผมคิดว่าเราจะต้องดูรากฐานที่แท้จริงของประชาชนที่เป็นอยู่ว่ามีความสูงต่ำเพียงไร เราจึงจะวางมาตรการได้ถูกต้อง การที่ท่านสมาชิกได้กล่าวว่าในขณะนี้ประชาชนไปนอนอยู่ตามถนนหนทางนั้น เป็นความจริงหรือไม่ เราต้องนึกมาตรการอันนี้เทียบเคียงดูกับในต่างประเทศบางประเทศที่เขาอ้างว่านอนอยู่กลางถนนตามถนนหนทางนั้น มันจริงเหมือนในประเทศเรานี้หรือไม่ เพราะฉะนั้นเราวางมาตรการต่ำจนเกินไปแล้ว มันจะยิ่งหนักใหญ่ไม่สามารถช่วยได้ ผมอยากจะยกตัวอย่างให้มองเห็นว่า ในขณะนี้ ในเวลาเกิดเหตุฉุกเฉินแม้มีอุทกภัยหรือเหตุภัยอันตรายต่าง ๆ ก็ตาม ก็ไม่เคยปรากฏว่าราษฎรถึงกับไปนอนกลางถนนเราก็สามารถช่วยเหลือกันได้พอสมควรไปตามควรแก่ประมาณและตามกำลัง และนอกจากนั้นก็ได้ความเอื้อเฟื้อจากท่านผู้ที่มีจิตศรัทธาทั้งหลายได้ช่วยเหลือกันไป และแม้องค์พระประมุขพระมหากษัตริย์ท่านก็ได้ทรงดำเนินการ เป็นพระมหากษัตริย์คุณอย่างยิ่งที่ประชาชนได้รับความร่มเย็นเป็นสุข ทั้งนี้เราจะวางมาตรการ ผมจึงอยากเรียกว่าเราต้องวางมาตรการที่พอสมควรที่จะเป็นไปได้ โดยเฉพาะถ้าเหตุเฉพาะหน้าในพระนครและธนบุรีนี้ที่กรมประชาสัมพันธ์ได้มีอาคารว่างเปล่าอยู่สำหรับจะช่วยเหลือผู้ซึ่งต้องเดือดร้อนไปอยู่ได้ทันที ๕๐ ครอบครัว ถึง ๑๐๐ ครอบครัว ถ้าจะมีเหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นจริง มีราษฎรที่ถูกขับไล่ไม่มีที่อยู่อาศัยทางกรมประชาสัมพันธ์ก็อาจจะช่วยได้ในเหตุการณ์เฉพาะหน้า การที่ทางรัฐบาลเห็นว่าไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็ได้พิจารณาถึงมาตรการเช่นเดียวกันว่า เมื่อรับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วจะได้ประโยชน์แท้จริงสมตามความปรารถนาหรือไม่ การเพิ่มระยะเวลาซึ่งให้ผู้เช่าไม่ต้องถูกขับไล่ออกไปเป็นระยะเพิ่มขึ้นอีก ๔ เดือนหรือ ๕ เดือนดังที่กล่าวนั้น ท่านเชื่อหรือว่าใน ๔ เดือนหรือ ๕ เดือนนั้นผู้เช่าจะมีที่อยู่อาศัยสมตามมาตรการที่ต้องการ เพราะคนที่จะให้มีที่อยู่อาศัยเพื่อเช่านั้นโดยปกติโดยทั่วไปแล้วเขาก็ย่อมคิดถึงรายได้ของเขาเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้นมาตรการในเรื่องนี้จึงควรจะเป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลจะได้คิดและพิจารณาให้สมควรมุ่งหมาย นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในเรื่องนี้ ผมก็เห็นว่าการที่จะช่วยเหลือให้ถึงเป้าหมายนั้นมันจะต้องมีมาตรการเพิ่มขึ้น ผู้ซึ่งถูกฟ้องศาล และขับไล่ถ้าจะให้สำเร็จผลจริง ๆ ก็จะต้องให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลเข้าไปช่วยดังเช่นที่ได้เรียนแล้วว่า ประชาสงเคราะห์เขามีที่เช่าอาศัยให้อยู่ได้ ๕๐-๑๐๐ ครอบครัว เมื่อภายใน ๔ เดือนเขายังไม่มีที่ไป ประชาสงเคราะห์ก็จะให้เข้าไปได้ เพราะฉะนั้นกฎหมายอันนี้มันจึงยังบกพร่องอยู่ มันควรจะเขียนลงไปเพิ่มเติมให้มีหลักเกณฑ์ที่จะเป็นเช่นนั้นได้ ในหลักการในฐานะที่กรมประชาสงเคราะห์ได้ อยู่ในหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยก็ได้มีการพิจารณาอยู่เหมือนกันว่า เราจะช่วยเหลือประการใดในระยะยาวที่จะให้เรื่องอาคารสงเคราะห์นี้เป็นผลประโยชน์ได้อย่างจริงจัง โครงการที่ได้คิดไว้ั้นทางรัฐบาลต้องตั้งอยู่ในความเป็นธรรมดังที่เรียนแล้ว ไม่ต้องการที่จะแยกคนมีคณจนออกจากกัน แทนที่จะไปกวัดข้นบีบบังคับผู้ให้เช่าโดยไม่เป็นธรรมแล้ว อยากจะให้ผู้ให้เช่านั้นได้หันหน้าเข้ามาหารัฐบาลมีการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยคิดร่างกฎหมายขึ้นมาเสียใหม่ให้มันมีมาตรการที่จะเป็นไปได้ เป็นต้นว่าผู้ให้เช่าในขณะนี้ทำไมเขาไม่สร้างบ้านเช่าในลักษณะที่เป็นราคาถูกเพื่อให้ผู้ที่มีรายได้น้อยอยู่อาศัย ก็เพราะเขาได้คิดคำนวณดูแล้วว่า เขาทำแล้วมีแต่ทางขาดทุน ไม่สามารถจะอยู่ไปได้ กว่าจะเก็บเงินทุนมาคืนได้ก็ตั้ง ๔๐ ปี ๕๐ ปี เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเอกชนหรือองค์กรใดจะมาร่วมมือได้ เพราะฉะนั้นมาตรการที่จะมีขึ้นนั้นมันควรจะเป็นว่าทางปรองดองกันในระหว่างผู้ให้เช่าและผู้เช่าที่จะมีมาตรการช่วยเหลือผู้เช่าบางประการให้เขาสามารถที่จะก่อสร้างอาคารขึ้นมาช่วยรัฐบาลให้มีอาคารเพียงพอที่จะให้ผู้เช่ามีรายได้น้อยอยู่อาศัย ถ้าหากเขาจะขาดทุนเราจะมีช่องทางอย่างไรหรือไม่ เป็นต้นว่าอาจจะให้ลดภาษีอากรในบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับอาคารที่เช่านั้นให้ราคามันถูกลงเพื่อเขาจะสามารถอยู่ได้ตั้งนี้เป็นต้น นี่เป็นมาตรการที่กำลังพิจารณากันอยู่ ส่วนจะเป็นผลต่อไปประการใดนั้น

ผมก็ได้เรียนแล้วว่า รัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายจะทำนั้นต้องมีมาตรการและคิดมาว่าจะสำเร็จผลตามเป้าหมายหมายนั้นหรือไม่

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมฟัง ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยขึ้นมาพูดไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติบรรเทาความเดือดร้อนของผู้เช่าเคหะและที่ดิน แล้วได้ฟังเพื่อนสมาชิกทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุน ผมมีความรู้สึกแปลกใจ คือถ้าหากย้อนหลังไปประมาณสัก ๓๐ ปี ท่านรัฐมนตรีบางท่านซึ่งนั่งอยู่ในที่นี้และที่ไม่ได้นั่งอยู่ในที่นี้ ยังเป็นผู้เช่าอาคารอยู่อาศัย และเพื่อนสมาชิกฝ่ายที่ค้านไม่เห็นด้วยกับกฎหมายนี้เมื่อประมาณ ๒-๓ ปีก่อน ท่านยังเป็นผู้เช่าที่อยู่อาศัย เหตุการณ์คงจะไม่เกิดขึ้นในสภาในวันนี้ที่พรรคสหประชาไทยและคณะรัฐมนตรีไม่รับหลักการนี้ แต่ก็เนื่องจากเหตุการณ์มันผ่านมามากหลายสิบปี เดียวนี้ท่านรัฐมนตรีก็เป็นผู้ที่ไม่ต้องเช่า เป็นผู้ให้คนอื่นเช่า แล้วก็เพื่อนสมาชิกฝ่ายรัฐบาลที่เมื่อ ๒-๓ ปีก่อนต้องเช่า เดียวนี้เป็นฝ่ายไม่เช่า มันก็เลยไม่มีความคิดเห็นสอดคล้อง ที่นี้ยิ่งไปเปิดดูรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เราจะเห็นแนวนโยบายของรัฐบาล ซึ่งกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ เขียนไว้ว่า "รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการสังคมสงเคราะห์ เพื่อสวัสดิภาพและความผาสุกของประชาชน" เราก็จะได้ฟังจากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งพูดต่อสภานี้ว่ารัฐยังมีได้กระทำให้มันสัมฤทธิ์ผลตามแนวนโยบายรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๗ นั้น ก็คือตัวของ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ยอมรับต่อสภานี้ว่า ปัจจุบันยังมีประชาชนที่มีความเดือดร้อนอยู่ ถึงแม้ตัวเลขของท่านจะเท็จบ้างจะจริงบ้างอย่างไรเราไม่ขอยืนยัน แต่ขอจับตัวเลขจำนวน ๕๖,๐๐๐ ครอบครัว ที่ท่านอ้างว่าต้องเช่าเขาอยู่นั้นมาเป็นตัวเลขวินิจฉัยก็จะได้ความจริงว่า เมื่อท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่า ในปัจจุบันได้งบประมาณเพื่อจะสร้างอาคารสงเคราะห์ปีหนึ่งอย่างต่ำ ๑๕ ล้านบาท อย่างสูงไม่เกินปีละ ๓๐ ล้านบาท และโครงการของรัฐบาลซึ่งจะทำในอนาคต จะสามารถทำได้เพียงปีละ ๑๐,๐๐๐ หน่วย ถ้าตัวเลขจริงบ้างเท็จบ้างของท่านรัฐมนตรีของรัฐบาลมาประกอบ เราจะเห็นว่ากว่าท่านจะทำการนี้สำเร็จหรือเปลี่ยนไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ในแนวนโยบาย มาตรา ๖๗ ท่านจะต้องใช้เวลาประมาณ

๕-๖ ปี นี้หรือเป็นการบำบัดทุกข์บำรุงสุข นี้หรือเป็นเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่บริหารประเทศชาติ ตามนัยของรัฐธรรมนูญของราชอาณาจักรไทย สำหรับเพื่อนสมาชิกก็ได้พูดถึงว่า รัฐบาลนี้ ไม่ได้มีเจตนาที่จะไม่ช่วยเหลือคนยากคนจน ต้องการอยู่ตลอดเวลาที่จะช่วยเหลือประชาชน บรรเทาความเดือดร้อนของปวงชนชาวไทย แต่ขอประทันทโทษ กรรมย่อมชี้เจตนา การกระทำจะ ชี้เจตนาให้เห็นว่า รัฐบาลชุดของ ฯพณฯ จอมพล ถนอม กิตติขจร นี้มีเจตนารมณ์ที่จะช่วยเหลือผู้ ยากคนไทยแท้จริงหรือไม่ เราดูจากงบประมาณแผ่นดินของปี ๒๕๑๒-๒๕๑๓-๒๕๑๔ และปี ๒๕๑๕ จะเห็นงบประมาณเพียงแค่ช่วยเหลือชาวนามันยืนพื้นอยู่ปีละ ๑๐๐ ล้านบาท แต่ งบประมาณผู้ก่อการร้ายมันทับทวีจากจำนวน ๒๐๐ กว่าล้านบาท จนถึงในปี ๒๕๑๕ ๓๗๕ ล้านบาท แล้วก็มาเปรียบเทียบถึงบในการช่วยเหลือสร้างอาคารสงเคราะห์แก่คนยากจน กรรม อันนี้มันชี้เจตนารมณ์ของรัฐบาลว่า จะหยิบยื่นความผาสุก จะช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อน อย่างแท้จริงหรือไม่ และอีกประการหนึ่ง เพื่อนสมาชิกพรรคสหประชาไทยซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ฝ่าย รัฐบาล ผมก็ไม่ได้โจมตีท่าน แต่ก็เรามองกันว่า ทำไมมองประชาชนชาวนามองกันในคนละ แง่ละมุม ท่านมองถึงคนยากจนชาวนาบอกว่ามีความผาสุก แต่ผมมองชาวนานะ เขาเอาหลัง ลู้อ้าเอาหน้าสู้ดิน เขาตื่นหนาวแต่หน้าบาง สำหรับพวกบางท่านนะจะกลับกันตื่นบางหน้าหนา ผมไม่ทราบ นี่มันเป็นสภาพของสังคมปัจจุบัน ความยากจนของชาวนาก็มี ของประชาชนคนไทย ทั่วประเทศก็มี ยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่จังหวัดพระนคร ราษฎรจำนวน ๕๕๕ ครอบครัว ถูกไล่ ออกจากตำบลคลองถนน อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร ในฐานะเป็นผู้ที่เช่าที่ดินของชลประทาน โดยเพียงแต่ทางการกองทัพอากาศไทยต้องการขยายที่ดินเท่านั้น เมื่อไม่มีกฎหมาย ถ้าจะมี การฟ้องร้องกันไม่สามารถจะเป็นไปตามท่านผู้แทนฝ่ายรัฐบาลที่บอกว่าจะใช้กรรมวิธีของ ศาลสถิตยุติธรรม ในเบื้องต้น ราษฎรคนยากจนก็ไม่มีค่าทนายอยู่แล้วนี้ ในเบื้องต้น ราษฎรก็ ไม่มีค่าทนาย ไม่มีทางที่จะจ้างทนายว่าความ ในเบื้องต้น ราษฎรก็ไม่มีที่อยู่อาศัย ถ้ารัฐบาล แก่ไขเหตุการณืเหล่านี้ด้วยการแสดงออกด้วยเจตนารมณ์ ด้วยการช่วยเหลือประชาชนอย่าง แท้จริง ปัญหาเหล่านี้จะไม่เข้าสู่สภา ที่พรรคประชาธิปัตย์นำกฎหมายนี้เข้ามาถึงแม้มันจะ เป็นปลาชิว อ้ายปลาชิวนี้ถ้ามันมีมาก ๆ มันเกิดประโยชน์แก่ผู้บริโภคร แต่ถ้าหากรัฐบาลโดย เฉพาะท่านที่มีบ้านให้เช่า จะไม่ให้แม้แต่ปลาชิวแก่ประชาชนได้บริโภคก็เป็นกรรมของคนไทยทั้ง

ชาติ เมื่อรัฐบาลไม่สามารถจะออกกฎหมายมาจัดความเดือดร้อน ในเมื่อพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้ามมีเจตนารมณ์เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน รัฐที่ถูกต้อง รัฐบาลที่ถูกต้องก็ควรจะได้รับเอากฎหมายนี้ อีกประการหนึ่ง โครงการของ าพณา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นโครงการที่กำลังจะพิจารณา กำลังจะกระทำ แต่ยังไม่ได้กระทำ และไม่รู้ว่าจะกระทำเมื่อไร เพราะฉะนั้นความหวังของประชาชนคนไทยที่มีความเดือดร้อนในเรื่องที่เช่าเคหะและที่ดิน ถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือจากกฎหมายฉบับนี้ ปัญหาความเดือดร้อนก็จะทับทวียิ่งขึ้น ก็จะมีเรื่องที่น่าเศร้าสลดใจว่า ทำไมผู้แทนฝ่ายค้านจึงไม่สามารถพูดในสภาเหมือนดังเช่นผู้แทนฝ่ายรัฐบาล สรรหาแต่ความผาสุกของประชาชน สรรหาแต่ความดีของประชาชนมาพูดในสภาได้ ซึ่งความเศร้าใจอันนี้ ประชาชนจะเป็นผู้ชี้ขาดว่าฝ่ายค้านเขาพูดความจริง หรือท่านผู้แทนรัฐบาลพูดความเท็จกันแน่ นั่นคือเหตุการณ์เมื่อปี ๒๕๐๐ ผมจำได้ว่าเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ แต่ท่านอาจจะเอาความจริงมาพูดในสภาไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของประชาชน ผลในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ท่านก็พลาดการเลือกตั้ง แล้วบังเอิญเที่ยวนี้ท่านโชคดีได้เข้ามานั่ง ซึ่งท่านหายไปสมัยหนึ่ง ท่านเข้ามาสมัยนี้ ความจริงนี้ท่านพูดไม่ตรงกับความจริงของประชาชนข้างนอก มันจะยืนยันกันอีกในการเลือกตั้งคราวหน้า ว่าท่านจะโชคดีมาเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยหรือไม่ ขอขอบคุณ

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : ผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกของเราได้ว่ากันมาหลายบทหลายตอน แล้วก็ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็บอกว่ากฎหมายนี้ไม่รับหลักการ ก็แสดงว่าเราฝ่ายค้านก็แพ้กันอยู่แล้ว ผมขอพูดปัญหาทั่วไปสักนิดหนึ่ง ค่อยวกเข้าประเด็นนะครับท่านประธาน ผมขอบอกไว้ก่อน เพราะผมเป็นห่วงท่านประธาน เพราะว่าการประชุมของเราแต่ละพรรค แต่ละตอน แต่ละบท แต่ละครั้งนี่ ปรากฏว่าล่าช้าเนะครับ มันช้าไปเพราะอะไร เพราะบางท่านก็บอกว่าท่านประธานนี้ไม่ขึ้นนั่งบัลลังก์ ผมเห็นใจท่านประธาน ผมเห็นด้วย ท่านจะขึ้นมา นั่งได้อย่างไร ก็ถ้าสมาชิกไม่มาครบองค์ประชุม.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็ให้ตรงประเด็นหน่อยครับ ให้ตรงประเด็นหน่อย

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : อันนี้ผมอยากจะต่อว่าเพื่อนสมาชิกของผม เพราะไม่ทำงานตามหน้าที่ครับ ที่นี้เข้าประเด็นตอนนี้ คือหมายความว่าอย่างนี้ครับ ท่านประธาน สาเหตุผมพอจะมองคร่าวๆ ได้ว่า สภาของเรานี้เป็นสภาที่ลงมติเป็นแม่บทกฎหมายนะครับ ก็ทางฝ่ายประชาธิปไตยเสนอกฎหมายเข้ามา พ.ร.บ. อันนี้ อันที่มันดกค้ำมาจากวุฒิสภายั้ยังก็ไม่น่าจะเป็นไปได้นะครับ ต้นเหตุมาจากทางนั้น ที่นี้ผมมองดูแล้วว่า มันไม่ใช่กฎหมายนี้ครับ มันเป็นกฎหมายไปเสียมากกว่า เพราะหมู่ข้างไหนมากก็เป็นฝ่ายชนะ ก็เลยออกเป็นกฎหมาย มันดันออกมาจากหมู่ ที่นี้ท่านประธานลองคิดว่า รถยนต์ก็คันยาวคันใหญ่ วิวทิวไกลสายยาวๆ ก็เป็นของคนต่างด้าวต่างแดน โรงสีใหญ่เป็นของเจ๊ก โรงสีเล็กเป็นของคนไทย ข้าราชการก็ไม่เว้นแต่ละวันนะครับ โรงเลื่อยก็เหมือนกัน บาร์ ไนท์คลับ อาบ อบ นวด โรงแรม ร้านค้า อาคาร บ้านเช่า โรงหนัง.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไปกันใหญ่แล้วครับ ไปกันใหญ่แล้ว

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : ก็ถึงว่ามันไปกันใหญ่ชิครับ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ เอาให้เข้าประเด็นกฎหมายข้อนี้

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : เพราะไม่รับกฎหมายข้อนี้ก็เพราะมันเป็นอย่างนี้ นายทุนเป็นคนต่างด้าวนะครับ ข้าราชการผู้หลักผู้ใหญ่ของเราที่ไปอยู่ใต้อาณัติสัญญาของเขา เพราะฉะนั้นจะผ่านไปได้อย่างไร ผมมองเห็นอย่างนี้ มิฉะนั้นก็นายทุนเป็นเจ้าของหมดแล้ว ข้าราชการท่านผู้ใหญ่ไม่ว่าแต่ในพระนครครับ ต่างหัวเมืองก็ไม่ว่าจกกว่ากาแพแก้ว ละเทไรไม่รู้ น้ำแข็งมือละเทไรก็ไม่ว่า ลิ่นเดือนก็แย่งกันเอามาให้มันเป็นอย่างนี้ แสดงว่าข้าราชการของเราที่ถูกเจ๊กถูกจีนซื้อไปกินหมดแล้ว ไม่มีเหลือแล้วนะครับ ถ้ามิฉะนั้นผมว่าไม่ต้องลงมติก็ได้ เอาไปเลยนะครับ เอาไปเลย ไทน์ ๆ ก็จบแพ้อยู่แล้ว มันเป็นอย่างนั้น ผมจึงเรียนถามรัฐบาลหรือว่าเพื่อนสมาชิกของเราฝ่ายสนับสนุนนะครับ ท่านก็โทษฝ่ายเราเป็นฝ่ายค้านแต่เราก็คือว่าเรากันในทางที่ถูก สมมติว่าท่านประธานเป็นสามีของผม ผมเป็นภรรยา ท่านประธานตื่นเช้าขึ้นมาจะไปทำงานทามาเลียงลูกเลียงเต้า ผมไม่ค้าน แต่ท่านประธานในฐานะ

เป็นสามี่ ตื่นเช้าขึ้นมาจะเล่นโบกเล่นไฟ ผมค้ำนแน่ครับ มันเป็นอย่างนั้น นี่เปรียบเทียบให้ท่านประธานได้เห็นนะครับ และมันเป็นอย่างนั้น มิฉะนั้นผมถือว่าผมก็ค้ำนกับเพื่อนสมาชิกของผมในทางที่ถูก เชื่อว่าทำถูก ทางฝ่ายเพื่อนสมาชิกของเรา ทางฝ่ายสนับสนุนท่านก็ว่าท่านถูก แต่จะถามท่านสักนิดหนึ่งว่าการขึ้นภาษีกรกฎาคมปีที่แล้วถูกหรือไม่ครับ ผมว่าไม่ถูกแน่ครับ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้มันตรงกับร่างพระราชบัญญัติบรรเทาความเดือดร้อนนะครับคุณทองมาก

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : เอ้า ก็เดี๋ยวนี้มันชอบจะเอาเปรียบกันครับ บ้านเช่าก็เอาเปรียบกัน ของในขายไม่ออก ของนอกสั่งเข้า สภาขุนนาย เจ้าหน้าที่กองราษฎร นักปราชญ์ลี้มตัว เทวดาก็ไม่กลัวความผิด คิดแล้วมันกลุ้มครับท่านประธาน

นายยศ อินทรโกมลย์สุด (นครราชสีมา) : ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาทั้งในข้อกฎหมาย และข้อเท็จจริงมากขึ้นเป็นเวลานานพอสมควร กระผมก็ใคร่ขอทราบเรียนในข้อกฎหมาย วิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญ รัฐบาลเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ไม่ใช่เป็นรัฐบาลของพรรคใดพรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นที่กระผมจะพูดก็พูดในนามของประชาชน และก็เพื่อประชาชน ที่พูดกันว่า ความยุติธรรมก็ดี ความไม่เป็นธรรมก็ดี เราจะพูดจากข้อเท็จจริง และเราพูดจากข้อสมมติ เราไม่ได้พูดจากตัวเลขที่ทางราชการจัดสรรมาเสนอที่ประชุมนี้ กระผมจึงอยากย้ำว่าเครื่องมือของรัฐบาลนั้นก็คือข้าราชการ ข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการนี้ก็มีกรมหลายกรมในกระทรวงมหาดไทย เช่นกรมประชาสัมพันธ์ เขาก็บอกว่าในการประนอมข้อพิพาท ระหว่างผู้เช่ากับผู้ให้เช่านั้นมีไม่เกิน ๑,๐๐๐ ราย และความเดือดร้อนจริงๆ ก็มีประมาณ ๓๐๐-๔๐๐ ราย กระผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกกล่าวว่าคนจนมีมาก ข้อนี้กระผมไม่ปฏิเสธ และกระผมไม่อยากจะพูดปัญหาความมั่งมีกับความยากจนเพราะระหว่างคนมีและคนจน ต่างก็พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ประเทศชาติบ้านเมืองของเราทั่วพระราชอาณาจักจะเจริญไม่ได้ถ้าขาดซึ่งบุคคลทั้งสองประเภท จังหวัดของกระผมมีความเจริญรุ่งเรืองมาก เพราะบุคคลทั้งสองฝ่ายเขาหันหน้าเข้าหากัน รัฐบาลมีความห่วงใยในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่งจึงได้ตั้ง

กรมแรงงานขึ้นมา เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่นายทุนและผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม โดยทั่วๆ ไปหลายท่านบอกว่า รัฐบาลนี้ซึ่งสนับสนุนโดยพรรคสหประชาไทย ไม่ได้มีความเห็นใจความยากจนของชาวชนบท กระผมก็อยากทราบเรียนว่า นโยบายของรัฐบาลทุกรัฐบาล นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองหรือก่อนหน้าเปลี่ยนแปลงการปกครองมาก็ดี ผู้บริหารประเทศเห็นความสำคัญของชนส่วนใหญ่ มีแนวเศรษฐกิจเพื่อจะช่วยผดุงฐานการครองชีพของชนส่วนใหญ่ให้ดีขึ้น และสูงขึ้น ตามวิถีทางของนโยบาย ซึ่งได้วางเค้าโครงทั้งระยะยาว และระยะสั้น เพราะฉะนั้นที่กล่าวกันเสมอๆ ว่ารัฐบาลนี้ช่วยเหลือชาวนาเพียงปีละ ๑๐๐ ล้านบาทก็ดี เป็นการกล่าวที่คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงอย่างยิ่ง เพราะการช่วยเหลือชาวนานั้น เราได้ช่วยเหลือเฉพาะตั้งเงินบ ๑๐๐ ล้านบาทเท่านั้น แต่เราช่วยในเรื่องสินเชื่อในการเกษตร ซึ่งชาวไร่ชาวนาผู้ประกอบการอาชีพ ในทางเกษตรกรรมจะสามารถกู้เงินไปใช้จ่ายใช้สอยโดยเสียดอกเบี้ยย่อมเยาเพียงอัตราร้อยละ ๔ บาท ถึงปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาท

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : พุดนอกประเด็นแล้วค่ะ ท่านประธานคะ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวครับ

นายยศ อินทรโกมลย์สุด (นครราชสีมา) : ท่านสุภาพสตรีควรจะมีมรรยาท เพราะที่ท่านประธานเป็นผู้รักษา.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมรักษาอยู่ครับ อย่าไปว่าเขา

นายยศ อินทรโกมลย์สุด (นครราชสีมา) : ใช่ครับๆ เพราะต้องอบรมบ้าง เพราะว่าเป็นคนที่ควรจะมีมรรยาท

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณยศ ว่าไปครับ ผมคอยดู

นายยศ อินทรโกมลย์สุด (นครราชสีมา) : เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าขอให้เรามาพูดกันในเรื่องความเป็นจริง.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวคุณสุมนา

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : เขาบอกว่าดิฉันไม่มีมรรยาท แต่เขาพูดนอกประเด็นดิฉันมีสิทธิประท้วงได้ ท่านนะไม่มีมรรยาท....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมฟังอยู่แล้วครับ

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : อ้างว่าโดยประชาชน เพื่อประชาชน ดิฉันก็ปรบมือให้เกียรติชิดะ รัฐบาลนี้มาจากประชาชน ดิฉันก็ปรบมือให้เกียรติ จะอ้างว่าไม่มีมรรยาท ท่านนะไม่ต้องถอนคำพูดหรอก เพราะว่าดิฉันไม่ต้องการคนอย่างท่านให้ถอนคำพูด

นายศ อินทรโกมัลย์สุด (นครราชสีมา) : ดีครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายศ อินทรโกมัลย์สุด (นครราชสีมา) : ต่อไปครับ ต่อไป เป็นการสลับจากทำให้บรรยากาศครึกครื้นดี....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ว่างไปเลยครับ

นายศ อินทรโกมัลย์สุด (นครราชสีมา) : ท่านประธานรักษาระเบียบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมก็พูดเฉพาะกับท่านประธาน เราจะได้เห็นว่า นโยบายของรัฐบาลนั้นมีหลายกระทรวงทบวงกรมที่มีหน้าที่เกี่ยวกับชาวไร่อานาโดยเฉพาะ เช่น กระทรวงเกษตร กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม หรือกระทรวงอื่น ๆ ซึ่งกระผมจะไม่กล่าว เพราะว่าได้ยืนยันในข้อเท็จจริงแล้วว่า เรามีงบประมาณเพื่อช่วยเหลือชาวไร่อานาเป็นจำนวนเงินหลายพันล้านบาท ตามที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ปัญหาคนยากจนที่เราพูดกันอยู่เสมอ และว่าพันกันอย่างเห็นอกเห็นใจที่อยู่ในพระนครเวลานั้นนั้น กระผมอยากจะย้อนหลังไปก่อนปฏิวัติ เรามีคนยากคนจนที่ตั้งแผงลอยอยู่ตลอดริมคลองตลอด สภาพในสมัยนั้นกับสมัยนี้ ถ้าท่านที่เคารพได้เห็นแล้วจะรู้สึกที่บ้านเมืองของเราเป็นอย่างไร ความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ไม่มี ความสกปรกโสมมเต็มไปหมดทั่วทุกที่ทุกสถาน แต่เมื่อความจำเป็นของสังคมของประเทศชาติที่จะต้องรักษาความเป็นระเบียบ จะต้องสร้างสภาวะของสังคมให้ดีขึ้นและสูงขึ้นตามความเหมาะสมแก่สภาพที่เป็นจริง เราจึงมีความเห็นอกเห็นใจทั้งผู้ให้เช่า และผู้เช่า การที่จะบอกว่าคุณเช่าเดือดร้อน ช่างเดี๋ยวนี้เราอาจจะพูดได้ แต่ถ้าเราจะพิจารณาถึงผู้ให้เช่าที่มีใช้เป็นคน ร่ำรวยจนเกินไป เขาก็มีความเดือดร้อนในการที่จะปรับปรุงเคหะสถานบ้านช่องของเขาให้มีความเจริญเท่ากันกับความเป็นจริงที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เช่นบ้านหลาย ๆ หลังที่เช่าอยู่ริมถนนใหญ่ แต่หลายหลังมีอาคารบ้านช่องใหญ่โตรโหฐาน แต่ในหย่อมนั้นนะที่เขาไม่สามารถจะขจัดปัญหานี้ได้ แต่ก็ยังเป็นสลัมอยู่ เช่นในถนนทางไปสมุทรปราการ และถนนพหลโยธิน ท่านก็เห็นว่านี่แหละมันเสียแก่ส่วนรวมอย่างไร และก็ในขณะที่เราพูด ๆ กันอยู่นี้ ดูเหมือนประหนึ่งว่า รัฐบาลนี้ไม่ได้ช่วยเหลือ กระทบอยากจะทำกราบเรียนว่าปัญหาเรื่องอาคารสงเคราะห์นี้ รัฐบาลโดย ฯพณฯ จอมพล ถนอม กิตติขจร ซึ่งเป็นประธานสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ได้อนุมัติเพื่อสร้างอาคารสงเคราะห์เพื่อคนยากคนจนโดยเฉพาะเป็นเงินถึง ๒๐๐ ล้านบาท ให้กรมประชาสงเคราะห์ดำเนินการ โดยจ่ายให้ปีละ ๕๐ ล้านบาท จากเงินสาธารณกุศลและเดี๋ยวนี้ ขณะนี้เวลานี้ กรมประชาสงเคราะห์ก็ได้ทำเสร็จไปแล้วเป็นส่วนมาก ได้มีการประกาศเชิญให้ท่านผู้เช่าเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยไปจับสลาก สิ้นสุดไปเมื่อปลายเดือนที่แล้ว สิ่งเหล่านี้เราไม่ได้มาพูดกัน และก็ดูเหมือนว่าถ้าเราพูดกันถึงคนยากคนจนแล้ว เราพูดกันได้ดีเหลือเกิน แต่ถ้าหากจะมาพูดเพื่อให้เกิดความเป็นคน ระหว่างคนจนกับคนรวย ดูเหมือนจะมีการปฏิเสธไม่พูดกัน กระทบเองผ่านชีวิตมาทุกอย่าง ไม่ใช่คนรวย และก็ไม่ใช่คนจนแต่เป็นคนชั้นกลาง จึงเห็นสภาพความเป็นจริง และเห็นใจทุกฝ่าย จึงได้ขึ้นมาสนับสนุนรัฐบาลในเรื่องนี้ และในขณะนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันว่า รัฐบาลรับฟังเหตุผลต่าง ๆ ไปแล้ว และก็พร้อมที่จะปฏิบัติดังที่กระทบได้กราบเรียนให้ท่านประธาน ได้ทราบต่อจากที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงแล้ว กระทบขอเรียนเท่านั้น

นายสวาสดี สุมาลย์ศักดิ์ (พระนคร) : วันที่สภาเรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ ก็คือกฎหมายของพรรคประชาธิปไตยที่เสนอมາเกี่ยวกับการควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน เรา

ได้รับคำอธิบายจากฝ่ายรัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และเราได้รับการอบรมอะไรมาบ้างพอสมควร ผมว่าสิ่งที่เรากำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ก็คือข้อเท็จจริงในการที่เราจะยอมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ด้วยเหตุผลประการใด เท่านั้นที่ผมได้ฟังแล้วจากผู้สนับสนุนฝ่ายรัฐบาลนั้น ก็ได้ชี้แจงให้เห็นได้ว่า มีจังหวัดหนึ่งคือจังหวัดนครราชสีมา คนยากคนจนปรองดองกันดีไม่มีอะไรเลย คือท่านเอาจังหวัดของท่านนั้นมาเป็นเหตุว่าไม่ควรออกกฎหมายฉบับนี้ ผมว่าคนอื่นอีก ๗๐ จังหวัดก็น่าจะไปอยู่ จังหวัดนครราชสีมา เพื่อไม่ต้องออกกฎหมายฉบับนี้ มันอยู่เย็นเป็นสุขกันดีนะครับ มันควรจะเป็นอย่างนั้น ท่านที่รักทั้งหลาย ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่เราได้ฟังจากการที่รัฐบาลไม่ยอมรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ด้วยการอ้างข้อกฎหมาย นอกจากอ้างข้อ กฎหมายแล้ว ยังมีการอ้างรอนสิทธิ ไม่ยุติธรรม ในข้ออ้างนั้นกับสภาว่า ถ้ามีการควบคุมแล้วคนที่ให้เข้าบ้านนั้นจะอยู่อย่างไม่ปกติสุข ท่านว่าอย่างนั้น ได้ฟังเมื่อไหร่ ผมว่าคนที่ให้เข้าบ้านนั้นนะ ท่านมีบ้านเช่า มีบ้านของตัวเองแล้ว เมื่อได้รับค่าเช่าน้อยลงไปหน่อยนะ ทำไมเป็นเหตุให้ไม่ปกติสุข คัดค้านกฎหมายฉบับนี้อย่างนั้นทีเดียวหรือ ประหลาดแท้ ผมจึงประหลาดใจเหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพ ความเป็นจริงที่จะอ้างว่ารอนสิทธินี้ ที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้นะ มีแล้วหรือในชาติเราไม่รอนสิทธิใดๆ เลยหรือในระบบประชาธิปไตยที่มีอยู่ที่นี่ เพราะฉะนั้นเราก็เห็นได้ว่ารัฐบาลนี้มีรัฐวิสาหกิจ มีการให้สัมปทานผูกขาด สิ่งเหล่านี้มันก็เป็นถาวรอนสิทธิ แต่เรายอมรับรอนในทางที่ถูก เมื่อมีการรอนในทางที่ถูกที่ต้องยอมรับในระบบประชาธิปไตยแล้ว ทำไมกฎหมายฉบับนี้จึงไม่อยู่ในเขตในลักษณะที่ว่าเช่นนั้น ผมเห็นว่าในการรอนสิทธินี้ โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจ การไปนครเมกะนั้นก็ให้เฉพาะ บริษัทไทยเดินเรือทะเลเท่านั้น เอกชนจะทำได้ มันก็รอนสิทธิอยู่แล้ว ก็ทำอยู่ไม่ทำ เมื่อไรก็ทำ ทำไมจึงทำได้ในลักษณะเช่นนั้น ผมประหลาดใจเหลือเกินว่า ในการที่เราจะพิจารณาตัดสินใจในวันนี้นะ ผมไม่ได้คำนึงว่ารัฐบาลจะมีความเห็นอย่างไร พรรคการเมืองมีความเห็นอย่างไร แต่เราคำนึงถึงว่าประชาชน ๓๕ ล้านคนนั้น กำลังมองดูการพิจารณาของสภาของชาตินี้ว่าควรจะได้รับความสะดวกในเหตุผลของสภานี้หรือไม่ สภาจะวินิจฉัยประการใด ผลจากการตัดสินใจว่าจะรับหลักการหรือไม่รับนี้ ผมว่าเป็นผลสะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิดทั้งคนที่มีบ้านเช่าและไม่บ้านเช่า และคนทุกคนที่มีใจเป็นธรรมจะคอยฟังพิจารณาเหตุผลสะท้อน

จากการที่เราจะตัดสินใจในวันนี้เพราะฉะนั้นการตัดสินใจในการจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการนี้ แต่ละฝ่ายก็ได้อ้างเหตุผลมา ส่วนประเด็นข้อกฎหมายก็ได้มีผู้รู้ทางกฎหมายได้เสนอแนะ และได้พิจารณาไปบ้างพอสมควร เพราะฉะนั้นเราก็มายืนอยู่ในทางสองแพร่ง ในการที่จะชี้ชัดไปว่า สภาของเรา ซึ่งบอกว่าอ้างเราได้มีรัฐบาลโดยประชาชน เพื่อประชาชนอย่างแท้จริงนี้ ท่านได้พูดอย่างสบายใจต่อประชาชนยอมรับนับถือคำนั้นอย่างแท้จริงเพียงใดหรือไม่ ท่านทั้งหลายก็ย่อมประจักษ์ แม้แต่ว่าพรรคของท่านเองก็ยังคงแก้รัฐธรรมนูญอยู่เลย ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วละก็ เพื่อประชาชนก็ยุติแล้ว ไม่น่าจะแก้รัฐธรรมนูญอีก ลักษณะเช่นนี้ผมเห็นว่าการที่เราจะอ้างว่า ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่นั้นปัญหาอยู่ที่ว่า เรายอมรับความจริงในสิ่งใดหรือไม่ มีคนเดือดร้อนแท้จริงหรือไม่ การจะฟังเพียงสถิติที่ ๆ ๗๗ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มานั้น เป็นเพียงจำนวนเล็กน้อยจากอีกมากมายที่ไม่มีสถิติ และยังได้ฟังผู้สนับสนุนบอกว่า เรายังมีโอกาสต่อสู้กันในศาล ท่านประธานที่เคารพคนยากคนจนจะชำระค่าเช่ายังไม่มีเลย เงินจะชำระค่าเช่าไม่มี จะไปให้เขาต่อสู้ตามกรรมวิธีของศาลนั้นนะ ท่านเห็นว่าเป็นไปได้ด้วยความสบายใจของคนยากคนจนหรือเปล่า ดูเหมือนว่าสนับสนุนที่จะให้คนจนนั้นนะได้ไปพบอุปสรรค ไปพบความลำบากในการที่จะมีที่อยู่อาศัย ท่านบอกว่าไม่มีคนยากจนในเมืองไทย ผมอยากจะทำให้ท่านเห็นว่าตามคลองทั้งหลายที่มีคลองอยู่นะครับ ใต้สะพาน เกือบจะไม่มีสะพานไหนที่ไม่มีคนจนอาศัยอยู่เลย คนจนต้องอาศัยคุ่มกะลาหัวอยู่ใต้สะพาน ซึ่งรถราวิ่งอยู่บนนั้นเขาก็ต้องทนให้อะไรผ่านศีรษะ แม้สุนัขเดินผ่านเขาก็ต้องยอมอยู่ เพราะความจนเมื่อความจนมีสภาพเช่นนี้รัฐสภาของเราจะไม่เห็นใจคนจน ผมว่าเป็นความเศร้า เพราะฉะนั้นผมมีความเห็นว่าสภาเรานี้ น่าจะเห็นใจด้วยความยุติธรรม เห็นแก่คนส่วนใหญ่มากกว่าจะถือุนานะว่า นี่เมื่อฉันยืนยันหลักการเช่นนี้แล้ว ใครจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ผมเชื่อว่าคนทุกคนและโดยเฉพาะผู้ที่มีเกียรติได้รับเลือกตั้งมาในสภานี้ ย่อมมีความบริสุทธิ์ใจที่ท่านจะทำเพื่อประชาชน เพราะฉะนั้นวันนี้ผมจึงขอวิงวอนด้วยใจบริสุทธิ์ว่า ขอให้ท่านนึกถึงประชาชน ขอให้ท่านนึกถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของท่านว่า ผลสะท้อนจากการลงมติในวันนี้จะเป็นผลในทางอย่างไรอย่างหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ผมจึงขอร้องขอวิงวอนให้ผู้มีใจเป็นธรรมทั้งหลายได้ยอมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

นายประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี) : ผมขอขอบคุณอย่างยิ่งที่กรุณา ให้ผมได้
 พุดถึงปัญหานี้สักเล็กน้อย ผมได้ยื่น นัง และก็ได้ฟังมานานแล้ว อยากจะพุดตรง ๆ และสั้น ๆ
 คือผมรู้สึกแปลกใจเหลือเกินว่า ทำไมพรรคประชาธิปัตย์จึงเกลือกกลน ที่จะให้ร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ออกไป ทั้ง ๆ ที่ข้อเท็จจริงรัฐบาลก็ไม่น่าจะปฏิเสธ เพราะว่า เรื่องในปัจจุบันนี้
 ต้องยอมรับอยู่ว่าประชาชนคนยากคนจนน่าจะเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย เป็นหน้าที่โดยตรงของ
 รัฐบาลที่จะต้องรับผิดชอบในปัญหานี้อยู่แล้ว ทำไมเล่าจึงกลับจะต้องให้พรรคฝ่ายค้านมาทำ
 หน้าที่แทน นี่ผมจึงแปลกใจมานานนี้เป็นข้อแรก และก็ไม่อยากจะพุด แต่ว่าบังเอิญท่าน
 รัฐมนตรีได้ลุกขึ้นอภิปรายเรื่องกรมประชาสัมพันธ์ อะไร รู้สึกว่าท่านจะไม่เชื่อว่าความยากจน
 ของประชาชนในประเทศไทยนี้มันจะมีจริงไหม จะมีคนนอนตามถนน ตามที่ฝ่ายค้านทั้งหลาย
 พุดนี้หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ ผมว่าหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ก็ดูเหมือนจะเคยลง ว่า
 บางคนก็ไม่นอนละครับตามถนน แต่นอนในส้วมเคยถ่ายรูปลงมาให้ดูแล้ว และยิ่งกว่านั้น
 อย่างที่ท่านพุดถึงเรื่องน้ำท่วม ผมก็เลยอยากจะพุดให้ทราบ เพราะผมเพิ่งไปหนองคายมา
 สองวันนี้ ประชาชนไม่สามารถนอน หรอกครับตามถนน คือแแกนอนไม่ได้ น้ำมันท่วมต้อง
 ไปนอนบนหลังคา ทีนี้ ต้องเลื่อนขึ้นไปนอนบนหลังคาแล้ว นอนสูงกว่าถนนแล้ว เพราะฉะนั้น
 มันก็อาจจะไม่เป็นความเดือดร้อนจริงอย่างที่ฝ่ายค้านเขาว่า แล้วก็อีกอย่างหนึ่ง ผมขอร้องใน
 บรรดาที่ท่านทั้งหลายก็พุดถึงความเป็นธรรมว่า ระหว่างนี้เรายืนอยู่ตรงกลาง ฝ่ายหนึ่งคือผู้ให้เช่า
 และอีกฝ่ายหนึ่งคือผู้เช่า เราพุดถึงว่าเราจะต้องพิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ให้เช่า อ้ายนี้
 ผมก็เห็นด้วย แต่ว่าเรานี้เป็นฝ่ายไหนเล่า ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้ที่รัฐบาลรับแล้วออกไปนี้
 มันเดือดร้อนแก่ผู้ให้เช่าเช่นนั้นหรือ ผู้ให้เช่าเขาจะไม่ได้เงินค่าเช่าต่อไปหรือผู้ให้เช่าเขาจะ
 ฟ้องขับไล่ผู้เช่าไม่ได้หรือ หรือว่ามันจะมีอะไรเกิดขึ้น หรือว่าถึงเดือนเขาก็ไม่ได้เงินเดือนไป
 เก็บไปอะไรนี้ไม่ได้ มันก็เปล่า ทำไมล่ะครับ ขณะนี้ฝ่ายค้านกำลังทำหน้าที่ช่วยเหลือรัฐบาล
 ในการขจัดปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยของคนนี้ว่าเวลานี้ที่อยู่อาศัยมันไม่พอ ตัวเลขที่ยกกันมา
 พันหนึ่งหรือ ๒๐๐-๓๐๐ คนนี้ ผมว่าอย่ามาพุดดีกว่า คนมีถึงสามล้านคนแล้วบอกว่าเดือดร้อน
 เพียงหนึ่งพันคนนี่ จี๋ห้องให้หัวเราะมันก็หัวเราะไม่ไหวครับ ท่านประธานขอให้ผมพุดตรง ๆ

ครับ ได้ข้อเท็จจริงอันนี้ผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะได้อคิดว่างกฎหมายฉบับนี้ เมื่อเราเข้าไป ก็จะมีประโยชน์ในการที่จะขจัดความวุ่นวาย คือรับเอาไปแล้วไปแปรญัติติ หรือไปถ่วงเอาไว้ไปดองเอาไว้ตามถนัด ดูเหมือนจะดีกว่าที่จะโยนทิ้งไปเสียเลย นี่ผมรู้สึกว่ามันจะเป็นการที่ดีสำหรับรัฐบาล จึงอยากจะแนะนำเอาไว้ และอีกอย่างหนึ่งในการก่อสร้างสำหรับที่ทางกระทรวงมหาดไทย โอดครวญว่าเงินก็ได้น้อยและพยายามจะสร้าง สร้างอย่างดี เวลาสร้างแล้วอยู่ได้สี่หมื่นห้าหมื่นคน ผมอยากจะทำตัวอย่างและท่านก็พยายามเรียกร้องว่าให้เอกชนเขาสร้าง เขาจะสร้างตัวอย่างนั้นอย่างนี้ไม่ได้หรืออะไรนะ ผมฟังแล้วๆ ก็ไม่ค่อยจะเข้าใจ ผมจะยกตัวอย่างว่าแพลตที่ท่านสร้างนี้ท่านสร้าง ๔ ชั้น แต่ชั้นล่างท่านปล่อยว่างๆ นะ ปล่อยให้ทำอะไรล่ะ ก็น่าเข้าไปมันอยู่ได้อีกตั้ง ๒๕ เพอร์เซ็นต์ของจำนวนที่อยู่ เช่นเวลานี้ท่านรับได้ห้าหมื่นครอบครัวนี้ ถ้ากันอย่างผมว่าอยู่ได้อีกห้าหมื่นครอบครัว เอาไปปล่อยไว้โล่งๆ นี่มันเรื่องอะไร นั่นไม่มีเจตนาในการที่จะกินอะไรกันบ้างหรือหรือ ผมพูดสั้นๆ แค่นั้นแหละครับ ที่นี้ในการก่อสร้างแพลตนี้ผมว่าเราควรจะหาสถานที่ให้ไกลออกไปแล้วก็ปลูกในสภาพที่อยู่ในด้านปริมาณบ้างไม่ใช่เอาแต่คุณภาพ เพราะการที่สร้างดีกรามกัน คุณภาพนะมันดีมันทน แต่ว่าที่นี้จำนวนคนที่ต้องมาอาศัยมันมากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นอยากจะให้ข้อสังเกต เดี่ยวครับท่านเพื่อนสมาชิก ขอพูดอีกสักสองสามประโยค ผมไม่อยากพูดมากหรอกครับ ผมได้เห็นเพื่อน ๆ สมาชิกเราพูดถึงประชาชน คำว่าประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชนนี้ผมรู้สึกสบายใจ อย่างน้อยที่สุดท่านได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน ท่านยังไม่ลืมคำว่าประชาชนเสียเลย ผมมีข้อกล่าวหาว่าสภาของเราเนี่ย มักจะไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง อ้ายนั่นมันก็เลยมาแล้ว แต่เดี๋ยวนี้ผมกำลังจะต้องกล่าวหาสักนิดหนึ่ง เราไม่ได้สนับสนุนเฉพาะนักปกครองหรือ ขณะนี้เรากำลังสนับสนุนแม้กระทั่งบริวารของนักปกครองด้วย ขอให้ผมพูดสั้นๆ เท่านั้นเถอะครับ

นายอายุทธ ฝ่ายคุณวงศ์ (มหาสารคาม) : กระผมเห็นว่าได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว จึงขอเสนอปิดอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสมพร จริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอเสนอเปิดอภิปรายต่อไป ทั้งนี้ เนื่องจากว่าถึงแม้จะมีผู้อภิปรายพอสมควร แต่เหตุผลยังไม่หมดครบ ท่านประธาน ขอความกรุณา ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ปิดอภิปราย และมีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ผมจึงขอถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๗ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (พระนคร) : ก็เป็นที่ตกลงกันว่า กฎหมายนี้ไม่ผ่าน แต่ผมก็ถือโอกาสสรุปดังนี้ ผมเสียใจอย่างยิ่งที่สภาแห่งนี้ไม่ได้ผ่านกฎหมายที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ท่านสมาชิกทางฝ่ายรัฐบาลได้แสดงความน้อยอกน้อยใจเป็นอันมากมายว่า ฝ่ายค้านกล่าวหาว่าท่านไม่เห็นใจคนจนอย่างไหนอย่างนี้ แล้วก็อ้างว่ารัฐบาลนี้ได้ทำความดีมาร้อยแปดพันเก้า ได้มีมาตรการต่าง ๆ ในการที่จะแก้ไขปัญหาผู้อยู่อาศัย คนยากคนจนมากมาย สรุปว่าได้ทำความดีแล้ว ผมก็อยากจะเรียนว่า ถ้าเมื่อท่านศึกษาประวัติศาสตร์ทางการเมืองของประเทศทั้งหลายในโลกมา ก็จะได้เห็นว่ารัฐบาลที่ถูกโค่นล้มลงไปโดยการปฏิวัติของประชาชน โดยการปฏิวัติของกลุ่มชนที่ไม่พอใจในรัฐบาลนั้น ส่วนใหญ่ทั้งหลายก็เป็นรัฐบาลที่กล่าวอยู่เสมอว่าได้ทำดีแล้วทั้งสิ้น ปัญหาที่ผมอยากจะกราบเรียนในที่นี้ก็คือว่า รัฐบาลที่จะ

นำมาซึ่งประโยชน์สุขแก่ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยนั้นเท่าที่ผมเห็นมา จะบอกตัวเอง อยู่เสมอว่าเรายังทำไม่ดี เราจะทำดีต่อไป ที่ทำมาแล้วเราทำได้แค่นี้ แต่จุดหมายข้างหน้ายังมี อีกที่จะก้าวต่อไป เท่าที่ผมศึกษามาเป็นอย่างนั้น เพราะในระบอบประชาธิปไตยนั้นนะ ถูก ละคร มีฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน แต่ฝ่ายค้านย่อมจะผลักดันรัฐบาลอยู่เสมอมาให้ก้าวไปข้างหน้า ๆ รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริงก็จะบอกว่ายังมีจุดหมายข้างหน้าที่จะก้าวต่อไป แต่ ว่าผมก็เสียใจอย่างยิ่งที่สมาชิกฝ่ายรัฐบาลของเราในวันนี้ได้บอกว่ารัฐบาลได้ทำดี พร้อมทุก อย่างในเรื่องนี้ สำหรับเหตุผลต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้กล่าวมา หรือสมาชิกฝ่ายรัฐบาลได้กล่าวมา นั้น ผมก็รู้สึกว่าจะมีหลายสิ่งหลายอย่างที่เราจะขอกล่าวสั้น ๆ เป็นการสรุปในที่นี้ โดยเฉพาะใน ประการแรกที่เราบอกว่ากฎหมายฉบับนี้รอนสิทธิหรือไม่รอนสิทธินั้น ผมก็อยากจะเรียนว่า โดยปกติกฎหมายที่ออกมาแล้วนั้น เราก็มักจะออกมาเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในสังคม มั่นยอมมีกฎหมายอยู่อย่างหนึ่งว่า กฎในทางรัฐศาสตร์นั้นบอกว่า เราจำเป็นจะต้องหาทางในการที่ ให้ประชาชนในกลุ่มต่าง ๆ หรือเผ่าต่าง ๆ หน่วยต่าง ๆ นั้น มีสิทธิในการที่จะต่อรองด้วยความเป็น ธรรม คนยากคนจนนั้นเมื่ออ่อนแอในทางกำลังทรัพย์สินก็ย่อมจะต้องให้โอกาสและความ สามารถในมาตรการอื่นใด เช่น ทางศาลหรือทางอะไรต่ออะไรทางกฎหมาย ในอันที่จะเจรจา ต่อรองกับคนมั่งมี ถ้าเผื่อว่าเราไม่มีมาตรการเช่นนี้แล้ว สิ่งที่จะนำมาต่อไปในรัฐนั้น ๆ ใน ประเทศนั้น ๆ ก็คือการปฏิวัติ เพราะฉะนั้นการที่จะมีกฎบัตรกฎหมายออกมาเพื่อให้กลุ่มชนต่าง ๆ ชั้นต่าง ๆ หรือว่าหน่วยต่าง ๆ มีสิทธิมีเสียงมากขึ้น ต่อรองเพื่อประโยชน์สุขของตนมากขึ้น นั้น จึงเป็นการป้องกันการปฏิวัติอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อว่ารัฐบาลของเรายังมัวแต่รอ มาตรการหรือบอกว่ามีมาตรการที่ดีแล้ว ผมก็คิดว่าต่อไปอาจจะมีการเกิดขึ้นมากก็ได้ มาตรการที่ เกิดขึ้นมานี้ คงจะเป็นผู้ที่น้อยเนื้อต่ำใจและเดือดร้อนในทางสังคม อีกประการหนึ่ง ผมคิด ว่าที่จะพูดในเรื่องนี้ก็คือว่าความเป็นธรรมในทางสังคมนี้ ท่านก็บอกว่ากฎหมายแพ่งมีอยู่แล้ว อะไรก็มีอยู่แล้ว แล้วฝ่ายค้านก็ได้บอกไว้หลายคนแล้วว่าไม่เป็นการรอนสิทธินะ ผมก็อยาก จะเรียนว่าปัญหาเรื่องทรัพย์สินนี้เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาให้สำคัญ ปัญหาความยุติธรรมใน สังคมนั้นก็เป็นเรื่องเกี่ยวพันกับเรื่องทรัพย์สินเป็นส่วนใหญ่เป็นอย่างมาก การที่สมาชิกฝ่าย รัฐบาลกล่าวมานั้นว่ามีกฎหมายแพ่งอยู่แล้ว มีอะไรอยู่แล้ว ผมฟังดูแล้ว เหมือนหนึ่งกับว่า

สมาชิกนั้น ๆ มีปรัชญาในการปกครองในการเมืองว่าตัวใครตัวมันก็แล้วกันในสังคม ผมรู้สึก
 ว่าอันนี้เห็นจะไม่ใช่หลักปรัชญาที่ถูกต้องในสังคมสมัยใหม่ที่เป็น ๆ อยู่ทุกวันนี้ ผมอยาก
 จะอ้างเหมือนกันในสังคมทุกวันนี้มันมีหลายท่าน ท่านบอกอ้างเมืองนอกเมืองนา อังกฤษ อเมริกา ว่า
 ในประเทศเหล่านี้ แม้แต่อเมริกาซึ่งถูกกล่าวหาว่าเป็นประเทศนายทุนนั้น ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
 การใช้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นก็มีการจำกัดอยู่ตามสมควร โดยถือว่าผู้ที่ยากจนนั้นย่อม
 จะต้องมีสิทธิในการที่จะเรียกร้องต้องการขอความยุติธรรมของตน ดูตัวอย่างง่าย ๆ เรื่อง
 สิทธิของกรรมกรในการที่จะต่อรองเป็นหมู่เหล่าในการที่จะใส่ไตรค์เช่นนี้ ในอเมริกาเมื่อก่อนนี้ก็
 ถือกันว่า สิทธิของกรรมกรที่จะใส่ไตรค์นั้นใส่ไตรค์ไม่ได้ เพราะการใส่ไตรค์นั้น เป็นการที่จะไป
 ทำลายเป็นการรอนสิทธิของนายทุน กฎหมายใด ๆ ที่สมาชิกรัฐสภาผู้แทนเสนอไปยังสภาองเกรส
 อเมริกาอันที่จะให้สิทธิแก่กรรมกรนั้น ก็ได้รับการโจมตีจากฝ่ายนายทุน ฝ่ายรัฐบาล ตอนนั้น
 เป็นฝ่ายนายทุน บอกว่าอันนี้จะเป็นการลิดรอนสิทธิในทรัพย์สินและการทำสัญญาของประชาชน
 เพราะประชาชนเขายังมีการทำสัญญากันได้ ฉะนั้นนายทุน ฉะนั้นเป็นเจ้าของโรงงาน ฉะนั้นย่อมมี
 สิทธิในการที่จะจ้างคนงานในราคาเท่าไร ในเมื่อคนงานไม่มีกำลังพอที่ต่อรอง ต้องยอมรับ
 ค่าจ้างที่ต่ำ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ในการที่กรรมกรมาทำสัญญารับค่าจ้างต่ำก็เป็นสิทธิของเขาเป็น
 เรื่องของเขามันเป็นอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนว่าความคิดในทางความยุติธรรมใน
 สังคมนีมันย่อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และเมื่อเป็นเช่นนี้ ปัจจุบันนี้ความยุติธรรมในทางสังคม
 เกี่ยวกับคนมีคณจนนี้ มันก็ย่อมจะต้องได้รับการตรวจสอบพิจารณาให้ถูกต้อง นอกจากนั้น
 ในเรื่องเกี่ยวกับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่า กฎหมายฉบับนี้จะเป็น
 การก้าวท้าวสิทธิของศาลนั้น ผมก็รู้สึกเห็นว่าเห็นจะไม่ใช่เช่นนั้น ตรงกันข้ามกลับจะเป็นการ
 เพิ่มอำนาจให้ศาลในการใช้ดุลพินิจเพื่อความยุติธรรมในสังคม ความจริงนั้นในขณะนี้ ผมก็
 อยากจะเพิ่มเติมอีกสักหน่อยว่า ในสังคมสมัยใหม่นี้ การต่อสู้กันในทางยุติธรรมนั้นย่อมมี
 อยู่หลายประการ ในทางการเมืองนั้นก็อย่างหนึ่ง ในสถานิติบัญญัตินั้นก็อย่างหนึ่ง แต่อีก
 อย่างหนึ่งในประเทศอีกหลายประเทศกำลังเรียกร้องต้องการว่า ขอให้ประชาธิปไตยในทาง
 ศาลหมายความว่าให้ศาลหมายความว่าให้ศาลเป็นเสียอีกองค์การหนึ่งในการที่จะจัดระเบียบ
 ในสังคม โดยอาศัยหลักนิติศาสตร์ โดยอาศัยดุลพินิจที่เป็นธรรม มันเป็นอย่างนั้นครับ เพราะ

ฉะนั้นการที่จะนำเรื่องไปให้ศาลเป็นผู้ที่จะพิจารณาทุเลาการบังคับคดีนั้น หาเป็นการก้าวก่าย
 ในอำนาจของศาลแต่ประการใดไม่ ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกล่าวอีกสักเล็กน้อยเท่านั้นเอง
 คือในเรื่องที่ว่านโยบายการอาคารสงเคราะห์ของประชาชนนั้น รัฐบาลได้ทำมาแล้วเท่าไร
 ความจริงนั้นผมคิดว่า รัฐบาลนี้ยังไม่ได้มีนโยบายอันแน่นอนลงไปที่สมเหตุสมผล การที่มี
 อาคารสงเคราะห์คนยากคนจนขึ้นมาบ้างนั้น อาจจะเป็นโดยความกดดันของเหตุการณ์ แต่รู้สึก
 ว่ายังไม่มีแนวปรัชญาหรือแนวอะไรที่แน่นอนลงไปที่สมเหตุสมผล ทั้งๆ ที่เราก็มีความเดือดร้อนใน
 เรื่องที่อยู่อาศัยกันมาตลอดเวลา เรามีกฎหมายควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๘
 ตอนแรกนั้นก็กำหนดเวลาเจ็ดปี ต่อมาขยายออกไปอีกสองปี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๐ ต่อมาขยาย
 อีกหนึ่งปี ขยายเรื่อย ๆ มาครบเป็นหลายปีที่เดียว จนกระทั่งครั้งสุดท้ายต่อไปอีกหนึ่งปี เมื่อ
 ปี ๒๕๑๑ ก็ทั้งนั้นแหละครับ ทั้งหมดที่ล่วงมานี้ก็ถ้าจะว่ารัฐบาลว่ารอนสิทธิตอนนี้ก็รอน
 สิทธิมาตั้งเยอะแยะถ้าจะว่ากันไป ที่นี้ปัญหาอยู่ที่ว่านโยบายในการที่จะมีบ้านเรือนนั้น ผมก็
 อยากจะเรียนว่า ความจริงนั้นความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยนั้น มิได้มีแต่เฉพาะผู้ที่เดือดร้อน
 แล่นสาหัสที่กฎหมายนี้จะเข้าไปช่วยเหลือเท่านั้น ยังมีผู้ที่มีรายได้ชั้นกลางอะไรอีกมากมายที่
 ยังเดือดร้อนในเรื่องที่ดิน ในเรื่องบ้านเช่าอาศัยอยู่ในเรื่องนี้ความจริงน่าจะให้มีโครงการ
 ช่วยเหลือทั้งในด้านชนชั้นกลางและชนชั้นที่มีรายได้น้อยอย่างที่สุด เพราะว่าชนชั้นกลางนั้น
 ท่านเห็นว่า ผู้ที่เป็นข้าราชการรายได้ปานกลางนั้น ทำงานมาทั้งชีวิต แต่เมื่อเกษียณอายุนั้นก็
 มีทรัพย์เหลืออยู่ คือที่ดิน ๒๐๐ ตารางวา ที่ผ่อนเช่ามาอยู่ แล้วก็บ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่ง อย่างนี้
 แหละครับ ผมก็คิดว่าคนที่คนเราจะทุ่มเทชีวิตทั้งชีวิต เพื่อที่ดิน ๒๐๐ ตารางวา และบ้านเล็ก ๆ
 หลังหนึ่งนั้น มันจะไม่เหมาะสม มันควรจะมีวิธีการอย่างอื่นใด หรือนโยบายที่ช่วยเหลือ
 ประชาชนเหล่านี้ ในเรื่องชนชั้นกลางนั้น ผมคิดว่าเรื่องแฟลต การที่อยู่อาศัยนี้ก็ควรจะช่วยเหลือกัน
 ตามสมควร ผมจะยกตัวอย่างมีการตัดสินใจเรื่องนี้ อย่างในประเทศญี่ปุ่นนี้ เมื่อตอนหลัง
 สงครามมีการตัดสินใจกันว่าจะมีนโยบายเรื่องบ้านที่อาศัยอย่างไร ตกลงรัฐบาลญี่ปุ่นมีนโยบาย
 บอกว่า คนญี่ปุ่นนั้นจะปกติเคยชินอยู่กับบ้านฝาไม้ของเขา แต่การที่จะให้อยู่บ้านฝาไม้กระดาน
 นั้นนะ ต่อไปเห็นจะไม่ได้ เพราะว่ามันจะต้องอยู่นอกเมืองออกไป การจราจรอะไรต่ออะไร
 มันก็จะคับคั่ง เพราะฉะนั้นจำเป็นเหลือเกินต้องสร้างอาคารสงเคราะห์อยู่แฟลต คนจะต้อง

มีชีวิตอยู่ในกฎเกณฑ์ ตัดสินกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นบ้านเมืองของเรา ผมก็ยังไม่เห็นมีนโยบายเช่น
 ว่านี้ หรือว่าการที่จะคิดอ่านกันอย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นเวลานี้ถ้าเมื่อเรามีแพลตฟอร์มอาคารอย่างนี้
 มันอาจจะทุนไปได้หรือไม่ ลองช่วยกันคิดดู แทนที่จะมีบ้านกันคนละหลัง เรามีแพลตฟอร์ม
 สายไฟ สายท่อน้ำ มันก็จะสั้นเข้า อย่างนี้ละครับ ก็เป็นนโยบายที่รัฐบาลญี่ปุ่นและรัฐบาลสิงคโปร์
 ได้คิดอ่านตัดสินใจลงไปเด็ดขาดว่า ต้องให้ประชาชนหรือว่าสอนประชาชนหรือชักนำประชาชน
 ให้อยู่บนบ้าน แทนที่จะมาอยู่กันผอนที่ ๒๐๐ ตารางวาทั้งชีวิตอย่างนี้ไม่ได้ แต่อย่างไรก็
 ตามท่านประธานที่เคารพ ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นร่างกฎหมายที่พวกผมและท่านสมาชิก
 ฝ่ายสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ขอร้องรัฐบาลนี้ และขอร้องพรรครัฐบาลที่คุมอำนาจ
 อยู่นี้ว่า ขอให้เห็นแก่คนยากคนจนที่แสนสาหัส เพราะฉะนั้นเมื่อวันนี้ร่างกฎหมายฉบับนี้จะ
 ไม่ผ่าน ผมก็ต้องขอเรียกร้องต่อประชาชนผู้กำลังเดือดร้อนแสนสาหัสให้พิจารณาเลือกนโยบายของ
 นักการเมืองที่เหมาะสมกับประโยชน์ของตัวต่อไปในอนาคตก็แล้วกัน ขอบพระคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : การอภิปรายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้สิ้นสุด
 ลงแล้วครับ ต่อไปนี้ผมจะขออนุญาตที่ประชุมนี้ว่า.....

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมขอเสนอให้ลงคะแนนลับ โดยวิธีหย่อน
 เบี้ยเขียว เบี้ยแดง ใครเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรองไม่ครบจำนวน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้รับรองไม่ครบ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : รับรองไม่ครบ ก็ตามใจ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้ผมจะขออนุญาตที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่
 จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะ
 รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๐)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่ควรรับหลักการ โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๐ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีคะแนนเสียง ๖๐ เท่ากัน และได้พิจารณา
เหตุผลโดยรอบคอบแล้ว เห็นว่า ไม่ควรรับหลักการ เป็น ๖๑ เสียง เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้จึงเป็นอันตกไป ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา.

